

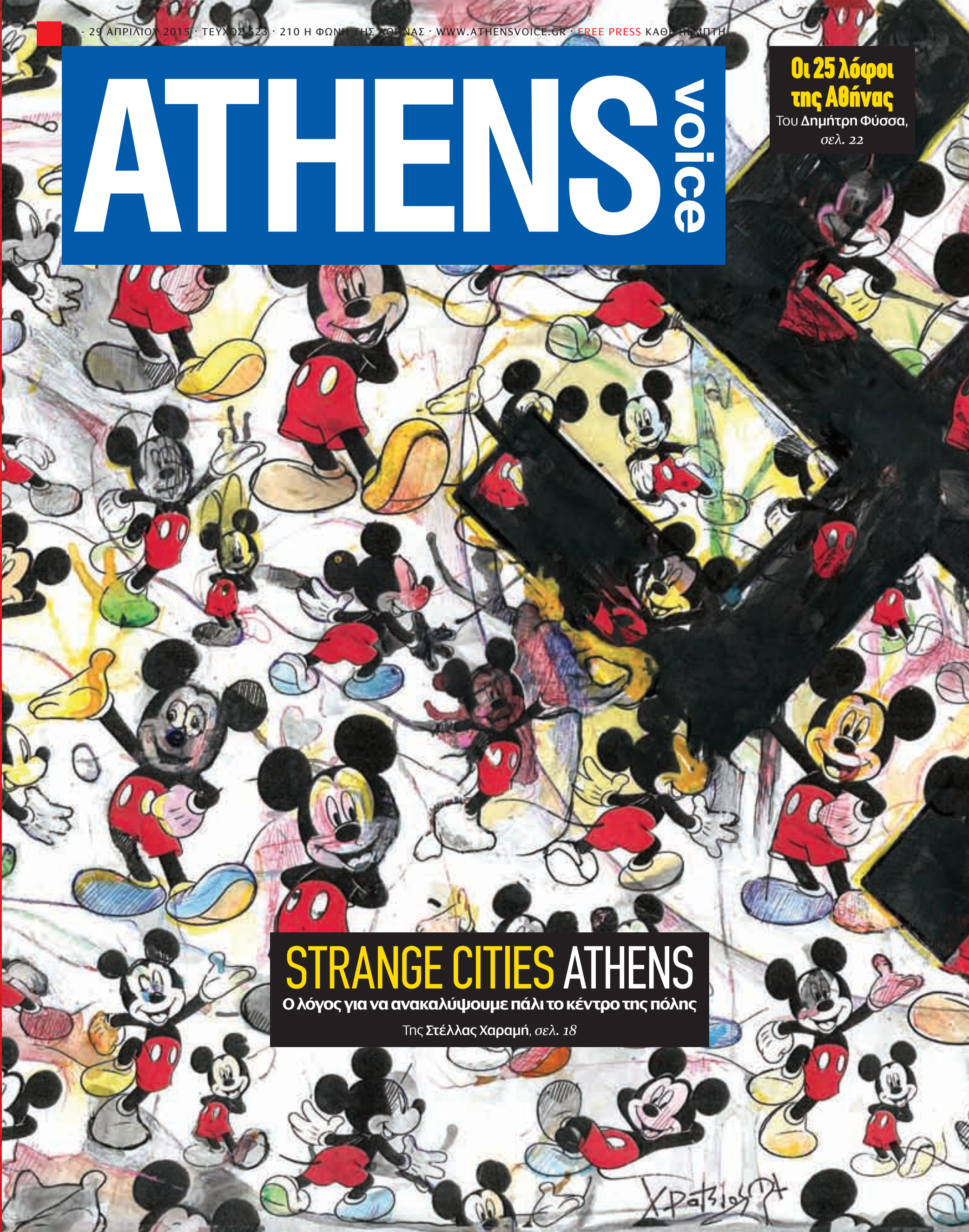
ATHENS voice

**Οι 25 λόφοι
της Αθήνας**
Του Δημήτρη Φύσσα,
σελ. 22

STRANGE CITIES ATHENS

Ο λόγος για να ανακαλύψουμε πάλι το κέντρο της πόλης

Της Στέλλας Χαραμή, σελ. 18

Κάνε το πρώτο σου βήμα τώρα!
Έλα στο ReGeneration, το πρωτοποριακό
πρόγραμμα αμειβόμενης πρακτικής άσκησης
σε επιλεγμένες εταιρίες στην Ελλάδα.
Αιτήσεις: 14-30 Απριλίου
Μάθε περισσότερα στο regeneration.gr

ReGeneration.
Η ευκαιρία σου να ξεχωρίσεις, εδώ.

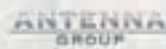
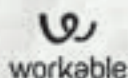
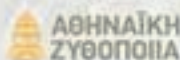

Αυτό το πρόγραμμα σχεδιάστηκε με την ευγενική υποστήριξη:

The Coca-Cola Company

Bold Ogilvy & Mather

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Αυγέα, Γ. Βαλλιαντάς, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελές, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρουπάρης, Ν. Δαμίγου - Παπώτη, Γ. Δημητρακόπουλος, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Σ. Κάρρα, Μ. Κοντοβά, Μ. Κοραχάη, Σ. Κραουνάκης, Γ. Κρασσάκος, Γ. Κωνσταντινίδης, Α. Λαζόπουλος, Μ. Λεάνης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Θ. Μήνας, Α. Μυλωνά, Ευτ. Παλλήκαρης, Γ. Παναγόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Π. Τατσόπουλος, Κ. Τζήκας, Γ. Τζιτζιλιάκης, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Θ. Χειμωνάς, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρους
Εικονογραφίες: Θεόδωρος Μπαργιώτας, Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιάς, Benoit Paré, art@athensvoice.gr
Φωτό: In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Στ. Ανδριώτης, Α. Κούρκουλος, C. Makkos, Στ. Καλησιέρης, Μάρω Κουρή, Damien Argi, Α. Φιλιππίδης, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Β. Georgousis, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσος

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr

A.V. Web Crew: Ντίνα Βλαχοπούλου, Γιάννης Τσάκαλος, Καρολίνα Νιαμονιτάκη, Αγγελική Νικολάρη, Ελένη Μπεζιριάνογλου

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Digital Advertising Manager: Αναστασία Μπαφούνη

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market: Νίκος Δαμδημόπουλος, Θεοδώρα Θεμελίη, Ελεονώρα Βερικοκίδη, Ευάγγελος Κώτσος
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market: Μαρία Αυγερινού marketing@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Κλειώ Κουζούμη, Μιχάλης Παπακωνσταντίνου

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση:
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

EDITO

Του Φώτη Γεωργελές

«Είναι ανόητο να δανειζόσαι ως πτωχευμένος υπό τον όρο ότι θα μειώσεις τα εισοδήματά σου». Όταν οι 18 υπουργοί Οικονομικών ακούν τον Έλληνα υπουργό να λέει αυτή τη φράση, κατεβάζουν τα μολύβια, βγάζουν τα ακουστικά. Τους είναι αδύνατον να παρακολουθήσουν την ελληνική οικονομική σκέψη. Αν είναι ανόητο τότε γιατί ζητάς δανεικά; Ποιος ζητήσε να μειώσεις τα εισοδήματά σου; Είχες δηλαδή λεφτά και σου ζήτησε κάποιος να πετάξεις τα μισά στη θάλασσα; Το αντίθετο συμβαίνει, δεν έχεις εισοδήματα, σου προτείνουμε τους τρόπους που θα αυξήσεις την παραγωγή σου κι εσύ αρνείσαι. Ο υπόλοιπος πλανήτης δεν μπορεί να κάνει τη μετάφραση και γι' αυτό δεν μας καταλαβαίνει. Όταν λέμε να μη μειώσουμε τα εισοδήματά μας, εννοούμε να συνεχίσουν να πληρώνουν όπως έκαναν πάντα για να συνεχίσουμε κι εμείς να ζούμε όπως το 2009 χωρίς να αλλάξουμε τίποτα. Εννοούμε να τικά τους λεφτά. Έτσι, δεν είναι ανόητο να δανειζόμαστε πτωχευμένοι. Έτσι μάλιστα.

Υπάρχει ένα καλός κύριος αρμόδιος για τις συντάξεις που κάθε μέρα είναι σε κάποια τηλεόραση. Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή είναι πένθιμος, ανακοινώνει ότι δεν υπάρχει σωτηρία για τον ΟΑΕΕ, ότι καταρρέει με τρύπα 535 εκ. για το 2015, ότι έχουν μαζευτεί 400 χιλιάδες που περιμένουν να πάρουν σύνταξη αλλά δεν υπάρχουν λεφτά, ότι το ΕΤΕΑ δεν μπορεί να πληρώσει τις συντάξεις, ότι κάθε χρόνο χρειάζονται επιπλέον 1-2 δις για να λειτουργήσουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατο καταγγέλλει την τρόικα aka θεσμούς, ότι ζητάνε μειώσεις των συντάξεων, βάζει κόκκινες γραμμές, δίνει ηρωικές μάχες, αποκαλύπτει ότι οι μειώσεις του 2012 δεν έπρεπε να γίνουν. Ο προϊστάμενος υπουργός του καλού κυρίου προαναγγέλλει δικαστικές διώξεις εις βάρος εκείνων των ανάληπτων που μείωσαν τις συντάξεις, υπάρχουν μάλιστα και δικαστήρια που αποφασίζουν την επιστροφή αναδρομικά των χρημάτων που κόπηκαν.

Κάθε πρόταση που ξεκινάει με τη φράση «οι δανειστές ζητάνε», θέλουν, επιβάλλουν, είναι απάτη. Αφού δεν έχουν να πληρώσουν τώρα τις συντάξεις πώς θα κάνουν και αυξήσεις; Υπάρχει σχέδιο. Θα συστηθεί ένα Ταμείο που θα εκμεταλλεύεται τα έσοδα από την εξόρυξη πετρελαίου στις ελληνικές θάλασσες. Δεδομένου ότι δεν έχουν γίνει ακόμη οι έρευνες, δεν έχει συσταθεί κοινοπραξία, δεν έχει αρχίσει η εξόρυξη, δεν ξέρουμε καν αν υπάρχουν αποθέματα υδρογονανθράκων στη Μεσόγειο κατάλληλα προς εκμετάλλευση, τα αποτελέσματα του Ταμείου θα τα δούμε σε 50 χρόνια. Κανένα πρόβλημα, μακροπρόθεσμα όλοι θα είμαστε νεκροί. Μέχρι τότε μπορούν οι εταίροι μας να μας δανειζουν ώστε να μην αλλάξουμε το χρεοκοπημένο, κοινωνικά άδικο, ασφαλιστικό μας σύστημα.

Πώς μπορούν άνθρωποι να λένε αυτά τα πράγματα, και το κυριότερο, πώς υπάρχουν άνθρωποι που τα ακούν και τα πιστεύουν; Πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες ανακοινώνουν ότι θα πάρουμε 5 δις προκαταβολή από τους Ρώσους για τα μελλοντικά κέρδη του Turkish stream, του αγωγού που θα περάσει στην Ευρώπη μέσω Ελλάδας. Το πρόβλημα μάλιστα του υπουργού είναι να διαβεβαιώσει ότι το όνομα θα αλλάξει, θα γίνει «ελληνικός» αγωγός, Greek stream, γιατί πάνω απ' όλα είμαστε υπερήφανοι, είμαστε Έλληνες. Είναι ο τρίτος αγωγός την τελευταία δεκαετία που θα γίνει, κάποτε, αλλά ποτέ δεν γίνεται. Δηλαδή από έναν αγωγό που δεν έχει ακόμα κέρδη, που δεν έχει μεταφέρει αέριο στην Ευρώπη ώστε να έχει κέρδη, που δεν έχει κατασκευαστεί, που δεν έχει κόψει καν την κορδέλα για να ξεκινήσουν τα έργα, που δεν υπάρχει συμφωνία για την πραγματοποίησή του, που δεν έχει συσταθεί καν κοινοπραξία για τη δημιουργία του, εμείς παίρνουμε ήδη κέρδη έναντι. 5 δις από τους Ρώσους που δεν επενδύουν ούτε 5 ευρώ στα ελληνικά κρατικά ομόλογα. Την άλλη μέρα, φυσικά, ο αρμό-

διος Ρώσος υπουργός το διαψεύδει. Στο σημερινό δικτυωμένο κόσμο, όλα γίνονται γνωστά μέσα σε λίγα λεπτά. Η πολιτική που διεξάγεται στα τηλεοπτικά πρωινάδικα έχει ημερομηνία λήξης το τέλος της εκπομπής.

Συνεχίζουμε μετά από τόσα χρόνια να επιμένουμε στη δική μας κατασκευασμένη πραγματικότητα. Και σιγά-σιγά η συμπάθεια με την οποία μας αντιμετώπιζε ο πλανήτης μετατρέπεται σε ειρωνεία και αντιπάθεια. Μέχρι τώρα είχαμε υποστηρικτές, δεν είναι εύκολο, είναι οδυνηρό να αλλάξεις διαμορφωμένες συνήθειες, ένα οικονομικό μοντέλο που χρεοκόπησε, να μεταρρυθμίσεις όλες τις κρατικές δομές. Χρειάζεσαι χρόνο, βοήθεια, κατανόηση. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει, η κατανόηση έχει μετατραπεί σε εχθρότητα, ιδίως από τους φτωχότερους από εμάς όπως η Σλοβακία. Γιατί, τώρα, αποκαλύπτεται όλη η αντιμνημονιακή παραφροσύνη. Η οποία στην πραγματικότητα ήταν αντιευρωπαϊκή, αντιδυτική, αντιμεταρρυθμιστική. Δεν είναι ότι δυσκολευόμαστε. Δεν θέλουμε να προσπαθήσουμε, δεν θέλουμε να ακολουθήσουμε τον ευρωπαϊκό τρόπο για να ξεπεράσουμε την κρίση. Θέλουμε να μείνουμε εκεί που είμαστε, στο 2009, και θέλουμε να μας χρηματοδοτούν γι' αυτό. Όπως τη διετία 2008-09 μας έδωσαν πάνω από 60 δις για «να πέσουν στην αγορά», αυτό ζητάμε και τώρα. Δεν γίνεται καμιά σκληρή διαπραγμάτευση. Όχι σκληρή, δεν γίνεται καν διαπραγμάτευση. Διαπραγμάτευση σημαίνει προτάσεις, άλλες λύσεις, άλλη κατανομή των βαρών, άλλοι κοινωνικοί συσχετισμοί. Τρεις μήνες δεν υπάρχει ούτε ένα διαφορετικό, ούτε ένα καινούργιο πράγμα, σε έναν οποιονδήποτε τομέα, απ' όσα ήδη ξέραμε, απ' όσα ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια. Ξαναβλέπουμε την παλινόρθωση της μεταπολίτευσης στην πιο ακραία και γκροτέσκα μορφή της. Ένα πράγμα λέμε μόνο στην υπόλοιπη Ευρώπη: Η Ελλάδα είναι sui generis κράτος, έτσι θέλει να είναι και αν τη θέλετε στην Ευρώπη πρέπει να τη χρηματοδοτείτε.

Το 2015 θα είναι μια πολύ καλή χρονιά για την Ευρώπη. Προβλέπουν ότι το σύνολο των χωρών θα περάσει σε θετική ανάπτυξη, μετά από 7 χρόνια κρίσης, η ύφεση φαίνεται ότι τελειώνει. Η Πορτογαλία, μια πρώην μνημονιακή χώρα, δανείζεται ήδη με αρνητικά επιτόκια. Άρα δεν ήταν μόνο για Γερμανούς και Ολλανδούς και βόρειους, δεν ήταν κόλπο, όπως μας έλεγαν, οι χώρες που αποδεικνύονται αξιόπιστες αποκτούν την εμπιστοσύνη των αγορών, ο κόσμος επενδύει επάνω τους. Μηδενικά και αρνητικά επιτόκια, δηλαδή τέλος το πρόβλημα του χρέους, δηλαδή χρηματοδότηση για επενδύσεις και ανάπτυξη.

Στην Ελλάδα το τριετές ομόλογο έφτασε στο 29% επιτόκιο. Αυτά τα έντοκα που λήγουν κάθε μήνα και μας έχουν οδηγήσει σε ασφυξία, πριν μερικούς μήνες τα δανειζόμασταν με 2%. Σήμερα δεν μας δανείζει κανείς. Το τελευταίο εξάμηνο της πολιτικής ανασφάλειας, όλοι οι δείκτες γύρισαν αρνητικοί. Πάλι ύφεση, πάλι ανεργία, πάλι ελλείμματα. Την Δευτέρα με μια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου απ' αυτές που κατηγορούσε, η κυβέρνηση αφαιρέσε όλο το ρευστό από τα νομικά πρόσωπα της Γενικής Κυβέρνησης. Ξεκίνησε ο υποχρεωτικός εσωτερικός δανεισμός για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις. Η Ελλάδα προχωράει προς την τελική πράξη. Το ερώτημα ξεπερνάει πια το αν θα καταλήξει ο πρωθυπουργός σε μια συμφωνία με τους εταίρους. Το ερώτημα πλέον είναι αν μπορεί αυτή η χώρα να προχωρήσει στην αναίρεση όλων των μύθων της 5ετίας, να τελειώσει με το παρελθόν της. Η μεταπολίτευση τελειώνει εδώ, όλοι οι πρωταγωνιστές της έπαιξαν το ρόλο τους, 5 χρόνια, 5 κυβερνήσεις, 6 κόμματα. Η τωρινή «αντιμνημονιακή» εκδοχή απλώς επιταχύνει το τέλος. Η πιο ακραία υπεράσπιση του παρελθόντος ανέδειξε και πιο καθαρά το αδιέξοδο. Η ελληνική κοινωνία έχει φτάσει στην ώρα που θα πρέπει να αποφασίσει σοβαρά και συνολικά το μέλλον της. ■

Η Όλια Λαζαρίδου γεννήθηκε στο Κολωνάκι και μεγάλωσε στο ισόγειο μιας πολυκατοικίας. Αν και αγαπάει πολύ τη Νίσυρο, ζει μόνιμα στο νησί των Εξαρχείων. Ο πατέρας της ήταν διαφημιστής και ραδιοφωνικός παραγωγός. Με την ηθοποιία ασχολήθηκε κατά τύχη. Σπούδασε υποκριτική στη σχολή του Θεάτρου Τέχνης - Καρόλου Κουν και ύστερα βρέθηκε στη Γαλλία όπου παρακολούθησε μαθήματα στη σχολή του Αντουάν Βιτέζ. Κανείς δεν θα τη ξεχάσει στο ρόλο της ως Όλγα Ρόμπαρτς, στην ομώνυμη ταινία του Χρήστου Βακαλόπουλου. Κάποτε είχε ένα blog όπου έγραφε ποιήματα και τις σκέψεις της. Το blog το κατήργησε, τα κείμενα όμως τα κράτησε. Κάθε Πέμπτη παραδίδει θεατρικά σεμινάρια στη θεραπευτική κοινότητα «18 Άνω». Η συνεργασία αυτή οδήγησε στη δημιουργία της θεατρικής ομάδας «18 Μποφώρ», η οποία αποτελείται από παιδιά που έχουν ολοκληρώσει με επιτυχία το θεραπευτικό πρόγραμμα της κοινότητας. Όταν δεν είναι με τους φίλους της, πρωταγωνιστεί μαζί με τον Πύργο Νανούρη και τον Ηλία Κουνέλα στη θεατρική παράσταση «Από τι ζουν οι άνθρωποι» του Λ. Τολστόι στο Θέατρο Πορεία. Της ζητήσαμε να μας στείλει μια φωτογραφία και να μας πει την ιστορία της.

Όλια Λαζαρίδου ΤΑ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

Επιμέλεια: ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΟΥΚΟΥ

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη πριν κάποια καλοκαίρια στο Ξυλόκαστρο Κορίνθου. Το κοριτσάκι με το άσπρο φόρεμα είμαι εγώ και η κυρία που με προτρέπει να κοιτάξω προς το φωτογραφικό φακό είναι η θεία μου η Ελένη, αδερφή του πατέρα μου. Αυτή είναι η ιστορία της...

“Επτά, οχτώ, εννέα, οχτώ, επτά, έξι, τίποτα, άντε παράτα μας κι εσύ, στα τσακίδια, κι εσύ και το πουλοβεράκι σου...” Κάθε βράδυ μετρούσε τους πόντους για το πουλόβερ που θα έφτιαχνε στον αγαπημένο της, και μέχρι το άλλο βράδυ είχαν τσακωθεί και το ξήλωνε... Ποτέ δεν έλαβε πουλόβερ στο μέτωπο ο θεός Κώστας, κι όταν γύρισε, παντρευτήκανε γρήγορα-γρήγορα πριν προλάβουν να τσακωθούν ξανά κι ησυχάσανε... Ράβε-ξήλωνε, πέρασαν τα χρόνια, άλλαξε η μόδα στα πουλόβερ, γέρασε, έπλεκε πουλοβεράκια στα ανίψια της, σε εμένα, δικά της παιδιά δεν έκανε. Τρέχει το μαλλί, φτιάχνεις καλές, ανάποδες, χάνεις πόντους, πεθαίνουν οι άνθρωποι, αλλάζουν οι μόδες, κομματάκια μνήμης ξηλώνονται σιγά-σιγά απ’ το πλεχτό, και τι μένει; Ένα κουβαράκι τυλιγμένο όπως-όπως, ένα κορμάκι τυλιγμένο όπως-όπως σ’ ένα σεντόνι, έτσι κατεβάσανε τη θεία μου οι άνθρωποι του γραφείου κηδειών που ήρθαν να την πάρουν από το σπίτι της. Μ’ ένα σεντόνι, μες στο ασανσέρ. Το κρατούσε ο ένας απ’ τη μια άκρη κι ο άλλος από την άλλη, σαν κούνια, και στη μέση τραμαλιζόταν μικρό άψυχο σβωλαράκι η θεία μου η Ελένη. Με τα κατσαρά της τα μαλλιά, τις μπλούζες της, τις κρεπ ντε σιν, το αυτοκινητάκι της μάρκας Όστεν που το αποκαλούσε “Το Χελιδόνι”, γιατί ήταν άσπρο με μαύρο καπό.

Η θεία μου η Ελένη, αυτοδίδακτη ζωγράφος, που εκεί που κοιτάζε τα κίτρα που είχε αγοράσει έτοιμη να τα ζωγραφίσει, να φτιάξει μια νεκρή φύση, άλλαζε ξαφνικά γνώμη και τα έφτιαχνε μαρμελάδα γλυκό... Που όταν ξύπνησε στο Λαϊκό, μετά που έπεσε και χτύπησε στο κεφάλι, κι οι γιατροί τη ρωτούσανε “πού είστε;”, “πού είστε;” για να δουν αν είχε πάθει διάσειση, άνοιξε τα μάτια, κοιτάξε ένα γύρω την Τρίτη θέση, τη δύσκολη θέση στην οποία βρισκόταν, και είπε: “στο Υγεία...” κι έπειτα σώπασε για πάντα. Τώρα χορεύει βαλς στα χέρια κάποιου νέου ευγενικού γιατρού. Εκεί πάνω ψηλά στο σύννεφο, που στο σχήμα μοιάζει με το Ξενοδοχείον Ακταίων του Παλαιού Φαλήρου, εκεί μου είχε πει ότι κόρεψε τους πρώτους της χορούς, εκεί σημείωνε στο μικρό της τετραδιάκι με το ασπένιο μολυβάκι τη σειρά των καβαλιέρων της.

Στο συρτάρι με τα ασπρόρουχα, καλά διπλωμένο, φύλαγε το σάβανο της η θεία μου η Ελένη. Εκεί το βρήκα την ώρα την κατάλληλη...

Μα υπάρχει άραγε κατάλληλη ώρα; Αυτά... α ναι, κι ένα κουτάκι με μια φουρκέτα μέσα μ’ ένα μαντιλάκι κι ένα χειρόγραφο σημείωμα. Της μαμάς η φουρκέτα αυτή, δηλαδή, βρισκόταν πριν άπειρα χρόνια στον κότσο της πεθαμένης μου γιαγιάς που ούτε καν πρόλαβα να γνωρίσω. Και που τώρα ίσως δεν υπάρχει πια όχι ο κότσος, αλλά ούτε καν η σκόνη της εκεί που βρίσκεται. Και το μαντιλάκι μυρίζει ακόμα άρωμα, σίγουρα θα το ανανέωνε κάθε εβδομάδα. Μένουν τα αρώματα, κι οι άνθρωποι χάνονται, θαμμένες στο κόμμα φουρκέτες...»

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙΣ...

...παλεύεται. Αυτός που δεν ξέρεις, όχι. Αλλά, ευτυχώς, τουλάχιστον πηγαίνεις σε παιδικά πάρτι...

Στην Πανεπιστημίου λίγο πριν τη διαδήλωση με προσπέρασε ένας πιτσιρικάς: «αναρχικός» θα έλεγε κάποιος σε αυτόματη γραφή, με όλα τα σχετικά χαρακτηριστικά. Μόνο που λάλησε το cb (σιμπί) του ξαφνικά, και κατάλαβα, ντιπ κατάπληκτη, ότι ήταν «μυστικός αστυνομικός». Ουάου.

Μετά μου έλεγαν όλοι, «καλά, δεν ξέρεις ότι έχουμε πηξει στους μυστικούς χρόνια τώρα;» και το ήξερα μεν, απλώς πάντα πιστεύεις ότι είσαι πιο γατόνι απ' ό,τι είσαι: ότι θα τον μωριστείς το μυστικό δίπλα σου, κάτω από μούσια, μαλλιά, αμπέχονα, φούτερ-με-κουκούλες, φόρμες, κοτσίδες και τατουάζ ακόμα, θα τον αρπάξει η κεραία σου τον Μαγκάρετ. Δεν μπορεί, τόσα χρόνια ζεις. Κι αν έκανε δει τα ματάκια σου. Σιγά μη σου ξεφύγει.

Κολοκύθια, όπως διαπίστωσα. Αν η μεταμφίεση είναι καλή δεν ψυλλιάζεσαι τίποτα. Τον κάνεις και παρέα δηλαδή, μπορεί να σου ξεφύγει και καμιά κουβέντα παραπάνω. Αν είσαι άνθρωπος εύπιστος και καλών προθέσεων πρέπει να βγάλει το φλογόβολο κάτω από τη μύτη σου ο άλλος για να συνέλθεις. Τέλος πάντων, όλα αυτά δεν έχουν καμία σημασία και (εύκολα...) καμιά σχέση με αυτά που θα ακολουθήσουν, από μεταφορική και πρακτική πλευρά. Το να είσαι εύπιστος είναι χειρότερο μάλλον από το να μην είσαι. Ναι, έχω κοπέι μέχρι και εγώ. Φαντάσου. Είναι η εποχή των παιδικών πάρτι – ακόμα κι αν δεν έχετε δικό σας παιδάκι, με ένα δανεικό θα περάσετε αξέχαστα. Ανιψάκι, βαφτιστήρι, παιδάκι φίλης που έχει να πάει σε πάρτι του, αδράξετε την ευκαιρία... εκτός πλάκας, περνάω ωραία στα παιδικά πάρτι, το φαγητό είναι πολυαγαπημένο (λουκανικοπιτάκια, σπανακοπιτάκια, σάντουιτς-μπόμπες, στεγνά spring rolls και ακόμα στεγνότερα chicken nuggets στα πιο προχώ: μπορώ να τρώω τέτοια όλη μέρα. Φτάνει να υπάρχουν εξάχρονα για δικαιολογία...). Η τούρτα, πάντα με σοκολάτα και αμυγδαλόπαστα οικοδομημένη σαν το Ταζ Μαχάλ, είναι επίσης σούπερ – τεράστια ποσότητα ζάχαρης και σοκολάτας χωρίς καμιά προειδοποίηση χτυπάει το κατά τα άλλα οκέι σύστημά σου και τινάζει την κατά τα άλλα οκέι διατροφή σου στον αέρα με αγαπημένα αποτελέσματα (θέλεις να ανέβεις τ'Εβερρεστ πρώτα, μετά νυστάζεις φρικτά, αλλά κυρίως θέλεις κι άλλη τούρτα).

Πήγα στο διάσημο «Hide Park Café» στη Νέα Ερυθραία, σε δύο πάρτι που τα οργάνωσαν μαζί δύο συμμαθητές, ευτυχώς του ενός παιδιού μου – αν είχα δύο παιδιά να αναζητώ με το βλέμμα στο μεγάλο πάρκο του «Hide Park Café» θα είχα σαλτάρει: είναι απλωμένο, δεν βλέπεις την έξοδο, δεν βλέπεις το παιδί σου... βασικά σπκύνεσαι κάθε

πέντε λεπτά και φωνάζεις το όνομα του παιδιού με αυξανόμενο πανικό στο βλέμμα, εσύ και άλλες τριακόσιες μαμάδες. Αυτό είναι το μόνο ντεφ, που όμως δεν ισχύει αν το παιδί σου είναι 9-10 χρονών ή λοκατζής. Κατά τα άλλα το «Hide Park Café» έχει πολύ καλό φαγητό, όχι μόνο «παιδικού πάρτι» αλλά και για μεγάλους, επιπέδου αξιοπρεπών εστιατορίων και μάλιστα «μπράβο του». Σάββατο και Κυριακή, λέει, γίνεται πάντα χαμός όταν έχει ωραίο καιρό. Να υπολογίζετε ένα τρίωρο-τετράωρο, έτσι και πάτε χωρίς πάρτι, γιατί το παιδάκι δεν θα θέλει να φύγει με τίποτα. Εκτός από τις αναρχικές έξω, την παιδική χαρά, το «γεφύρι που κουνιέται», τα ομαδικά παιχνίδια, την πίστα ποδηλάτου/σκέιτμπορντ και το ατελείωτο τρεχαλητό, υπάρχει σκεπαστό τμήμα με μπιλιάρδο, πινακ-πονγκ, αυτοκινητάκια-κουμπαράδες (από αυτά που τους ρίχνεις νόμισμα και τρέμουν/χτυπιούνται επιτόπου), και αν ένα παιδάκι δεν είναι κατευχαριστημένο με όλα αυτά ίσως ήρθε η εποχή να πάει όντως φαντάρος. Ή να πιάσει μια δουλειά της προκοπής.

Το επόμενο πάρτι ήταν στο «Boom Boom», όπου μένουν μαντρωμένα στην επάνω αίθουσα (παιχνιδιών) τα παιδιά χωρίς δυνατότητα να ξεφύγουν, κι εσύ πίνεις τον καφέ σου κάτω στη φωτεινή καφετέρια σε απόλυτη νιρβάνα. Κι εδώ περνάνε καλά, ειδικά όταν έχει πολλή ζέστη (ή πολύ κρύο, άσχετα, το χειμώνα λέμε) όταν δεν έχουν διάθεση να τρέχουν στο λιοπύρι/χαλάζι.

Η επικοινωνία με τις άλλες μαμάδες/θείες είναι εύκολη συνήθως, κι αυτό είναι ένα από τα καλά των παιδικών πάρτι εκτός από το παιδικοπαρτι-φαγητό και την τούρτα: λες καμιά κουβέντα για θέματά σου με άτομα που, σε αυτή τη φάση, είναι σε ανάλογο μήκος κύματος με σένα. Όχι πάντα, αλλά ας μη τα θέλουμε κι όλα δικά μας. Τα παιδιά σου διασκεδάζουν, ξεπατώνονται, παίζουν με άλλα παιδιά, τσουμαδιούνται, και κάποια στιγμή σου λένε από μόνα τους «πάμε να φύγουμε»... καλά, το τελευταίο δεν συμβαίνει ποτέ των ποτών. Και με συμπαθητικό καιρό, δεν θέλεις να φύγεις ούτε εσύ: έχεις την καλύτερη δικαιολογία για να αράξεις λίγο παραπάνω στο ωραίο πάρκο/καφέ που σε έφερε ο δρόμος σου...

(Ό τίτλος όχι, δεν συνδέεται με τίποτα. Σόρι...) **A**

Hide Park Café,
Πάρκο Ανδρέα
Παπανδρέου, Δια-
σταύρωση Εθνικής
Αντιστάσεως &
Οδού Σοφίας Ανδρού-
τσου, Νέα Ερυθραία

BOOM BOOM
Παιδότοπος καφέ,
Μητροπέτροβα
49, Πολύγωνο,
210 6420421, 210
6420415

ΤΟ ΞΕΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Κωνσταντίνος Πάτσιος. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στη ΑΣΚΤ ενώ παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα γλυπτικής. Από το 2005 έως σήμερα έχει συμμετάσχει σε πλήθος εκθέσεων, φεστιβάλ και πολιτιστικών διοργανώσεων. Το κυρίαρχο χαρακτηριστικό στα έργα του Πάτσιου είναι η μεικτή τεχνική που χρησιμοποιεί συνδυάζοντας τη ζωγραφική, το σχέδιο, το κολάζ κ.ά. Η τελευταία του έκθεση «The Twisted Odyssey» φιλοξενείται στην The Blender Gallery (ως 15/5, Ζησιμοπούλου 4, Γλυφάδα), ενώ μετά θα φιλοξενηθεί (4-10/6) στην γκαλερί Underdog του Λονδίνου.

Volt@thens

Της ΜΑΡΙΑΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Η Αθήνα έχει κάψες. Κι ας γίνει ό,τι θέλει

Και κουλ και κοτ (σποτ) μας ξανασυστήνεται το Bios που κάνει, λένε στο Facebook κάπως χιψτεράδικα, «σάμπερ ταράτσα όπενινγκ». Ελάτε όσοι προλάβετε, η μπλε κοινότητα σημειώνει μέχρι στιγμής 3.200 going για τις 23/4. Ανεπανάλητα «παπο-τά» και φέτος (παγωτοποτό ξέρεις), τετ-α-τετ, που λεν' κι οι φίλοι μας οι Γάλλοι, με την Ακρόπολη, μουσική από τους Bad Spencer, Chris Kontos και Oh Yeah!

Γέα, «το σύνδρομο της Ακρόπολης» μου είπε πρόσφατα φίλη ότι έχω πάθει με τους ροκάδες, μ' αρέσουν από μακριά αλλά δεν έχω πάει ποτέ! Έτσι πρέπει να το σκέφτηκαν και στη Στέγη και ζήτησαν από 23 καλλιτέχνες απ' όλον τον κόσμο που δεν έχουν έρθει ποτέ στην πόλη μας, να δημιουργήσουν κάτι με έμπνευση αυτήν την «Strange City Athens». 20/4-28/6 Διπλάρειος Σχολή-Πλατεία θεάτρου.

Άρα τρέχεις (όχι να ξεφύγεις, για κόμπι, και), την Κυριακή στις 26/4, γίνεται ημιμαραθώνιος Poseidon στο Π. Φάληρο. Μπες στο σάιτ www.poseidon-athenshalfmarathon.com/en/ για να μάθεις περισσότερα. Εκεί θα είναι και η Chiquita πάντως για ενεργειακά breaks. Μπανάνα σου λέει. Καλοκαίρι σου λέει. Έρχεται. Τζζ.

Τι νέα από τη νύχτα; Θα βγούμε αργά. Το νέο νip στέκι στη μεσομεσονύκτια Αθήνα λέγεται Act και είναι ένα υπόγειο στην Ακαδημία που υπάρχει εδώ και ένα μήνα και μαζεύει όλη την lgbt κοινότητα, σε σερβίρουν νάνοι και αρλεκίνοι και σε κοιτάνε πορτιέρηδες με τατουάζ και τύποι χωρίς τατουάζ που μπορεί το πρωί να δουλεύουν στην τράπεζα. Το καλοκαίρι κάνει loading, η πόλη έχει κάψες, η νύχτα είναι δικιά μας. Κι ας γίνει ό,τι θέλει. Γέα.

Μίλε παραπάνω για τις βόλτες στο www.athensvoice.gr

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την ποινικοποίηση της κραυγής «σπάστα», όταν σπάει κάτι σε ένα café)

Φυσικά και υπάρχει

διαφορά ανάμεσα στις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου που υπογράφει ο Προκόπης Παυλόπουλος και στις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου που υπέγραψε ο Κάρολος Παπούλιας...

● Ο Προκόπης Παυλόπουλος, όταν υπογράφει την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου για τα αποθεματικά, ξέρει ότι θα χρησιμοποιηθούν για να πληρωθούν οι μισθοί υπαλλήλων που έχει προσλάβει (εκτός ΑΣΕΠ) ο ίδιος.

● (Πώς μπορεί να αρνηθεί να υπογράψει, όταν γνωρίζει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ γίνεται ρόμπα στους δικούς του, για να μπορέσουν να πληρωθούν οι μισθοί των δικών του «γαλάζιων» παιδιών;)

Η Χρυσή Αυγή ψήφισε «παρών» στα άρθρα που αφορούν στην αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού σκεπτόμενη ότι αυτοί που πραγματικά απειλούν την εκλογική της άνοδο είναι οι μετριοπαθείς ή από απλή αντιμνημονιακή αλληλεγγύη;

Η Επιβεβαίωση του Νόμου του Χάους της εβδο-

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟ «ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΗ» ΣΤΟ ΜΑΞΙΜΟΥ

Η λύση για το πρόβλημα της ρευστότητας

Τη βεβαιότητα ότι κάπου στους τοίχους του Μεγάλου Μαξίμου βρίσκεται κρυμμένος ο Θησαυρός που θα βγάλει τη χώρα από το οικονομικό αδιέξοδο και θα της επιτρέψει να ζήσει ξανά τις ωραίες εποχές εξέφρασε ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας.

Πιστό στις παραδόσεις των παλιών ελληνικών ταινιών, που η λύση των οικονομικών προβλημάτων έρχονται πάντα από μια ξαφνική κληρονομιά ή από ένα λαχείο ή από ένα θησαυρό, το κυβερνητικό επιτελείο αναζητά μυστικές κρυψώνες που θα περιέχουν χρυσές λίρες και άλλα τιμαλφή.

Μάλιστα, άφησε να εννοηθεί ότι μόλις βρεθεί ο θησαυρός η χώρα θα ξεφύγει από το δίλημμα, ότι όλα θα συνεχίσουν όπως παλιά και ότι θα ζήσουμε μια νέα εποχή ευημερίας, ενώ υποσχέθηκε μια σειρά νέων επιδομάτων.

Τέλος, με ανακοίνωσή του το Μέγαρο Μαξίμου ζήτησε από τα κέντρα της αντι-κυβερνητικής προπαγάνδας να μη σαμποτάρουν τον αγώνα της κυβέρνησης να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο.

μάδας: Ο Πάνος Καμμένος υπερψηφίζει το νομοσχέδιο που επιτρέπει την αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού της 17 Νοέμβρη...

● Για την οποία έχει γράψει βιβλίο σύμφωνα με το οποίο αρχηγός της ήταν ο Ανδρέας Παπανδρέου...
● Του οποίου Ανδρέα Παπανδρέου η σύζυγος δίνει συνεντεύξεις όπου συντάσσεται ακριβώς με τη θεωρία των εβραϊκών λόμπι και τις άλλες θεωρίες του Πάνου Καμμένου!

Πάντως η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου λέει για «μεταφορά αποθεματι-

κών στην Τράπεζα της Ελλάδος, ΠΡΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗ».

● Προφανώς θεωρείται επένδυση η διαφύλαξη της υποστήριξης των ψηφοφόρων...

Άσχετο, αλλά με τα αποθεματικά των φορέων θα πληρωθούν οι επιπλέον κληρικοί που υποσχέθηκε να προσληφθούν ο Τέρενς Κουίκ;

Το χειρότερο δεν είναι ότι αυτογελοιοποιείται η Αριστερά ή τέλος πάντων αυτό το «πράγμα-με-τον-Καμμένου-που-αυτοαποκαλείται-

Αριστερά».

● Το χειρότερο είναι ότι με το αυτοναυαγισμό τους καταδικάζουν σε 20 χρόνια Γιακουμάτου και Βούλτεψη.

Θα μπορούσαμε πάντως να κάνουμε ένα δημοψήφισμα, όπου θα αποφανθεί ο λαός αν πιστεύει στη δι-

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μη χουντικός δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Δημοκρατία»

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Ζωή Κωνσταντοπούλου

(Στη συζήτηση για την κατάργηση των φυλακών υψίστης ασφαλείας, που οδηγεί στην αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού) «Η μνημονιακή διακυβέρνηση υπήρξε εξόχως τρομοκρατική».

Μετάφραση Οπότε οι εκτελέσεις της 17 Νοέμβρη συμπληφίζονται με τα μνημονιακά μέτρα. Άρα, αφού είναι εκτός φυλακής αυτοί που ψήφισαν μνημόνιο πρέπει να είναι εκτός φυλακής και ο Σάββας Ξηρός.

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γιατί στη φωτογραφία που κυκλοφόρησε στα social media, με θέμα «Ποιοι έκαναν αβάντα στη Χρυσή Αυγή» απουσιάζουν εκκωφαντικά ο Γιώργος Τράγκας και ο Νότης Σφακιανάκης;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ (NO 2)

Γιατί ο Βούτσης και οι άλλοι συνεχίζουν να αποκαλούν ακόμα τα ΜΜΕ «καθεστωτικά», αφού δεν είναι πλέον στην κυβέρνηση αυτοί που υποστηρίζουν;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Ισορομποικιά» Η εσφαλής συσσώρευση φαγητού στο πηρούνι που χρειάζεται ιδιαίτερες ζογκλερικές ικανότητες προκειμένου να φτάσει στο στόμα, χωρίς να πέσει ένα μέρος της μπουκιάς στη διαδρομή.

άψευση του δημοσιομάτος (της «Real News») ότι η Ρωσία μας δίνει 5 δις προκαταβολή.

● Και αν το αποτέλεσμα έδειχνε ότι ο λαός δεν πιστεύει στη διάψευση, θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να πιστεύουμε ότι θα μας τα δώσουν.

● Στο κάτω-κάτω όλοι ξέρουμε ότι η πραγματικότητα κάνει αντικυβερνητική προπαγάνδα, όπως πάντα.

● (Άλλη λύση προκειμένου να συνεχίσουμε να πιστεύουμε ότι θα πάρουμε τα 5 δις: Να βγάλουμε αυτόν που το διέψευσε, νεοφιλελεύθερο, σαν τη μάρτυρα του επεισοδίου με τη Ζωή Κωνσταντοπούλου στο βενζινάδικο. Αφού οι νεοφιλελεύθεροι είναι πάντα αναξιόπιστοι, τότε και η διάψευση δεν θα ισχύει...) **Α**

ENERGY TAKES OVER **ATHENS**

TO 1° ADIDAS OPEN RUN ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ!

Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων, Γκάζι, Τετάρτη 29 Απριλίου, 19:00

Το www.boostathens.gr έχει όσα θες να μάθεις για τα **Open Run** της χρονιάς

Τα **adidas Open Run**, η πιο αγαπημένη συνήθεια των runners της πόλης, επιστρέφουν και γεμίζουν την Αθήνα με ατελείωτη ενέργεια!

Aνεξάρτητα από τη φυσική σου κατάσταση, μπορείς να απολαύσεις την ένταση και τον ενθουσιασμό των **πιο fun running events** και να γίνεις κομμάτι της μεγάλης παρέας της adidas. Για πρώτη φορά, η εκκίνηση θα δοθεί στην Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι, όπου όλοι οι Open Runners θα ξανασυναντηθούν για να απολαύσουν μια νέα διαδρομή στο κέντρο της πόλης, αλλά και πολλές εκπλήξεις.

Τα **adidas Open Run** όμως δε σταματούν εδώ καθώς φέτος αποκτούν το δικό τους online προορισμό. Στο www.boostathens.gr μπορούν για πρώτη φορά οι Open Runners να δηλώσουν συμμετοχή online, να μάθουν το πρόγραμμα των Open Runs καθώς και όλα τα νέα για τα προϊόντα της adidas. Το νέο website που φιλοξενεί όλα όσα πρέπει να ξέρουν οι λάτρεις των Open Run, ανανεώνεται διαρκώς και θα προσφέρει πλούσιο φωτογραφικό υλικό από όλες τις φετινές διαδρο-

μές. Έτσι, ένα μόνο κλικ στο www.boostathens.gr αρκεί για να προετοιμαστείς για τα Open Run μέσα σε λίγα μόλις λεπτά!

Η εκκίνηση του 1ου **adidas Open Run** για το 2015, με κεντρικό σύνθημα το **#BoostAthens**, θα δοθεί στην **Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων** στο **Γκάζι** την **Τετάρτη 29 Απριλίου**, στις **19:00** (προσέλευση 17.30 ως 18:30). Στο χώρο του event, οι Open Runners θα έχουν την ευκαιρία να βγάλουν τις δικές τους selfies και να τις μοιραστούν με τους φίλους τους, ενώ μετά τον τερματισμό θα ακολουθήσει το απόλυτο urban running party!

Θυμήσου:

- 2 εναλλακτικές διαδρομές (5 κλμ. & 10 κλμ)
- Η συμμετοχή είναι δωρεάν, χωρίς περιορισμούς, ανεξάρτητα από την ηλικία ή τη φυσική σου κατάσταση.
- Τα προσωπικά σου αντικείμενα θα φυλαχθούν με ασφάλεια.
- Θα τρέξεις τη διαδρομή υπό την καθοδήγηση εξειδικευμένων προπονητών που θα μοιραστούν μαζί σου running tips ενώ θα προηγηθεί ζέσταμα και stretching από την Manoly και την ομάδα της και αποθεραπεία μετά τον τερματισμό.
- Θα δοκιμάσεις τα νέα adidas running προϊόντα καθώς και τη νέα τεχνολογία BOOST που άλλαξε το τρέξιμο για πάντα.

#BOOSTATHENS

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Συνέντευξη με τον **Κώστα Παπαδάκη**, συνήγορο πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χ.Α.

Του ΤΑΚΗΣ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

κάνδαλο χαρακτηρίζει ο Κώστας Παπαδάκης το γεγονός ότι η Χρυσή Αυγή αντιμετωπίζεται ως εγκληματική οργάνωση, με αποτέλεσμα να έχει και ηπιότερες συνέπειες. **«Α έπρεπε, υπογραμμίζει, να αντιμετωπίζεται ως τρομοκρατική, καθώς όλη η δράση της αποτελεί τον ορισμό που δίνει ο νόμος για την τρομοκρατία. Σε κάθε περίπτωση, λέει, είτε καταδικαστούν είτε αθωωθούν οι κατηγορούμενοι, το δικαστήριο θα πρέπει να δώσει συνέχεια με αποστολή δικογραφίας στον εισαγγελέα για τη διερεύνηση του αδικήματος της τρομοκρατίας.»**

Είστε συνήγορος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής εκ μέρους του αντιφασιστικού κινήματος. Είμαι ένας από τους συνηγούς πολιτικής αγωγής που υπερασπιζόμαστε τους Αιγύπτιους ψαράδες, οι οποίοι στις 12 Ιουνίου του 2012 υπήρξαν θύματα δολοφονικής επίθεσης μίας ομάδας μελών του τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής Περάματος, σύμφωνα με όσα αποδίδονται στο παραπεμπτικό βούλευμα.

Ποια ήταν τα σημαντικότερα στοιχεία την πρώτη ημέρα της δίκης; Η πολύ μεγάλη, μαζική παρουσία αντιφασιστών και τα πολλά κρούσματα τραμπουκισμών και προκλήσεων εναντίον μαρτύρων από χρυσαυγίτες.

Η ηθική ομάδα της .Α.α ουσία είναι το δικαστήριο και, σύμφωνα με κάποιες εκτιμήσεις, το έκαναν για να υποστηρίξουν το εριεχόμενο της δίκης, για να φανεί τι είναι αλά μια οινική υποθεση. Αυτό που εγώ μπορώ να πω είναι ότι δεν είχαν το θάρρος να εμφανιστούν αυτοπροσώπως και να λογοδοτήσουν απέναντι στη δικαιοσύνη και στα θύματά τους.

Ποσο καιρό εκτιμάτε ότι θα διαρκέσει η δίκη; Συνήθως τέτοιες δίκες διεξάγονται με ρυθμό δύο φορές την εβδομάδα. Με αυτό το ρυθμό και με βάση τον αριθμό των κατηγορουμένων, των συνηγώνων, των μαρτύρων, των παραγόντων της δίκης, τα έγγραφα κ.λπ. υπολογίζω περισσότερο από ένα με ενάμιση χρόνο.

Η δίκη αυτή είναι πολιτική; Είναι πολιτική η δίκη αλλά δεν είναι πολιτική η δίωξη. Αυτό το υποστηρίζει η ίδια η Χ.Α., δηλαδή ότι διώκεται για τις ιδέες της, προσπαθώντας

να ηρωοποιηθεί. Να σημειώσω ότι και εμείς ως αριστεροί δικηγόροι δεν θα επιτρέπαμε ποτέ στον εαυτό μας να συμμετάσχουμε σε μια πολιτική δίωξη ως κατηγοροί, καθώς και ότι δεν αναγνωρίζουμε σε κανένα δικαστήριο το δικαίωμα να απαγορεύει ή να επιτρέπει τη διακίνηση ορισμένων ιδεών, όσο και αν μας είναι σε εμάς αντιπαθείς οι ιδέες αυτές. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι οι εγκληματικές πράξεις. Από την άλλη, η ρητορική της Χ.Α., η οποία θέλει να φανεί ότι διώκεται εξαιτίας της αντιπαλότητάς της με το κατεστημένο, του οποίου βεβαίως η ίδια είναι προ όν, ευνοείται από το γεγονός ότι η δίωξη εναντίον της δεν έχει γίνει κατά τον καλύτερο και ορθότερο νομικό τρόπο.

Η .Α. κατηγορείται ως κληματακή οργάνωση. Ποιες υποστηρίξετε ότι είναι τρομοκρατική οργάνωση. Αυτός ακριβώς είναι ο πυρήνας του ζητήματος. Αποτελεί σκάνδαλο το ότι η Χ.Α. δεν αντιμετωπίζεται ως τρομοκρατική οργάνωση. Πάρχουν δύο άρθρα στον ποινικό κώδικα, το 187 που αφορά στην εγκληματική οργάνωση και το 187Α που αφορά στην τρομοκρατική. Η Χ.Α. αντιμετωπίζει κατηγορίες βάσει του 187, που σημαίνει και ηπιότερη αντιμετώπιση. Ωστόσο, έχω τη γνώμη ότι η δράση της είναι ο ορισμός του άρθρου 187Α. ..εν υπήρξε

ποτέ στη μεταπολίτευση αντίστοιχη τρομοκρατική δραστηριότητα, που να αφορά στην τέλεση αξιόποινων πράξεων κατά τρόπο, σε έκταση και υπό συνθήκες που να προκαλούν σοβαρό εκφοβισμό ενός ολόκληρου πληθυσμού. Αμφισβητεί κανείς ότι ένας ολόκληρος πληθυσμός μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας, στον Άγιο Παντελεήμονα, στο Αιγάλεω, στην Κυψέλη, στη Νίκαια, στην πλατεία Ικτωρίας και αλλού φοβόταν κάθε βράδυ να κυκλοφορήσει εξαιτίας της δράσης των ταγμάτων εφόδου; Αυτό ορίζει ο νόμος ως τρομοκρατία. Το θέμα δεν τέθηκε ποτέ από τους εισαγγελείς και τους ανακριτές που ασχολήθηκαν με την υπόθεση και αυτό προκαλεί ερωτηματικά. Έχω τη γνώμη ότι είτε κριθούν ένοχοι είτε ακόμα και αν αθωωθούν, που δεν το πιστεύω, από την κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης, το δικαστήριο οφείλει να δώσει συνέχεια με αποστολή δικογραφίας στον εισαγγελέα για τη διερεύνηση του αδικήματος της τρομοκρατίας. Να υπογραμμίσω, επίσης, ότι οι δικαστές αντιμετωπίζουν πολύ διαφορετικά τους φασίστες από τους αντιεξουσιαστές. Εάν οι κατηγορούμενοι ανήκαν στον αντιεξουσιαστικό χώρο θα κατηγορούνταν βάσει του άρθρου 187Α και θα αντιμετωπιζαν πολύ σοβαρότερες ποινές, όπως έχει γίνει αρκετές φορές.

Διάφορα δημοσιεύματα κατά καιρούς αναφέρονται στους αρατους χρηματοδοτές της .Α. Εκτιμάτε ότι υπάρχουν στοιχεία στη διά-

κεία της δίκης ώστε να μάθουμε ποιοι ήταν οι χρηματοδοτές τους; ..εν είναι εύκολο να αποκαλυφθεί, αλλά ένα γενικό περίγραμμα μας δίνει η δράση της Χ.Α. Όταν, για παράδειγμα, πιέζουν εργοδότες να απολύουν αλλοδαπούς και να προσλαμβάνουν Έλληνες με το μισό μεροκάματο είναι προφανές ποιου τα συμφέροντα υποστηρίζουν. Ποιος εφοπλιστής δεν θέλει στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη να καταργηθεί το μεροκάματο των 50 ευρώ που παίρνουν οι εργάτες σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση εργασίας, να πάει στα 20 ευρώ και να δουλεύουν Έλληνες εξειδικευμένοι. Η Χ.Α., οι τάχα εχθροί του κατεστημένου, ψήφισαν στη Βουλή να είναι αφορολόγητοι οι εφοπλιστές. Το ίδιο για την εκκλησία, επίσης ψήφισαν την πώληση βραχονησίδων. Τα πράγματα ορισμένες φορές μιλάνε από μόνα τους. Από εκεί και πέρα, ο κίνδυνος να λήξουν τα 18μηνα, κάτι που σε αρκετές περιπτώσεις έγινε, οδήγησε σε μια σπουδή να ανάρκρση να ολοκληρωθεί σύντομα, με

αποτέλεσμα κάποια πράγματα να μείνουν εκτός διερεύνησης. Παράλληλα, πριν από τη δολοφονία του Έφσσα πολλές υποθέσεις σε βάρος της Χ.Α. λιμνάζανε γιατί υπήρχε συγκάλυψη από τον ίδιο τον κρατικό μηχανισμό. Ο ίδιος ο ..ένδιας ομολόγησε ότι υπήρχαν 33 δικογραφίες στα συρτάρια κι έμεναν στάσιμες επί χρόνια.

«Την ερίτωση ουοικατη ορούμενοι αωωούν, αμ ορούσε να το εκμεταλλευτεί ολιτικά η .Α. και οιος α είναι ο αντίκτυπος στην κοινωνία; Εκτιμώ ότι ενδεχόμενο αθώωσης υπό κανονικές συνθήκες δεν υφίσταται διότι η δραστηριότητα της ΧΑ, ασχέτως με το ότι θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται ως τρομοκρατική οργάνωση, αποτελεί τον ορισμό και της εγκληματικής οργάνωσης, με καλά δεμένο το κατηγορητήριο εναντίον της. Συνεπώς εάν δεν υπάρξει κάποια θεαματική πολιτική σκοπιμότητα ή αλλαγή του νόμου θεωρώ ότι είναι δύσκολο να αθωωθούν. Εάν, από την άλλη, συμβεί κάτι τέτοιο, σαφώς και θα τους προσδώσει μια αξιοπιστία. Έτσι κι αλλιώς, όμως, κανείς δεν μπορεί να ξέρει πώς θα έχει διαμορφωθεί το πολιτικό σκηνικό σε ενάμιση δυο χρόνια και ποια θέση θα μπορούσε να έχει σε αυτό η Χ.Α. Η Χ.Α. ενισχύθηκε και από εγκληματική οργάνωση έλαβε προαγωγή σε πολιτικό κόμμα όταν κορυφώθηκε η όξυνση της μνημονιακής πολιτικής και αναζητήθηκε ένας εναλλακτικός φορέας υποδοχής της λαϊκής δυσαρέσκειας ώστε αυτή να μην κατευθυνθεί στα αριστερά. Όταν η εποχή που το ακροδεξιό ΛΑΟΣ προσχωρούσε στην κυβέρνηση και η αντιμνημονιακή μέχρι τότε Ν.βρέθηκε να κυβερνά. Εάν συνοπολογίσουμε ορισμένες συνθήκες στο κέντρο της Αθήνας, το μεταναστευτικό, τη μικροαστική ανασφάλεια κ.λπ., βλέπουμε πώς άνοιξε διάπλατα ο δρόμος για τη Χ.Α.

αίνεται όμως ότι διεκδικήσε ένα ρόλο μεγαλύτερο από αυτόν που της επιφύλασσαν και ταυτόχρονα άρχισε πλέον αποκάλυπτα να προχωρά σε εγκληματικές ενέργειες και δολοφονικές επιθέσεις. Μέσα σε ένα μήνα υπήρξαν η δολοφονία του Έφσσα, η επίθεση στο ΠΑΜΕ και η επίθεση στον Μελιγαλά που εξέθεσε και την κυβέρνηση, και κάπως έτσι ά-

ρχισε η αντίστροφη μέτρηση. Ανεξάρτητα με το αποτέλεσμα της δίκης, δεν ξέρω αν μετά από μερικά χρόνια η Χ.Α. θα είναι μια εναλλακτική λύση όπως προέβλεπε μέχρι το 2013 ή μία στυμμένη λεμονόκουπα. Σε κάθε περίπτωση, εμάς μας ενδιαφέρει αυτή η δίκη να γίνει ένας αγωγός αποκάλυψης της αλήθειας για να τερματιστεί η ανοχή σε αυτή την εγκληματική δραστηριότητα και να προστατευτεί η κοινωνία από το ναζισμό και το ρατσισμό. Πιστεύω ότι με την ευαισθητοποίηση και την εγρήγορση του κόσμου θα το πετύχουμε. **Α**

ΕΚΤΙΜΩ ΟΤΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΑΘΩΩΣΗΣ ΥΠΟ ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ

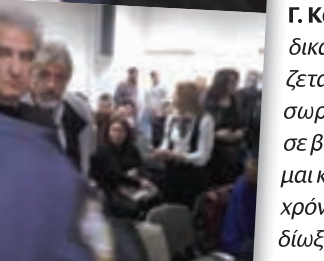
Η ΔΙΚΗ

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΛΙΝΤ

Τη Δευτέρα 20 Απριλίου, μια μέρα πριν τη θλιβερή επέτειο της χούντας, παρευρέθηκα στη δίκη της Χρυσής Αυγής μαζί με την οικογένεια του Παύλου Φύσσα, τους φίλους του, τους δημοσιογράφους, τους μάρτυρες, τους δικηγόρους υπεράσπισης και της πολιτικής αγωγής, την έδρα του δικαστηρίου και τους παρατηρητές. Τα κανάλια και τα υπόλοιπα μέσα την κάλυψαν όπως την κάλυψαν κι ο κόσμος εν γένει, όπως όλοι ξέρουμε, τρέχει να προλάβει τα δικά του.

Παρότι διεκόπη για τις 7 Μαΐου, διαβάστηκαν όλα τα ονόματα των κατηγορουμένων καθώς και των μαρτύρων. Οι βουλευτές (εκτός από 3) του νεοναζιστικού κόμματος και βασικοί κατηγορούμενοι δεν παρουσιάστηκαν, αν και βρισκόμενοι δυο βήματα από την κατάμεστη και ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, στα κελιά τους. Ένας μάλιστα κατηγορούμενος είχε αποβιώσει. Ανάμεσα στα «παρών» και «παρούσα» που ακούγονταν, ακούσαμε και τους προστατευόμενους μάρτυρες κατηγορίας (πρώην μέλη της ΧΑ, μερικούς από τους οποίους ο Μιχαολιάκος και οι υπόλοιποι λένε ότι γνωρίζουν) μέσω τηλεδιάσκεψης να δηλώνουν την παρουσία τους.

Το κλίμα ήταν εξαιρετικά φορτισμένο, παρόλα αυτά οι περισσότεροι απην των ηγετικών στελεχών της ΧΑ προφανώς επιθυμούσαν την ομαλή ροή της δίκης δείχνοντας υπομονή, αλλά και απαιτώντας να μιλάνε όλοι κοντά στα μικρόφωνα ώστε να ακούγονται σε όλη την αίθουσα μέσα από τα ηχεία. Πρώτοι και πριν τους λιγοστούς αντιεξουσιαστές και τους πολλούς διαμαρτυρόμενους κατά του ρατσισμού, του φασισμού και της Χ.Α. είχαν συγκεντρωθεί μια εκατοντάδα υποστηρικτές της Χ.Α. οι οποίοι στη συνέχεια μετακινήθηκαν σε άλλο σημείο ώστε να αποφευχθεί η οποιαδήποτε σύγκρουση, πράγμα που βέβαια δεν τους εμπόδιζε να επιτεθούν σε τρεις μάρτυρες

κατηγορίας και να στείλουν τον έναν από αυτούς στο νοσοκομείο για ράμματα και τους άλλους δυο στο τμήμα του Κορυδαλλού για κατάθεση.

Δήμαρχος Κορυδαλλού: «Κάνουμε έκκληση να αλλάξει ο τόπος διεξαγωγής της δίκης. Η πόλη είναι αποκλεισμένη και είναι αδύνατον να λειτουργήσει».

Ανάμεσα στους μάρτυρες κατηγορίας βρίσκονταν φίλοι του Παύλου, παρόντες και μη στη δολοφονία του, θύματα από άλλες επιθέσεις της Χ.Α., Έλληνες και μετανάστες, ο Σ. Λυκούδης και ο δήμαρχος Αθηνών Γ. Καμίνης κ.ά. Ανάμεσα στους παρατηρητές βρίσκονταν και ένα μέλος του ακροδεξιού γερμανικού NPD μαζί με ένα νεαρότερο από αυτόν συνοδό. Ανάμεσα στους «δικούς μας» δημοσιογράφους βρίσκονταν και ξένοι ανταποκριτές, Ευρωπαίοι, Ρώσοι, Άραβες, Ασιάτες και Αμερικάνοι.

Γ. Καμίνης: «Η Χρυσή Αυγή δεν δικάζεται για τις ιδέες της. Δικάζεται για τις πράξεις της. Για μια σωρεία ρατσιστικών πράξεων σε βάρος μεταναστών. Αισθάνομαι και μία δικαίωση γιατί, πριν 3 χρόνια, το δρόμο της δικαστικής δίωξης τον ανοίξαμε εμείς με το γνωστό επεισόδιο στα συσσίτια».

Η δίκη των χουντικών, η δίκη του Ανδρέα Παπανδρέου και του «βρώμικου '89» καθώς και η δίκη της 17N είναι τα μεγάλα δικαστικά προηγούμενα στην Ελλάδα που ο βαθμός δυσκολίας, το μέγεθος της δικογραφίας αλλά και η πολιτική σημασία τους τα καθιστούν σημαντικά. Η δίκη της Χ.Α. είναι μοναδική περίπτωση. Ελπίζουμε στη δικαιοσύνη.

Ποτάμι: «Η δίκη των "70" της Χρυσής Αυγής είναι μια σημαντική στιγμή για τη χώρα και δεν θα πρέπει να μεταβληθεί σε τηλεοπτική σαπουνόπερα. Έστω και με μεγάλη καθυστέρηση, οι θεσμοί αντέδρασαν στη δράση μιας επικίνδυνης οργάνωσης. Η αστυνομία και η δικαιοσύνη δεν αρκούν όμως για να αντιμετωπιστεί η δράση ομάδων και οργανώσεων που εγκληματούν εις βάρος των αδύναμων και των διαφορετικών. Χρειάζεται αγώνας μέσα στην κοινωνία. Χρειάζεται να αλλάξει ο λόγος και η νοοτροπία του πολιτικού συστήματος, να βελτιωθεί η ποιότητα της δημοκρατίας». **A**

Τζαζ
στη Στέγη

30 Απριλίου 2015

THE WHAMMIES

Έξι μουσικοί ξαναδιαβάζουν γνωστές και άγνωστες παρτιτούρες του δασκάλου του τζαζ αυτοσχεδιασμού Steve Lacy.

Steve Lacy

Συγγρού 107
Εισιτήρια από 10€
210 900 5 800

sgt.gr

ΣΤΕΓΗ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΟΜΑΔΗΣ

House of Cards

Βλέπω «House of Cards», όπως μία ηλικιωμένη χήρα παρακολουθεί το «Μπρούσκο». Συχνά, παίρνω τη στάση του ποδοσφαιρικού αγώνα: η πλάτη δεν ακουμπάει στον καναπέ, οι αγκώνες είναι στα γόνατα και το κεφάλι στις παλάμες – την προηγούμενη εβδομάδα το «κοίτα τι έκανε ο πούστης» το είπα την ίδια βραδιά για τον Κέβιν Σπέισι και για τον Σοάρες. Υποθέτω οι περισσότεροι γνωρίζετε περί τίνος πρόκειται. Είναι η διαδρομή του Frank Underwood από το Κογκρέσο μέχρι τον Λευκό Οίκο. Πατάει σε πτώματα, διασχίζει ιντριγκες, παραμερίζει πάθη και αποτυπώνει στο πρόσωπό του στο απόλυτο κακό ή, πιο σωστά, σε αυτό που στην πραγματικότητα είναι η πολιτική. Συχνά δε, αναρωτιέμαι αν ο ήρωάς μου, ο Μπαράκ Ομπάμα, όταν σβήνουν τα φώτα τρώει μωρά και δέρνει τη Μισέλ. Λιγότερο πιθανό, αλλά όχι αδύνατο, θεωρώ και το αντίστροφο: η Μισέλ βγάζει δόντια και σιδερογροθιά κακοποιώντας «τον πιο ισχυρό άνδρα του ελεύθερου κόσμου». Είναι, στα αλήθεια, αυτός ο τρόπος με τον οποίο κυβερνάται ο πλανήτης; Ω, ναι. Η πολιτική είναι το πεδίο όπου οι αριστοκράτες υιοθετούν συμπεριφορά του κοινού ποινικού δικαίου. Και πώς θα μπορούσε να γίνει αλλιώς εκεί που η δύναμη είναι ανυπολόγιστη και το χρήμα μετριέται ως το τελευταίο σεντ; Απλώς υπάρχουν τα προσχήματα και η δημοσιότητα που εξανθρωπίζουν, κάπως, τα πράγματα. Το βράδυ που ο Ομπάμα κέρδισε τις πρώτες εκλογές, τον Νοέμβριο του 2008, στεκόμουν λίγα μέτρα από την εξέδρα, στο Σικάγο. Τα πρώτα λόγια που είπε ως νικητής ήταν: «Δεν νομίζω ότι πια υπάρχει άνθρωπος που να μην πιστεύει ότι στη χώρα αυτή μπορούν να συμβούν τα πάντα». Και επειδή με την εκλογή μαύρου προέδρου συνέβη το απίθανο, τότε όλοι είπαν ότι μετά θα έρθει η Χίλαρι. Το αρρωστημένο μου μυαλό σκέφτηκε ότι αν εκλεγεί η κυρία, τότε για πρώτη φορά στην αμερικανική ιστορία θα υπάρξουν δύο πρόεδροι που, αποδεδειγμένα, έχουν κάνει σεξ.

Δείτε, όμως, τις αντιφάσεις που βάζει στην κουβέντα η Χίλαρι. Ναι, μπορεί να κάτσει γυναίκα στο οβάλ γραφείο. Όμως θα έφτανε εκεί αν δεν είχε παντρευτεί τον Μπιλ; Είχε πιθανότητες άλλη γυναίκα να διεκδικήσει το χρίσμα των Δημοκρατικών; Και, εντέλει, είναι ηθικό να χρησιμοποιήσεις το γάμο σου για να πετύχεις τους στόχους σου; Εγώ απαντώ θετικά, αλλά αυτή η υποψηφιότητα θα ανοίξει πολλά debates σε μία προεκλογική εκστρατεία κατά την οποία θα δούμε απίστευτα πράγματα στην πολιτική επικοινωνία. Σε αυτές τις εκλογές θα μάθουμε, τελικά, μέχρι πού μπορεί να φτάσει η αξιοποίηση δημογραφικών στοιχείων και η καταγραφή της online συμπεριφοράς των ψηφοφόρων. Οι ψηφοφόροι θα παίρνουν πια τόσο εξειδικευμένα μηνύματα που σε μερικούς θα προκαλούν τρόμο. Και από την άλλη, τα πολιτικά επιτελεία θα έχουν σαφή, ακριβέστατη άποψη για τις τάσεις στην κοινωνία. Εμένα με γοητεύει όλο αυτό. Και, εκ των πραγμάτων, κάνω τις συγκρίσεις με τον ελληνικό πρωτογονισμό. Εντάξει, από τη μία έχεις αποφοίτους του Harvard και από την άλλη πολιτικοποιημένους μπάχαλους των ελληνικών αμφιθεάτρων. Όμως στη διολίσθηση της πολιτικής έκφρασης και της επικοινωνίας μπορείς πλέον να αντιστοιχίσεις και την πορεία της χώρας. Πλέον ένα μεγάλο κομμάτι του πολιτικού προσωπικού αποτελείται από ημιμαθείς, κοινωνικά αμόρφωτους, πολιτικούς μικροαπατεώνες με λαϊκίστικο, διχαστικό και ενίοτε ρατσιστικό λόγο. Εκ των πραγμάτων, η πολιτική τους έκφραση αρθρώνεται μέσα από κραυγές, αναχρονιστικά κλισέ και συνθήματα. Η επιστροφή της χώρας στο παρελθόν καταγράφεται και στον τρόπο με τον οποίο συνομιλεί πολιτικά. Μίζερρος και ντεμοντέ βαλκανικός. Οι γείτονες φεύγουν από τα Βαλκάνια και εμείς επιστρέφουμε. Μερικές φορές αισθάνομαι ότι σε κάθε πεδίο της δημόσιας ζωής έχουμε αποφασίσει να φυλάττουμε βαλκανικές Θερμοπύλες. Ένας βουλευτής μου έλεγε ότι, αν εξαιρέσει το μισθό του, το βουλευτικό αξίωμα συνεπάγεται πλέον υπαρξιακή φθορά. «Δεν μπορείς να κάνεις τίποτα μπροστά στην καταστροφή παρά μόνο να αισθανθείς συνένοχος για αυτό που συμβαίνει». Υπέροχο. Αξίζει να το δεις χαραμμένο σε ένα κομμάτι μάρμαρο στην είσοδο της Βουλής. ●

→ giannakidis@protagon.gr

ΑΛΛΟ ΚΑΚΟ ΝΑ ΜΗ ΜΑΣ ΒΡΕΙ!

Του ΑΝ Α Α Α

Αν σχολιάσω πάλι τα πεπραγμένα και τα μη πεπραγμένα αυτής της κυβέρνησης, θα μαυρίσω την ψυχή μου – και το κυριότερο, την ψυχή των αναγνώστ v. ήπως αυτή τη φορά να διάλεγα για θέμα κάτι πιο ανάλαφρο, ή έστω λιγότερο ζοφερό; Αυτό σκέφτομαι κάθε φορά που πρόκειται να γράψω το κείμενό μου για την Α.Β. λα, όμως, που η «πρ τη φορά αριστεροακροδεξιά» δεν σε αφήνει ν' αγιάσεις. άθε πρωί που ξυπνάς και κοιτάξεις τις εφημερίδες, κάθε βράδυ που ακούς τα νέα στην TV, υπάρχουν πάντα και κάποιες ειδήσεις που σου προκαλούν απελπισία, ολέθρια για την ψυχική σου υγεία, αλλά και έκπληξη.

Για την απελπισία δεν χρειάζονται ίσως περαιτέρω εξηγήσεις. Έκπληξη, όμως, γιατί; Ήδη από το 2012, με κίνδυνο να γίνωμαι κουραστικός, επέμενα ότι μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ –σκέτου ή μαζί με «άλλες εθνολαϊκιστικές δυνάμεις»– θα είναι επικίνδυνη για τη χώρα. Πάντοτε, μάλιστα, προσέθετα: «δεν κινδυνολογώ, επιχειρηματολογώ», και ακολουθούσαν τα σχετικά επιχειρήματα. Ωστόσο, ακόμα και εγώ, ο τόσο δύσπιστος ως προς τις ικανότητες του ΣΥΡΙΖΑ και των συμμάχων του, ομολογώ ότι μένω κατάπληκτος από την ανεπάρκεια και το αλαλούμ της σημερινής διακυβέρνησης. Έχουμε μια κυβέρνηση που δεν ξέρει ούτε πού θέλει

να πάει τη χώρα, ούτε πώς θα την πάει. Για να το διατυπώσω με όρους θεάματος και ΜΜΕ, μιλάμε για μια κυβέρνηση «απόψε αυτοσχεδιάζουμε» και «έτσι, χωρίς πρόγραμμα», η οποία δείχνει να έχει ανεβάσει μια σύγχρονη εκδοχή της «Βαβυλωνίας», με ηθοποιούς από κάθε λογής μπουλούκια και βαριετέ. Ακόμα και αν παραβλέψει κάποιος την απόλυτη ανεπάρκεια και ασυναρτησία της κυβέρνησης στο μείζον (που είναι, βέβαια, η διαπραγμάτευση με τους εταίρους-δανειστές), ακόμα και αν κάνει ότι δεν βλέπει πως βρισκόμαστε ένα μόλις βήμα πριν από το βάραθρο, ακόμα και αν κλείσει τα αυτιά του στις φωνές από κάθε σημείο της Γης που προειδοποιούν ότι το μέλλον για τη χώρα μας διαγράφεται ζοφερό, και πάλι αρκούν όλα τα άλλα που βλέπουμε και ακούμε καθημερινά για να σε οδηγήσουν σε απόγνωση, αν τουλάχιστον δεν θέλεις να εθελοτυφλείς.

Τι να πρωτοπάσεις κανείς; Το μεταναστευτικό, που το αναθέσαμε σε μια κυ-

ριούλα η οποία φροντίζει επιμελώς να μας κάνει να γελάμε, αν μη τι άλλο, με τα λεγόμενά της; Τους τραγελαφικούς χειρισμούς στο θέμα των μπαχαλάκηδων και των κουκουλοφόρων; Την αμετροεπή και ακκιζόμενη πρόεδρο της Βουλής, η οποία είχε και το θράσος να εξομοιώσει δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις της χώρας με τους στυγνούς και αμετανόητους δολοφόνους της 17 Νοέμβρη; Άσε πια το νομοσχέδιο για την ανώτατη παιδεία, που έκανε το αίμα να παγώσει στις φλέβες οποιουδήποτε έχει στοιχειώδη εικόνα για το τι γινόταν επί χρόνια στα πανεπιστήμια. Επαναφορά της εκλογής των πρυτανικών αρχών από τους φοιτητοπατέρες, επάνοδος του καθεστώτος των κατ' επαγγελματία φοιτητών, κατάργηση κάθε είδους αξιολόγησης... Τι να πει κανείς; Οι άνθρωποι που προΐστανται του Υπουργείου Παιδείας θυμίζουν όλο και περισσότερο τους Βουρβόνους όταν ήρθαν (πάλι) στα πράγματα, μετά τη Γαλλική Επανάσταση: Ils ont rien appris, ils ont rien compris (Τίποτα δεν έμαθαν, τίποτα δεν κατάλαβαν).

Αν πάντως πιστέψουμε τις δημοσκοπήσεις –και εγώ δεν είμαι από εκείνους που τις επικαλούνται μόνον όταν «μας συμφέρουν»–, μια μερίδα της κοινωνίας, το 50% περίπου, είναι ικανοποιημένο με την κυβέρνηση. Πιθανότατα. Αυτό, πάντως, που

μπορώ να καταθέσω μετά λόγου γνώσεως είναι πως το, ας πούμε, υπόλοιπο 50% δεν είναι απλώς δύσπιστο ή αρνητικό απέναντι στη νέα κυβέρνηση. Είναι κυριολεκτικά έξαλλο, πανικόβλητο, στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, καθώς βλέπει να κυριαρχούν ο ερασιτεχνισμός και η ανευθυνότητα, ο δογματισμός και οι ιδεοληψίες.

Γνωρίζω καλά ότι η υπερβολή και ο πανικός δεν είναι καλοί σύμβουλοι. Μολαταύτα, αφού πρώτα διευκρινίσω βέβαια (ώστε να προλάβω εύκολους εξυπνακισμούς) ότι δεν την έχω ψωνίσει ούτε βάζει η μυλωνού τον άντρα της με τους πρματευτάδες, θα κλείσω –και θα κλείνω στο εξής, στο μέτρο που δεν θα έχει συμβεί κάτι ικανό να με κάνει να αλλάξω γνώμη– με μια παραλλαγή της γνωστής φράσης (Delenda est Carthago/ Η Καρχηδόνα πρέπει να καταστραφεί) με την οποία ο Κάτων ο Πρεσβύτερος έκλεινε τις ομιλίες του στη Σύγκλητο: Αυτή η κυβέρνηση πρέπει να φύγει το συντομότερο. **Α**

ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ «ΑΠΟΨΕ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΥΜΕ» ΚΑΙ ΤΟΥ «ΕΤΣΙ, ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ»

Για το μέλλον των παιδιών, όπως και να το φαντάζονται...

Για τα παιδιά, όλα ξεκινούν μέσα από τη φαντασία...
Έτσι δημιουργούν, μαθαίνουν και εξελίσσονται.
Εμείς, οι εργαζόμενοι της Roche υποστηρίζουμε την ΜΚΟ PRAKSIS
και βοηθάμε 400 παιδιά και εφήβους οικογενειών που πλήττονται από την
κρίση να μάθουν ξένες γλώσσες, να εμπλουτίσουν τη σχολική τους
παιδεία και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.
Για το δικό τους μέλλον,
όπως και να το φαντάζονται...

εφέδια
βήματα **ζωής**
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΜΕ **Roche**

Roche

ΣΠΑΤΑΛΛΑΕΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΣΙΠΡΑ

Στη διεθνή απομόνωση προστίθεται και η λαϊκή δυσaréσκεια
Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Η κυβέρνηση Τσίπρα έχει ανοίξει μέτωπα στο εσωτερικό και στο εξωτερικό με αποτέλεσμα να χάνει πολύτιμες δυνάμεις. Με την κρίση χρηματοδότησης του ελληνικού Δημοσίου να μετατρέπεται σε κρίση της πραγματικής οικονομίας, καλείται να πάρει δύσκολες αλλά αναγκαίες αποφάσεις. Το πρόβλημα είναι ότι έχει περιορίσει το δυναμικό της προτού καν μπει στη μάχη.

Ενωμένοι κατά της κυβέρνησης

Μέσα από μία αξιοπερίεργη διπλωματική διαδικασία η κυβέρνηση κατάφερε να ενώσει όλους τους μεγάλους διεθνείς παίκτες από τους οποίους εξαρτάται η ελληνική οικονομία εναντίον της. Το διπλωματικό σκορ στο Eurogroup είναι σταθερά 18-1 σε βάρος της Ελλάδας γιατί οι εταίροι δεν δέχονται την πολιτικοποίηση της κρίσης της ελληνικής οικονομίας και της αναγκαίας προσαρμογής. Είναι φανερό ότι αν επικρατήσουν πολιτικά κριτήρια στο Eurogroup θα υπονομευτεί η ενότητα της Ευρωζώνης. Άλλωστε, η πολιτική επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ είναι εντελώς διαφορετική από τις επιλογές των κεντροδεξιών και κεντροαριστερών κυβερνήσεων της Ευρωζώνης. Ο διοικητής της ΕΚΤ κ. Ντράγκι σκληραίνει τη θέση του έναντι της Ελλάδας γιατί διαπιστώνει ότι η Αθήνα δεν κάνει τίποτα για να εφαρμόσει τη συμφωνία της 20ής Φεβρουαρίου και πως η ΕΚΤ κινδυνεύει να μετατραπεί σε μόνιμο αιμοδότη του προβληματικού ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Για τον ίδιο λόγο η Κριστίν Λαγκάρντ του ΔΝΤ και ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ Τζακ Λιου δεν κουράζονται να επαναλαμβάνουν ότι η κυβέρνηση χάνει πολύτιμο χρόνο και πως ο υπουργός Οικονομικών κ. Βαρουφάκης πρέπει να αφήσει τις θεωρίες για την κρίση του διεθνούς οικονομικού συστήματος και να κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για την αντιμετώπιση του ελληνικού προβλήματος. Ακόμη και οι θεσμικοί γεφυροποιοί της ΕΕ, ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Γιούνκερ και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Σουλτς κρατάνε αποστάσεις ασφαλείας από μία κυβέρνηση την οποία θέλανε να βοηθήσουν στα πρώτα, δύσκολα βήματά της.

Το επιχείρημα του κ. Τσίπρα και του κ. Βαρουφάκη ότι η Ευρωζώνη πρέπει να λύσει οπωσδήποτε το ελληνικό πρόβλημα γιατί σε περίπτωση Gxexit θα απειληθεί με αποσταθεροποίηση ερμηνεύεται σαν ένα είδος

εκβιασμού από την Αθήνα, η οποία συνδυάζει την άρνηση της συνεργασίας με μια εξαιρετικά αδύναμη διαπραγματευτική θέση.

Οι ελπίδες της διπλωματίας κορυφής που ασκούν ο πρωθυπουργός και οι βασικοί συνεργάτες του περιορίζονται στα ανύπαρκτα ρωσικά λεφτά, για τον ανύπαρκτο αγωγό, η κατασκευή του οποίου προσκρούει και στην έρευνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις μονοπωλιακές πρακτικές της ρωσικής Gazprom στην ευρωπαϊκή αγορά.

Πολυδιάσπαση δυνάμεων

Η κυβέρνηση, αφού έχει δημιουργήσει συνθήκες διεθνούς απομόνωσης της, ανοίγει μέτωπα με εκπληκτική ταχύτητα στο εσωτερικό, πολυδιασπώντας την ελληνική κοινωνία αλλά και τις δυνάμεις που τη στηρίζουν.

Η δέσμευση των ταμειακών διαθεσίμων της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης για να χρηματοδοτηθεί η αντιπαράθεση με τους Ευρωπαίους εταίρους και πιστωτές προκάλεσε τη δικαιολογημένη αντίδραση των περισσότερων εκπροσώπων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο ΣΥΡΙΖΑ έδινε για δεκαετίες ολόκληρες μάχες για την αυτονομία της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης έναντι της κεντρικής εξουσίας για να εφαρμόσει –μόλις έγινε κυβέρνηση– τον απόλυτο πολιτικό και οικονομικό συγκεντρωτισμό. Στην παιδεία οι αρμόδιοι της κυβέρνησης γκρεμίζουν τις αποσπασματικές μεταρρυθμίσεις που έγιναν με μεγάλη δυσκολία στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών.

Η νέα ισοπέδωση των ΑΕΙ-ΤΕΙ στη βάση της επιστροφής των «αιώνιων» φοιτητών και της μετατροπής των πρυτάνεων σε αιχμηρούς του φοιτητικού συνδικαλισμού, απομακρύνει από την κυβέρνηση όσους πολίτες είναι υπέρ μιας στοιχειώδους αξιοκρατίας και αποτελεσματικότητας.

Το ερώτημα είναι με τι δυνάμεις θα πάει η κυβέρνηση Τσίπρα στη δύσκολη αναμέτρηση με τα προβλήματα της οικονομίας έχοντας επιλέξει να λειτουργεί σε αντίθεση με το διεθνές οικονομικό περιβάλλον και χωρίς τη συνεργασία των πιο δημιουργικών δυνάμεων της ελληνικής κοινωνίας. Ο φόβος μπροστά στη δύσκολη μάχη, που είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα χάσει στις συνθήκες που δημιουργεί η ίδια η ηγεσία της, μπορεί να κάνει την κυβέρνηση να επιχειρήσει μια απελπισμένη φυγή προς τα εμπρός που θα έχει τα χαρακτηριστικά ενός πολιτικού, επικοινωνιακού πολέμου στον οποίο δεν θα υπάρξουν νικητές στην Ελλάδα. **Α**

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΑΦΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ ΤΗΣ, ΑΝΟΙΓΕΙ ΜΕΤΩΠΑ ΜΕ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Από το κάντε κάτι για το χώρο, στο κάντε κάτι για τη χώρα
Του ΑΝΔΡΕΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ακούγοντας ή παρακολουθώντας τις συζητήσεις στις παρέες, στα ΜΜΕ, στα καφενεία, έχω την αίσθηση ότι η πορεία της χώρας θυμίζει αυτήν της κεντροαριστεράς. Τι εννοώ; Πριν από δυο χρόνια σχεδόν η πλειονότητα των προοδευτικών πολιτών έλεγε ότι ο χώρος της κεντροαριστεράς εξαυλώνεται, ότι αν συνεχιστεί η πολυδιάσπαση θα υπάρξει εξαφάνιση, ότι υπάρχει διαπιστωμένο κενό μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ και ότι εντέλει κάτι πρέπει να γίνει. Ανεξάρτητα από τις ευθύνες που έχει το κάθε κόμμα ή τα διάφορα πρόσωπα για την κατάσταση, όλες οι παραπάνω εκτιμήσεις επιβεβαιώθηκαν με αποτέλεσμα ο χώρος σήμερα επί της ουσίας να μην υφίσταται.

Ελοιπόν, σχεδόν από τους ίδιους (και πολλούς άλλους) ανθρώπους, πολιτικούς και μη, από τους ίδιους δημοσιογράφους και αναλυτές, ακούμε σήμερα την ίδια εκτίμηση, αυτή τη φορά όμως όχι για την κεντροαριστερά αλλά για τη χώρα. Ότι δηλαδή κάτι πρέπει άμεσα να γίνει. Διότι ο ΣΥΡΙΖΑ οδηγεί την Ελλάδα στα βράχια, ότι απειλείται η συμμετοχή μας στο ευρώ και κατ' επέκταση στην ΕΕ, ότι οι δυνάμεις του εθνολαϊκισμού έχουν πάρει κεφάλι, καθώς και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παίζει εν ου παικτοίς. Επιπροσθέτως είναι πρόδηλο ότι όσο παρατείνεται η παραμονή του κ. Σαμαρά στην ηγεσία της ΝΔ θα έχουμε το πρωτοφανές φαινόμενο –κατά τον Στράτο Φαναρά από τη Metron Analysis– της μονοκομματικής δημοκρατίας. Για πρώτη φορά στα μεταπολιτευτικά χρόνια έχουμε κυβέρνηση, αλλά όχι αντιπολίτευση, και πολύ περισσότερο αξιωματική αντιπολίτευση.

Περιθωριακή χώρα

Όλα τα στοιχεία της οικονομίας, όλες οι δηλώσεις των ξένων παραγόντων, όλες οι αναλύσεις διεθνών μέσων και αναλυτών, κατατείνουν στο συμπέρασμα ότι η Ελλάδα μετατρέπεται σταδιακά σε μια περιθωριακή χώρα, χωρίς συμμαχούς, χωρίς σχέδιο και προοπτική. «Η κυβερνητική πορεία δείχνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένας ανομοιογενής φορέας που η εξουσία τον αποδιάρθρωνει περαιτέρω αντί να τον ενοποιεί. Και η αποδιάρθρωση του κυβερνητικού κόμματος αποδιάρθρωνει την Ελλάδα, οδηγώντας τη σε μια τροχιά ιστορικής παρακμής και φτωχοποίησης», επισήμανε ο καθηγητής Γιάννης Βούλγαρης («ΝΕΑ», 18/4/15).

Σε όλους τους τομείς, με αποκορύφωμα την παιδεία, τη δημόσια διοίκηση, τις διεθνείς σχέσεις και την ασφάλεια, κάνουμε βήματα προς τα πίσω, στις χειρότερες στιγμές της χώρας, που εν πολλοίς ευθύνονται για τη σημερινή κατάντια.

Οφείλω, ωστόσο, να είμαι ειλικρινής. Η κραυγή απόγνωσης των σοβαρών ανθρώπων και η προτροπή τους «κάντε κάτι» δεν είναι εύκολο να απαντηθεί πολιτικά. Και σίγουρα είναι πολύ πιο σύνθετη από ό,τι ήταν η περίπτωση της κεντροαριστεράς, όπου έγιναν εγκληματικά λάθη από συγκεκριμένα πρόσωπα. Ούτε είναι εύκολο να βάλεις κάτω από την ίδια ομπρέλα τη ΝΔ του κ. Σαμαρά, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, το οποίο, άλλωστε, έσπευσε να αποκρημίζει τα σενάρια που είδαν το φως της δημοσιότητας περί «μετώπου των ευρωπαϊκών δυνάμεων».

Σε πρώτη φάση θα ήταν εφικτό, αλλά και αναγκαίο, να συνεννοηθούν τα πολιτικά κόμματα και τα πρόσωπα εκείνα που με την ευρεία έννοια κινούνται περίξ της σοσιαλδημοκρατίας, πρωτίστως φυσικά ο κ. Θεοδωράκης με τον κ. Βενιζέλο, αλλά και να υπάρξει διάυλος επικοινωνίας με τα τμήματα εκείνα της ΝΔ που έχουν φιλελεύθερη και μεταρρυθμιστική ατζέντα. Για παράδειγμα, έχει ενδιαφέρον η πρόταση που έκανε ο Ν. Μπίστης να οικοδομούνται συμμαχίες επί συγκεκριμένων ζητημάτων, όπως είναι η παιδεία, όπου η κυβέρνηση κάνει καταστροφικές επιλογές και υπάρχει η μαγιά για ένα τέτοιο μέτωπο.

Και βεβαίως, όλοι μαζί να πιάσουν το κομμάτι εκείνο του ΣΥΡΙΖΑ που έχει φιλοευρωπαϊκή διάθεση ώστε να οδηγηθεί η κυβέρνηση σε ένα συμβιβασμό, που θα έχει ένα και μοναδικό στόχο: την παραμονή της χώρας στο ευρώ. Τα υπόλοιπα στην ώρα τους... **Α**

Alterscope Festival

ΜΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ

Μην υπάρχεις απλά
ΖΗΣΕ!

11:00 - 22:00
Είσοδος 3€ για μία μέρα
4€ για δύο μέρες

25 & 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Στον πολυχώρο πολιτισμού **ΑΘΗΝΑΪΣ**

ενεργειακές & ολιστικές θεραπείες, ρέικι, αρωματοθεραπεία, ayurveda, yoga, ρεφλεξολογία, πρανοθεραπεία, διαλογισμός, βιοσυντονισμός, feng shui, ανθοιάματα, shiatsu, βελονισμός, ομοιοπαθητική, κινεζική ιατρική, φωτογράφιση σώρας, υπνοθεραπεία, ενεργειακοί λίθοι, αριθμολογία, tai chi, φυτικά συμπληρώματα διατροφής, υγιεινή διατροφή και άλλα.

Σεμινάρια και διαλέξεις καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας

Δήμος Αθηνών
Οργανισμός Πολιτισμού
Αθλητισμού και Νεολαίας

Κυριακή 26 Απριλίου 2015

Ώρα 11:30 π.μ.

Ζάππειο Μέγαρο

ΕΓΓΡΑΦΕΣ

www.opanda.gr

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

Ο,ΤΙ ΜΑ 'ΝΑΙ

Με αφορμή που η ραδιοφωνική εκπομπή τους «οτινάται» έγινε και τηλεοπτική, οι Μάνος Βουλαρίνος & Πέτρος Νικολάου απάντησαν -σχεδόν- ό,τι να 'ναι στις ερωτήσεις της Α.Υ.

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Μπορείτε να μας δώσετε το βιογραφικό σας με 30 λέξεις;

Μάνος Βουλαρίνος Έχω πλούσιο βιογραφικό αλλά επειδή, εξαιτίας της κρίσης, η εποχή είναι δύσκολη για πολλούς συμπολίτες μας δεν θέλω να προκαλώ. Θα περιοριστώ να πω πως γεννήθηκα, πήγα σχολείο, λίγο πανεπιστήμιο και δουλεύω στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση πολλά χρόνια.

Πέτρος Νικολάου Ξεκίνησα την καριέρα μου στα τοϊκό του Αετού Σκύδρας, γρήγορα όμως το επιθετικό μου ταλέντο έγινε αντιληπτό από τους σκάουτερ της Μπαρτσελόνα, οι οποίοι και μου έδωσαν μια θέση στην ομάδα του κυλικείου τους. Τα υπόλοιπα είναι λίγο-πολύ γνωστά σε όλους, παρά τα μόλις 17 έτη της ζωής μου, τα τελευταία 10 δουλεύω στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο.

Τι είναι το «οτινάται» και πού πήγε το κόμμα από το ό,τι;

Μ.Β. Η εκπομπή είναι χαμηλού κόστους και έπρεπε να κόψουμε από παντού. Έτσι, για λόγους οικονομίας, βγάλαμε το κόμμα αλλά και την απόστροφο από το «'ναι».

Π.Ν. Το κόμμα από το ό,τι ήταν προϊόν ανασκαφικής έρευνας από τις ανασκαφές της Αμφίπολης. Ως το πλέον σημαντικό εύρημα της ανασκαφής, πλύθηκε, καθαρίστηκε και έχει πάρει το δρόμο της καταξίωσης προς το Βρετανικό Μουσείο.

Ποια η διαφορά του ραδιοφωνικού «οτινάται» από το τηλεοπτικό;

Μ.Β. Η βασική διαφορά είναι πως, εκτός από το να μας ακούτε, θα μας βλέπετε κιόλας. Θα είναι Ήχος και Φως.

Π.Ν. Η βασική διαφορά του ραδιοφω-

νικού από το τηλεοπτικό «οτινάται» είναι η ψευδαισθηση που μας έχει δημιουργηθεί πως εκθέτοντας τις μούρες μας θα δεχτούν κάποια κορίτσια με ροπή προς τη μυωπία, σαν και του λόγου μας, να βγουν μαζί μας για να τις κεράσουμε ένα απεριτίφ.

Ποια η διαφορά της «Συντέλειας» με το «οτινάται»;

Μ.Β. Το «οτινάται» έχει μεγαλύτερη διάρκεια, είναι μια φορά την εβδομάδα, είναι αργά το βράδυ και έχει και πολύ ωραίο σκηνικό. Επίσης έχει πολλές μπανάνες.

Π.Ν. Θα πάψουμε να φοράμε δανεικά κοστούμια, γραβάτες και ποσέ και θα μπορούμε να ντυνόμαστε και με τα κανονικά μας ρούχα.

Τι ρόλο παίζει η μπανάνα σε αυτή την εκπομπή;

Μ.Β. Δεν έχω ιδέα. Την βάλουμε παντού απλώς και μόνο γιατί μας φάνηκε πως έχει πλάκα. Από την άλλη δεν μπορώ να παραγνωρίσω πως είναι ένα φαλλικό σύμβολο, οπότε αυτή είναι μια ερώτηση που καλύτερα να απαντήσω στην ψυχολόγο μου.

Π.Ν. Δεν απορρίπτω σε καμία περίπτωση τα περί φαλλικού συμβόλου. Κάθε άλλο, η επιλογή της μπανάνας ίσως είναι και μια έμμεση παραδοχή του περίφημου «όσα δεν φτάνει η αλεπού».

Θα τρομάξετε πάλι βουλευτές στην είσοδο;

Μ.Β. Όχι, γιατί μερικοί δαγκώνουν και δεν έχουμε κάνει αντιλυσσικό.

Π.Ν. Από την άλλη, μια καλή ιδέα θα ήταν να μπαίνουν εκείνοι κατά τη διάρκεια της εκπομπής μας και να τρομάζουν εμάς.

Πώς αντιμετωπίζετε το γεγονός ότι η πραγματικότητα είναι πολύ πιο αστεία από εσάς;

Μ.Β. Με φόβο. Η συνεχώς αυξανόμενη γελοιότητα γύρω μας μπορεί να καταστήσει τη δουλειά μας εντελώς άχρηστη.

ΟΙ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΟΡΘΟΤΗΤΑΣ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ
ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΙΣΩΣ
ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΝΑ
ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ
ΠΟΛΛΗ ΣΤΟΡΓΗ
ΚΑΙ ΣΕΞ

Μάνος Βουλαρίνος

Π.Ν.
Με
σε-
βασμό.
Πάντα
είναι καλό να
μαθαίνεις από
επαγγελματίες
του είδους.

**Η πολιτική ορθότητα είναι
κάτι που αντιμετωπίζεται; Και
πώς;**

Μ.Β. Με στυτική ορθότητα και κατα-
νόηση. Οι σταυροφόροι της πολιτικής
ορθότητας πρέπει να είναι πολύ δυστυχι-
σμένοι άνθρωποι και ίσως το μόνο που να
χρειάζονται είναι πολλή στοργή και σεξ.
Π.Ν. Αντιμετωπίζεται μόνο όταν αποφασί-
σεις πως 1) δεν έχεις καμία σχέση με αυ-

τούς που την κουνάνε σαν λάβαρο 2) δεν
θέλεις ποτέ να ασχοληθείς ενεργά με
την πολιτική. Εμείς αυτά τα έχουμε απο-
φασίσει. (Η θέση Νο2 εξαγοράζεται έναντι
σοβαρού χρηματικού ποσού)

**Έχετε πέσει θύματα τρολαρίσματος; Και
πώς;**

Μ.Β. Κάποιος μου είπε πως το «Ιντερστέ-
λαρ» είναι καλή ταινία και με έστειλε να
τη δω. Δεν θα του το συγχωρήσω ποτέ.
Π.Ν. Πολλές φορές μου λένε «Τι όμορφος
που είσαι;» και αυτοί που μου το λένε
δεν είναι η μητέρα μου.

**Τι άλλα φρούτα θα δούμε στην εκπομπή
σας;**

Μ.Β. Πολλά βαριά πεπόνια.

Π.Ν. Ως λάτρεις των μεγάλων πεπονιών
με κάλυψε ο προλαλήσας.

**Τρία highlights της ελληνικής τηλεό-
ρασης...**

Μ.Β. Δυστυχώς δεν μπορώ να απαντή-
σω. Νιώθω σαν να με ρωτάς να πω τις
τρεις καλύτερες ταινίες του παγκό-
σμιου σινεμά, ενώ μόνο το «Fast &
Furious» είναι 7 ταινίες.

Π.Ν. Το σε live μετάδοση κυριακάτικο
κήρυγμα (με προσωπική αδυναμία
στον Άνθιμο Θεσσαλονίκης), οι πε-
ριγραφές αγώνων της ΝΕΡΙΤ και οι
υπέροχη φράση που από μικρό παιδί
στοιχειώνει το είναι μου και τη με-
τέπειτα ζωή μου «αφήστε με να ολο-
κληρώσω».

**Με ποια πρόσωπα της ελληνικής επικαι-
ρότητας δεν έχετε ασχοληθεί ακόμα;**

Μ.Β. Δεν μου έρχεται στο μυαλό κάποιος
που θα του άξιζε να ασχοληθούμε μαζί
του και δεν το κάναμε.

Π.Ν. Με αυτά που ακόμα δεν έχουν έρθει
στην ελληνική επικαιρότητα... (Πεζεζεζ...
βαθύ)

**Οι πέντε πιο καμένες λέξεις της ελληνικής
γλώσσας σήμερα...**

Μ.Β. Αξιοπρέπεια, Ρατσισμός, Σεξισμός,
Μπούλινγκ και Ψυχή. 5 λέξεις οι οποίες
χρησιμοποιούνται συνεχώς επειδή ο
καθένας δίνει το περιεχόμενο που τον
βολεύει. Το αποτέλεσμα είναι να είναι
πιο καμένες και από βουλευτή του Καμ-
μένου.

Π.Ν. Αριστερά, Κέντρο, Δεξιά, Φιλελευ-
θερισμός, Κομμουνισμός. Έχουν καεί
από πολλούς με ακραίως χυδαίο τρόπο,
τόσο που δεν ξέρω αν μπορούμε να τους
κάνουμε ακόμα μια αναδάσωση.

**Πού είναι τα κορίτσια στις ελληνικές σατι-
ρικές εκπομπές;**

Μ.Β. Νομίζω κάπου στη μέσα ντουλάπα.

Θα βγουν μαζί με τα καλοκαιρινά.

Π.Ν. Έλα ντε. ☑

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ
ΜΟΥ ΛΕΝΕ «ΤΙ
ΟΜΟΡΦΟΣ ΠΟΥ
ΕΙΣΑΙ;» ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ
ΠΟΥ ΜΟΥ ΤΟ
ΛΕΝΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ

Πέτρος Νικολάου

Καθημερινά στο
ραδιόφωνο (12.00
-14.00) και στην
τηλεόραση του Σκάι
κάθε Πέμπτη (23.30)

STRANGE CITIES ATHENS

ΔΕΣ
ΤΗΝ
ΠΟΛΗ
ΜΕ
ΑΛΛΟ
ΜΑΤΙ

Δεν μιλάμε μόνο για μια «παράξενη» έκθεση («Strange cities: Athens») αλλά για ένα άτυπο φεστιβάλ γνωριμίας με την πόλη. Το διοργανώνει το Ίδρυμα Ωνάση και η Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών και όπως λέει η Αφροδίτη Παναγιωτάκου, υπεύθυνη για το σχεδιασμό του, «είναι ένα ισχυρό επιχείρημα ώστε να μας γίνει το κέντρο πιο οικείο».

Της ΣΤΕΛΛΑΣ ΧΑΡΑΜΗ

Όσο κι αν προσπαθήσεις δεν καταφέρνεις να ανακαλέσεις μια στιγμή στη μνήμη σου, που είδες την πλατεία Θεάτρου τόσο γεμάτη από κόσμο. Ακόμα κι όταν το Guru βασιλεύει στη νύχτα της πόλης. Φώτα, παρκαρισμένα αυτοκίνητα, φωνές και κόσμος να κατεβαίνει με φόρα τη Σοφοκλέους. Είναι λίγο μετά τις 21.30 και μόλις έχει εγκαινιάσει η έκθεση του «Strange cities: Athens» στη Διπλάρειο Σχολή.

Το Μέγαρο του Διπλάρη, με ζωή σχεδόν ενός αιώνα και λειτουργία ΙΕΚ τεχνικών επαγγελματιών, στεγάζει από το βράδυ της Δευτέρας ένα ευφάνταστο εικαστικό δρώμενο της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών: Μια Αθήνα που βρίσκεται στην φαντασία 24 νέων καλλιτεχνών από όλο τον κόσμο, υπό την αυστηρή προϋπόθεση να μην την είχαν επισκεφθεί ποτέ. «Η έκθεση είναι η αφορμή. Ο στόχος είναι να φέρουμε τον κόσμο ξανά στο κέντρο της πόλης» λέει η Αφροδίτη Παναγιωτάκου, αναπληρώτρια διευθύντρια της Στέγης και υπεύθυνη για το σχεδιασμό αυτού του ευφάνταστου project. Εξάλλου, το «Strange cities: Athens» είναι και ο τίτλος ενός μεγάλου συστήματος πολιτιστικών δράσεων σε άμεση συνάφεια με το δημόσιο αθηναϊκό χώρο:

- Η Αθήνα των περιγητών του 18ου και 19ου αιώνα μέσα από εκπαιδευτικό περιπάτο της bigolive.org.
- Ποδηλατικές διαδρομές με αφετηρία τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου και εργαστήρια ποδηλάτου.
- Η πόλη των αδέσποτων, τετράποδων ψυχών της και πώς να συμβιώσουμε αρμονικά μαζί τους.
- Η εντύπωση πρέσβων ξένων χωρών από τη νέα ζωή στην Αθήνα.
- Η άποψη τουριστών για την πόλη πριν προσγειωθούν στο «Ελευθέριος Βενιζέλος» και η εμπειρία τους λίγο πριν απογειωθούν.
- Οι διαδρομές αισθήσεων που έχουν χαράξει στο ιστορικό κέντρο υπότροφοι του Ιδρύματος Ωνάση με προβλήματα όρασης.
- Η πόλη όπως την αναγνωρίζει ένας πωλητής του περιοδικού «Σχεδία».

Στο σύνολό τους 17 παράλληλες εκδηλώσεις, μέχρι τα μέσα Ιουνίου, καλούν σε μια επανεκκίνηση στην επανακατοίκηση του κέντρου που, λιγότερο ή περισσότερο, έχει εξοριστεί από την καθημερινότητα του Αθηναίου. «Οι συνθήκες δεν

θα είναι ποτέ ιδανικές για να επιστρέψουμε εδώ. Κι ούτε φιλοδοξούμε να σώσουμε το κέντρο από την παρακμή. Θέλουμε όμως να δημιουργήσουμε ένα ισχυρό επιχείρημα ώστε να μας γίνει πιο οικείο. Και πιο γοητευτικό ερέθισμα από τον πολιτισμό δεν υπάρχει. Δεν πιστεύω δηλαδή πως ευθύνεται μόνο η κρίση που η πόλη ήρθε σε αυτό το σημείο, όσο το αίσθημα του φόβου» συνεχίζει η κ. Παναγιωτάκου.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Στέγη καταπιάνεται με ζητήματα αστικής κουλτούρας: είναι όμως η πρώτη, οργανωμένη προσπάθειά της να βγει στο δρόμο, προσκαλώντας σε συμμετοχικές εκδηλώσεις, σε ένα άτυπο φεστιβάλ γνωριμίας με την πόλη. Οι όροι, δηλαδή, αντιστρέφονται. Οι Αθηναίοι δεν επισκέπτονται τις εγκαταστάσεις της Συγγρού κάτω από τη σύμβαση του «κοινού» ή του «θεατή», είναι η Στέγη που τους συναντά στην έδρα τους, στο δημόσιο χώρο όπου ανήκουν. Όπως απόψε, στην οδό Θεάτρου 3.

Πήγαμε στα εγκαίνια της έκθεσης

Οι αίθουσες, στον τρίτο όροφο της Διπλάρειου Σχολής, σχηματίζουν ένα γιγάντιο ορθογώνιο. Σε κάθε αίθουσα χωράει μια διαφορετική εκδοχή της Αθήνας που μικρή σχέση έχει με τον αρχαιολογικό της πλούτο ή το προφίλ μιας πόλης που βυθίζεται στην οικονομική κρίση. Πάλι καλά, σκέφτεσαι. Οι διεθνείς γραφίστες, σχεδιαστές μόδας, φωτογράφοι και ζωγράφοι έχουν σκιτσάρει μια αθηναϊκή πραγματικότητα, συναισθηματική, φαντασιακή, ποπ, κόμικ, ακόμα και τουριστικά οργουελική. Κάποιοι έχουν αφηθεί στα tips που τους ταχυδρόμησε η Στέγη (το «Γιασεμί» του Σεφέρη, την Έλλη Πασπαλά να τραγουδά τη «Μαγική πόλη» του Χατζιδάκι κι ένα μεταφρασμένο απόσπασμα από την «Αθήνα της μιας διαδρομής» του Μάρκαρη) και βλέπουν την πόλη να λούζεται στον ήλιο, ζωγραφίζουν μισάνοιχτα παράθυρα με γιασεμιά ή απεικονίζουν τυχαίες συναντήσεις ανθρώπων μέσα σε ένα απροσδιόριστο αστικό τοπίο. Άλλοι, πάλι, φαντάζονται μια Αθήνα - ασπρόμαυρο, μελαγχολικό λαβύρινθο, τοποθετούν σε ξυλόγλυπτη επιφάνεια έναν Πάνα καβαλάρη μιας Vespa, κοιτάζουν σαρκαστικά τον τουρίστα που φορτώνεται με σουβενίρ από gift shops της Πλάκας, αποδομούν γραφιστικά ένα μοντέρνο κίονα. Σαν να σου λένε «this is Athens», ή κάτι τέτοιο.

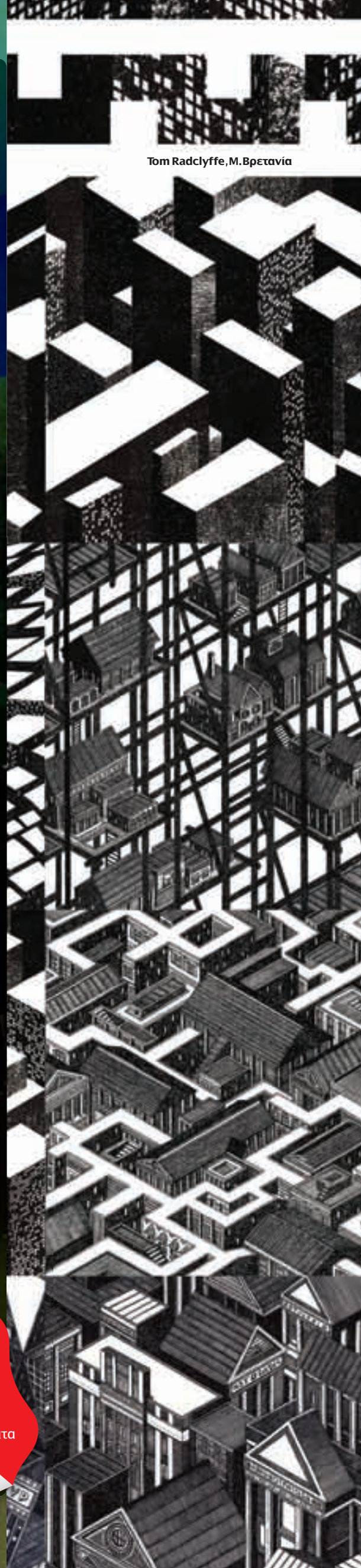
Ως 28/6, Διπλάρειο Σχολή, Πλατεία Θεάτρου 3, καθημερινά 12.00-21.00, είσοδος ελεύθερη

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

9/5, 21.00, THE SPRING PARTY
Η ATHENS VOICE ΜΕ ΤΗΝ KLIK RECORDS
ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ
ΠΑΡΤΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ
«STRANGE CITIES: ATHENS»

Με περισσότερους από 15 DJs ± τα μεγαλύτερα ονόματα της KLIK Records και του ελληνικού ραδιοφώνου. Η πόλη ξαναζωντανεύει στη θρυλική πλατεία Θεάτρου.

Tom Radclyffe, Μ. Βρετανία

STRANGE CITIES ATHENS

ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ 18ου & 19ου ΑΙΩΝΑ

Η Α.Υ. παρακολούθησε τον εκπαιδευτικό περίπατο της bigolive.org (μία από τις δράσεις του «Strange cities: Athens») και γνώρισε την Αθήνα των περιηγητών του 18ου και 19ου αιώνα

Φωτό: ΠΕΤΡΟΣ ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ

Ανηφορίζοντας τον πεζόδρομο της Ανδριανού, τα λευκά πρόσωπα που έχουν φλογιστεί από τον αθηναϊκό ήλιο ολοένα και πληθαίνουν. Ο κόσμος βουίζει σαν ποτάμι. Μετά βίας στον ορίζοντα διακρίνεται το τείχος της αρχαίας βιβλιοθήκης. Το καμπανάκι από το «Happy Train» που έρχεται απειλητικά προς το μέρος σου ανταγωνίζεται σε θόρυβο το μπουζούκι της διπλανής ταβέρνας. Και κάπου η φωνή μιας ξεναγού να δίνει οδηγίες για «free time in the Plaka». Ναι, η Αθήνα είναι μια παράξενη πόλη.

Χωρίς δεύτερη σκέψη, συνηγορεί μ' αυτό και ο υπομονετικός οδηγός σου για σήμερα, ο **Νίκος Νικολαΐδης**, ένας νεαρός ιστορικός (με ειδίκευση στα Βαλκάνια) που μαζί με συναδέλφους του ιστορικούς, αρχιτέκτονες και κριτικούς τέχνης οργανώνουν αστικούς περιπάτους (bigolive.org) σε μια προσπάθεια επαναπροσέγγισης της πόλης. Ή, απλούστερα, οργανώνουν βόλτες που σε κάνουν να αναφωνήσεις γεμάτος από παιδικό ενθουσιασμό «μα έχω περάσει χίλιες φορές από εδώ και δεν είχα ιδέα!».

Με τα μάτια των περιηγητών

Σήμερα, τα μάτια σου φορούν την αθωότητα του Χάντλερ, του Ντόντγουελ, του Στάλκεμπεργκ κι όλων των ξένων περιηγητών που κατέφθαναν στην Αθήνα το 18ο και 19ο αιώνα, ακολουθώντας τα ίχνη του Πausανία, για να ανακαλύψουν μια πόλη αντιφατική, εξωτική, μυστηριακή και σίγουρα, παράξενη. «Η Αθήνα γι' αυτούς συνδύαζε το κλασικό παρελθόν που αναγνώριζαν ως βάση του δικού τους πολιτισμού, το εξωτικό περιβάλλον όπως διαμορφωνόταν από τα οθωμανικά μνημεία και την προσπάθεια αναγέννησης της πόλης με την έλευση των Βαυαρών κατά την ίδρυση του ελληνικού κράτους» εξηγεί ο Νίκος Νικολαΐδης.

Ξαφνικά, η εικόνα ανοίγεται ολόκληρη μπροστά σου: Στο αρχαίο τείχος του Ανδριανού, στο αποτύπωμα ενός χριστιανικού τρούλου στην επιφάνειά του, στα απομεινάρια της κατοικίας του Τούρκου Βοεβόδα (που τώρα χάσκουν μέσα στον ίδιο αρχαιολογικό χώρο) και στη νεοκλασική κατοικία που υψώνεται πίσω σου. Ακριβώς στο σημείο που τώρα παρατηρείς με μάτια ορθάνοιχτα, πριν 200 χρόνια θρονιαζόταν φιλάρεσκος ο Βοεβόδας ποζάροντας στο πενάκι του βορειοευρωπαίου περιηγητή ± όπως διαπιστώνεις μέσα από μια γκραβούρα που κρατά στα χέρια του ο Νίκος.

Μια πόλη χωρίς επανάχρηση

Στο δρόμο προς τους Αέρηδες συνειδητοποιείς πως αυτή η μοναδική συνύπαρξη τριών (ή και τεσσάρων, αν προσθέσουμε και το βυζαντινό) πολιτισμών που ιχνηλατούν τα πόδια σου, ποτέ δεν έγινε επιχείρημα ακόμα και για τουριστική εκμετάλλευση. Τα αρχαία κάλλη υπήρξαν πάγιος προσανατολισμός της ταυτότητάς μας εξωραϊζοντας αδέξια ότι μεσολάβησε. «Η ιστορία των πόλεων παγκοσμίως βασίστηκε στην αρχή της επανάχρησης. Αυτό δεν συνέβη στην Αθήνα κι όσα μνημεία λείπουν από τη θέση τους κάτι προδίδουν» συνεχίζει ο οδηγός μας.

Το στενάκι του Κυρρήστου είναι στ' αλήθεια ένα κραυγαλέο παράδειγμα. Οι διπλατώνσεις που επέβαλαν οι χαράξεις των Βαυαρών πολεοδόμων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι διαδρομές προς τα αρχαία μνημεία ακρωτηρίασαν κατά το ένα τρίτο το εκκλησάκι της Τίμιας Ζώνης που βρίσκεται στα δεξιά σου. Στα αριστερά το παλαιότερο σωζόμενο οθωμανικό λουτρό των Αέρηδων έχει μακιγιάρει την καταγωγή του· έχει φορέσει μια νεοκλασική «μάσκα» ως πρόσοψη παρότι στο εσωτερικό του επιβιώνουν θρύλοι του 16ου αιώνα: Όταν οι επισκέπτες του πίστευαν πως στα σαπουνόνερα φωλιάζουν κακά πνεύματα που χρειάζονται ψωμί κι αλάτι για να εξευμενιστούν...

Ήχος & θέαμα

Μια ορχήστρα μουσικών του δρόμου που στέκονται απέναντι από το Ρολόι του Ανδρόνικου Κυρρήστου παίζουν Σινάτρα. Είναι το ίδιο σημείο όπου ο περιηγητής

του 19ου αιώνα επισκεπτόταν το μεγάλο παζάρι, άκουγε τη φωνή του μουεζίνη να καλεί σε προσευχή κι έβλεπε έκπληκτος ένα τάγμα Δερβίσηδων να στροβιλίζεται μέσα στον Πύργο των Ανέμων. «Φαντάσου τον ήχο» σε καλεί ο Νίκος Νικολαΐδης, βάζοντας πλήρη για το «ευρωπαϊκό» κομμάτι της πόλης.

Στην καρδιά της Πλάκας οι νεοκλασικές κατοικίες μοιάζουν να κερδίζουν έδαφος. Η μήπως όχι; Το μέγαρο των Μπενιζέλων με σαφείς αναφορές από το Χαρέμι των Ανακτόρων στην Κωνσταντινούπολη διακόπτει με ανατολίτικη ομορφιά τη συνέχεια μιας μοντέρνας και μιας νεοκλασικής κατοικίας.

Κι αν κρυφοκοιτάξεις μέσα από το αναρριχώμενο φυτό στην αυλή μιας άλλης, πολυτελούς κατοικίας που ανήκει σε παλιά αθηναϊκή οικογένεια θα δεις το χέρι της Φατίμα (κόρης του προφήτη Μωάμεθ). Σύμβολο καλωσορίσματος από τη μια και συνάμα υπόμνηση πως στο σώμα ενός κτιρίου κατοικούν δύο αρχιτεκτονικοί ρυθμοί: ένα αρχοντικό που χτίστηκε επί Τουρκοκρατίας και που αργότερα ενσωμάτωσε τη νεοκλασική του προέκταση.

Σπίτια με αρχιτεκτονική αξία

Στην κορυφή της Ναυάρχου Νικοδήμου, εκεί που υψώνεται μια εκθαμβωτικής ομορφιάς art deco πολυκατοικία, η κίνηση έχει μπλοκάρει τα πάντα. Ταξί, πουλμανάκια, ΙΧ και ένα ακόμα «Happy train» παρατάσσονται νωχελικά συνθέτοντας ένα νεότερο μοτίβο αθηναϊκής παραδοξότητας. Τα αυτοκίνητα επιτρέπεται να κινούνται μέσα στο ιστορικό κέντρο. Η Αμερικανίδα τουρίστρια με αναπηρία που πασχίζει να διασχίσει το δρόμο, κοιτάζει αποκαρδιωμένη.

Δύσκολο πια να διαχειριστείς την πληροφορία που σου δίνει ο Νίκος. Εκεί, στη συμβολή των οδών Νικοδήμου και Ανδριανού βρόβαλλε κάποτε η οικία των Μετρούδ: μια οικογένεια ζάμπλουτων Γάλλων εμπόρων που προωθούσαν ελληνικό λάδι στην πατρίδα τους για να φτιάχνουν σαπούνια και διατηρούσαν ένα σπίτι αντάξιο της επιφάνειάς τους. Διακοσμητικές καμάρες κάτω από τα μπαλκόνια, μια μεγαλόπρεπη εσωτερική αυλή φημισμένη για τις λεμονιές της, συντριβάνια, στάβλος, ιδιωτικό χαμάμ και ιδιωτικό καθολικό παρεκκλήσι περιέγραφαν τον πλούτο τους στο ίδιο σημείο που τώρα προβάλλει ένα τυπικό τουριστικό κατάστημα με καφτάνια και σανδάλια σε πρώτη ζήτηση.

Γλιστράς από την πολύβουη τουριστική αγορά σε κάτι στενάκια που βασιλεύει η ψυχία και οι μεθυστικές μυρωδιές από τις νεραντζιές. Το κτίριο που υψώνεται μπροστά σου στεγάζοντας το Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης δεν ήταν παρά το σπίτι της σπουδαίας λαογράφου Αγγελικής Χατζημιχάλη. Σήμερα, βαμμένο στο χρώμα του ηλιοτρόπιου, μένει να μαρτυρά ένα ξεχωριστό κεφάλαιο στην αθηναϊκή αρχιτεκτονική σκηνή. Ο δημιουργός του, ο αρχιτέκτονας Αριστοτέλης Ζάχος, αντιστάθηκε ± όπως

TRIVIA

Ξέρεις πού φυτεύτηκε για πρώτη φορά ντοματιά στην Ελλάδα;

Το μνημείο του Λυσικράτη (ένα χορηγικό μαρμάρινο βάθρο κορινθιακού ρυθμού αφιερωμένο στον Διόνυσο σε ανάμνηση μιας βραβευμένης θεατρικής παράστασης) που βρίσκεται στην αρχή της Τριπόδων αποδείχθηκε γόνιμο έδαφος για να φυτρώσει η πρώτη ελληνική ντοματιά της ιστορίας. **Επί Τουρκοκρατίας, στα μέσα του 17ου αιώνα, ένας καπουτσίνας μοναχός αγόρασε το μνημείο, προκειμένου να το ενσωματώσει στο μοναστήρι που είχε οικοδομηθεί ακριβώς δίπλα. Στο μοναστήρι μάλιστα φιλοξενήθηκαν δεκάδες περιηγητές, μεταξύ των οποίων και ο λόρδος Βύρνας. Ο χώρος γύρω από το μνημείο λειτούργησε σαν μικρό μπουστάνι, μεταξύ άλλων και ντομάτας, που οι καπουτσίνοι εισήγαγαν από την Ιταλία! Λέγεται πως οι μοναχοί διέσωσαν το μαρμάρινο βάθρο όταν ο Έλγιν αποπειράθηκε να το κλέψει. Λίγο αργότερα, η μονή κάπκε ολοσχερώς από τους Τούρκους.**

και ο Δημήτρης Πικιώνης± στην εκδυτικοποίηση της πόλης ανατρέχοντας σε επιρροές βυζαντινού και ανατολικού ρυθμού, παραδίδοντας τελικά ένα κτίριο από το «μοντέρνο» υλικό του μετόν που ωστόσο διαχειρίζεται διαφορετικά το ελληνικό παρελθόν.

Το περιπατητικό σεμινάριο αρχίζει και τελειώνει εκεί όπου άρχιζε και τελειώνει η Αθήνα του 18ου και 19ου αιώνα, από το Θησείο και τη Ρωμαϊκή Αγορά ως το ύψος της οδού Φιλελλήνων. Το περίεργο είναι πως η πόλη που γνώριζαν οι περιηγητές εξακολουθεί να φαντάζει, για τους ίδιους λόγους, και σήμερα παράξενη. «Η Αθήνα και τα μνημεία της έχουν πάρει διαζύγιο» λέει χαμογελώντας ο Νίκος Νικολαΐδης, συμφωνώντας πιθανόν με τον Καλβίνο. «Η πόλη δεν φανερώνει το παρελθόν της, το περιλαμβάνει όπως στις γραμμές ενός χεριού, γραμμένο στις γωνίες των δρόμων, στις γρίλιες των παραθύρων, στις κουπαστές των κλιμακοστασίων... Το κάθε κομμάτι χαραγμένο με τη σειρά του από γρατζουνίσματα, πριονίσματα, εγκοπές, βίαια χτυπήματα». **Α**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥΣ ΛΟΦΟΥΣ

Όλοι ξέρουμε ότι η συγκεκριμένη περιοχή της Αττικής, όπου βρίσκεται η μείζων Αθήνα (Αθήνα, Πειραιάς και γύρω δήμοι), ονομάζεται «Λεκανοπέδιο» επειδή είναι (για την ακρίβεια: ήταν κάποτε) κάμπος, που περιβάλλεται από βουνά: δυτικά το (διπλό) Αιγάλεω, βορειοδυτικά η Πάρνηθα, βόρεια η Πεντέλη και ανατολικά ο Υμηττός.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Φωτό: ΔΑΦΝΗ ΠΑΣΣΙΣΗ ΚΟΚΟΤ, (Vice)

Ενώ, όμως, όλοι ξέρουμε τα βουνά μας ±που φέτος τα είδαμε και κάμποσες φορές χιονισμένα± σπάνια αναφερόμαστε στους λόφους μας. Τους περπάτησα, λοιπόν, για να σας πω δύο λόγια για μερικά από αυτά τα ταπεινά υψώματα, που σε μεγάλο βαθμό έχουν μισοκρυφτεί από τα χτίσματα.

Τα **Τουρκοβούνια** είναι, βέβαια, η γνωστότερη λοφοσειρά της περιοχής μας. Φαγωμένα από λατομεία («Κέκρωψ», «ΛΑΤΟ», «Λεβεντάκη» κ.λπ.) διατηρούνται, ωστόσο, στη μέση περίπου του Λεκανοπεδίου συμβάλλοντας στη δημιουργία ενός ποταμιού στα ανατολικά (Ιλισός) κι ενός στα δυτικά (Κηφισός). Στις παρυφές τους είναι σκαρφαλωμένα τα υψώματα του Γκύζη, της Κυψέλης, του Πολυγώνου (που μετακινήθηκε), του Γαλασίου, της Λαμπρινής, του Ψυχικού, των Άνω Πατησίων και των Αμπελοκήπων.

Ο **Λυκαβηττός** είναι ο ομορφότερος φυσικός λόφος της πόλης μας και θα ήταν πιθανότατα το σύμβολό της, αν δεν υπήρχε η (τεχνητή και πάνω σε αρχαία ισοπέδωση) Ακρόπολη. Ανάμεσα σε αυτόν και τα Τουρκοβούνια κυλούσε ένας χείμαρρος, ο Κυκλόβορος (σήμερα κυλάει κάτω από την Αλεξάνδρας), του οποίου το λαϊκό όνομα δεν έχω μπορέσει να μάθω. Πάνω του, στη σωζόμενη κορφούλα υπάρχει ο Αϊ Γιώργης και στη νότια μεριά του ο Αϊ Σιδερέας, δηλαδή Ισίδωρος. Στη φαγωμένη (λόγω νταμαριού) πλευρά του υπάρχει το ανοιχτό μεταλλικό θέατρο, που έφτιαξε ο Τάκης

Ζενέτος, όπου έχουμε παρακολουθήσει πολλές καλοκαιρινές συναυλίες είτε πληρώνοντας εισιτήριο είτε στα περίφημα «βραχάκια» του. Επίσης, εδώ υπάρχει το μεγάλο πάρκινγκ, όπου γίνονται αυτοσχέδιες επιδείξεις δεξιοτεχνίας με αυτοκίνητα, ενώ άλλα ΙΧ ρομαντζάρουν με θέα τη Δύση. Γύρω του είναι χτισμένο το Κολωνάκι, η Δεξαμενή και η Νεάπολη.

Δίπλα του, προς τα δυτικά, ο πολύ χαμηλότερος Λόφος **Στρέφη** (από το όνομα του εκμεταλλευτή του λατομείου, που έχει επίσης «φάει» το λόφο), που περιγράφεται (με την κυριολεκτική σημασία της λέξης) από την οδό Εμ. Μπενάκη. Εγκαταλελειμμένο αναψυκτήριο, δυο ξενοδοχεία γαμ...ώνες προς την υπέροχη Καλλιδρομίου, ένα θεατράκι και πολλή αθηναϊκή βλάστηση άλλοτε αυτοφυής κι άλλοτε όχι, όπως άλλωστε και στους άλλους λόφους (μηδικές, αθάνατα, κρόκοι, σκίνα, δάφνες αλλά και πεύκα, κυπαρίσσια, πιπεριές κ.λπ.). Εξάλλου, δε θέλω να σας μπλέξω, τώρα, με παλιά τοπωνύμια όπως Σκάγιαννη, Βλάχικα, Πιθαράδικα κλπ.

Αξιοσημείωτοι και οι μικροί λόφοι του Πεδίου του Άρεως: ο λόφος **Φινοπούλου** (ανάμεσα Βαλτινών και Μουστοξύδη) με μία όμορφη παιδική χαρά πάνω του και ο ανώνυμος ±δηλαδή εγώ δεν ξέρω το όνομά του± που έχει πάνω του το αρχικό κτίριο της Σχολής Ευελπίδων, το πανέμορφο έργο του Τσίλερ και το μόνο που δεν πήραν τα δικαστήρια).

Νοτιότερα, μία ακόμα λοφοσειρά: **Ακρόπολη** (ισοπεδωμένη ήδη από τα αρχαία χρόνια, γνωστή ως «κάστρο της Αθήνας» με τα προσαρτήματά του: Πλάκα, ' οδακίό, ' ιζόκαστρο, Άρειος Πάγος, Πνύκα, Αναφιώτικα, Αρχαία και ' ωμαϊκή Αγορά, θέατρα Διονύσου και ' ρώδειο, Γεράδα κ.λπ.), **Φιλοπ ππου** (με Αϊ-Δημήτρη Λουμπαρδιάρη, «Τσουλιάστρα», λόφος Νυμφών/Αστεροσκοπείο και το ενδιαμέσο πρώην ποταμάκι (τώρα οδοί Διονυσίου Αρεοπαγίτου και Αποστόλου Παύλου) δεν έχουν βέβαια ιδιαίτερη ανάγκη παρουσίασης. Είναι εξαιρετικά όμορφοι τόποι που αξίζουν πολύ περπάτημα για να ανακαλύψει κανείς όλες τις μικρές τους λεπτομέρειες.

Στα νότια το απομεινάρι του λόφου **Σικ λ ας** και το νταμάρι, όπου βρίσκεται το περίφημο «Ελ Πάσο» (το γήπεδο της Καλλιθέας) και στα νοτιοδυτικά οι λόφοι **αρι• τη** (στη Βουλιαγμένης, που κάποτε είχε πάνω του φυλακή αλλά τώρα έχει το 6ο και 36ο Λύκειο), το «βουνό» του **Α••ι ννη** (κατάφυτο, στα όρια μεταξύ Αθήνας και Δάφνης) και ο Ασύρματος (σε αρκετά πρωτόγονη κατάσταση, στο Μπραχάμι, με πολλά σημεία για αστική εξερεύνηση).

Στα ανατολικά, όπου έχουν χτιστεί σχεδόν όλα τα παραβούνια του " μπτού, λίγοι λόφοι έχουν απομεινεί μισοχτισμένοι: **•αρέας**, **• ρμανού** (στον Δήμο " μπτού, όπου βρίσκεται το υπέροχο άλσος «Άρης Αλεξάνδρου»), **Αλ ποβούνι** (Καισαριανή), **Ντ νκαν** (Βύρωνας) κ.λπ. Διασημότερος όλων ο **Αρ•πτιός**, που έχει

στα σπλάχνα του το Αρχαίο Στάδιο. " νας άλλος –του οποίου αγνού το όνομα– αρχίζει από την Πανεπιστημιούπολη και τη Φοιτητική Εστία, διακόπτεται από την οδό Ούλφω Πάλμε, περιλαμβάνει το Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών, ένα όμορφο δασάκι και καταλήγει στην οδό «ωνος Δραγούμπ, στα Ιλίσια.

Στα βόρεια όλο το Παλιό ' ράκλειο (με το καθολικό μοναστήρι, το νεκροταφείο και το Κτήμα Φιξ) είναι χτισμένο πάνω σε λόφο αλλά δεν ξέρω το όνομά του. " υπάρχουν επίσης διάφορα παραβούνια της Πάρνηθας και της Πεντέλης, πολλές φορές άχτιστα κι άλλες φορές χτισμένα ή μισοχτισμένα (π.χ. το Πάτημα Χαλανδρίου και η Εκάλη).

Στα δυτικά μέσα στον Δήμο Αθηναίων δεσπόζει ο λόφος του **•ολ• νού** (με θεατράκι, παιδική χαρά και τους τάφους των Μίλερ και Λένορμαν) και ο λόφος **Σκου έ**. Και οι δυο λόφοι έχουν υπέροχες μονοκατοικίες στα ριζά τους. Ανάμεσά τους ένας πρώην χείμαρρος, που σκεπάστηκε κι έγινε η οδός Ιωαννίνων. Πιο πέρα, υπάρχει το **• ροβουνό** (Καματερό), το **• εος** (Χαϊδάρη), ο **•ορυ•αλλός** κι ο λόφος **• κου** (προς τον Πειραιά), όλοι τους με πολλά εξοχικά στοιχεία. Αν πάτε στα νοτιοδυτικά, μην παραλείψετε να επισκεφτείτε τους λόφους του Κήπου Διομήδους, κατά μήκος της Ιεράς Οδού προς Χαϊδάρη και Δαφνί. Εδώ σας περιμένουν ρυάκια, χελώνες, νυχτερίδες και μελίσινα.

→ d.fyssas@gmail.com

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ ΤΟΥ JOHNNIE WALKER DOUBLE BLACK ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΣ VOICE

ΜΑΤΤΙΑ ΒΙΑΓΙ

PAINT IT BLACK

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Πηχτή, γυαλιστερή, μαύρη πίσσα κυλάει αργά προς τα κάτω. Γλιστράει σαγηνευτικά επάνω σε έναν παλιό δίσκο γραμμοφώνου, ενώ ακούγονται οι πρώτες σέξι νότες του «Kill of the Night» της Gin Wigmore. Καθώς η μουσική ξεσπάει σε ένα ρυθμικό κρεσέντο, ένας κουλ τύπος σαν να βγήκε από παλιό noir φιλμ καλύπτει τα πάντα με πίσσα, με έντονες, αποφασιστικές κινήσεις, με την τρέλα ενός καλλιτέχνη: ένα αυτοκίνητο αντίκα, μία υδρόγειο σφαίρα, παλιά έπιπλα, πορτρέτα σε κάδρα, πολυέλαιους. Νιώθεις τη μυρωδιά της κάπνας και το γλυκό άρωμα μίας femme fatale που τον πλησιάζει τολμηρά. Το μόνο που κάνει εκείνη είναι να πετάξει τον αναπτήρα της στο μαύρο, κατάμαυρο πιάνο και να δώσει φωτιά και λάμψη στη νύχτα.

Αυτό είναι το νέο σποτ της καμπάνιας «χαρακτήρα» που τρέχει εδώ και λίγες εβδομάδες για το ουίσκι Johnnie Walker Black Label και το Double Black. Η καμπάνια αναζήτησε έναν υπαρκτό χαρακτήρα, κάποιον που να συνδυάζει τα χαρακτηριστικά της μάρκας, να είναι τολμηρός, να εξερευνά νέους δρόμους, να ζωντανεύει το ύφος, τη γεύση και την ένταση της παλαιότητας, του «καπνού» και τη μαγεία της νύχτας. Και τον βρήκε στο πρόσωπο του Mattia Biagi. Ο Biagi είναι ο Ιταλός καλλιτέχνης που ζει στο Λος Άντζελες, από τα πιο «τώρα» ονόματα στις τέχνες. Το χαρακτηριστικό του είναι ότι καλύπτει αντικείμενα, π.χ. μία μοτοσυκλέτα ή ηλεκτρικές κιθάρες, με ολόμαυρη, λιωμένη πίσσα, χαρίζοντάς τους έναν τολμηρό, διαφορετικό, μυστηριώδη, σαγηνευτικό χαρακτήρα. Αναζητώντας να μπούμε κι εμείς στο παιχνίδι του, του δώσαμε κάποιες ερωτήσεις...

Ο κόσμος της τέχνης σας μοιάζει μυστήριος, σκοτεινός, γυαλιστερός, γοπητευτικός. Πώς φτάσατε στην έμπνευσή του; Είχα εντυπωσιαστεί πολύ από το πώς η πίσσα διατηρεί προϊστορικά ζώα, από το πώς αναδεικνύει ένα σχήμα.

Η μεσογειακή καταγωγή σας σας επηρέασε με κάποιο τρόπο; Σίγουρα η καταγωγή μου επηρέασε τη δουλειά μου, δίνουμε διαφορετικές ερμηνείες ανάλογα με τα συστήματα που πιστεύουμε και με το πώς επηρεαζόμαστε από ένα γεγονός. Βλέπουμε τις φόρμες της τέχνης σύμφωνα με τις δικές μας περασμένες εμπειρίες ο καθένας, κουλτούρα, αξίες, και όλα αυτά μας βοηθούν να σχηματίσουμε τη γνώμη που έχουμε για τον εαυτό μας, τους άλλους και για τον κόσμο γενικότερα.

Τι είναι αυτό που σας γοπητεύει στην πίσσα, σαν υλικό και σαν μέσο; Ανακάλυψα την πίσσα, το TAR, πριν 13 χρόνια στη διάρκεια μιας επίσκεψής μου στις λίμνες πίσσας στην περιοχή La Brea, και είχα κάτι σαν αποκάλυψη μπροστά μου! Όπως είπα και πριν εντυπωσιάστηκα πολύ από το πώς η πίσσα διατήρησε μέσα της προϊστορικά ζώα και το πώς τόνισε το σχήμα τους... Ήταν η καλύτερη απόχρωση σε μαύρο που είχα δει, πολύ έντονη, πολύ σέξι και πολύ συναρπαστική. Χρησιμοποιώντας μαύρη πίσσα δημιουργώ μία μεταμόρφωση/διατήρηση στη φόρμα, στο νόημα, στην εικόνα και στο συναίσθημα και αυτό με γοπητεύει.

Βλέποντας το έργο σας θα έλεγε κανείς ότι έχετε μία «μαύρη» και μία «λευκή» περίοδο. Συμφωνείτε με αυτό; Και πώς θα περιγράφατε τον εαυτό σας μέσα σε αυτές τις δύο διαφορετικές καταστάσεις; Είμαι multimedia καλλιτέχνης, οπότε δούλεψα και δουλεύω με πολλά διαφορετικά μέσα, από φωτογραφίες, βίντεο, gesso (σ.σ. χρωστική ουσία που χρησιμοποιούν οι ζωγράφοι· αποτελείται από κιμωλία, γύψο και λευκή μπογιά), μέχρι ακρυλικά και πολλά άλλα. Τα έργα που είχα δημιουργήσει με αλάτι και λευκό gesso για μένα είχαν ακριβώς την ίδια πνευματική διαδικασία που ακολουθώ όταν δουλεύω με πίσσα. Είχα την ανάγκη να κάνω και ένα άλλο ταξίδι εξερεύνησης και συγκεκριμένα μία μελέτη επάνω στη δεισιδαιμονία, και το καλύτερο υλικό για να εκφραστώ ήταν αλάτι και gesso. Στο

τέλος, το νόημα ήταν ακριβώς το ίδιο, απλώς το υλικό διέφερε. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν η μεταμόρφωση και η διατήρηση της φόρμας.

Πώς διαλέγετε τα διαφορετικά αντικείμενα που καλύπτετε με πίσσα; Συνήθως δουλεύω με υλικά και αντικείμενα τα οποία έχουν ένα νόημα για μένα, που είναι μέρος του προσωπικού μου ταξιδιού κατά κάποιο τρόπο, μία εικόνα, μία ανάμνηση, ή αν είναι ένα όχημα για το μήνυμα που θέλω να μεταδώσω, κι έτσι επιλέγω το «αντικείμενο».

Υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο μήνυμα στα έργα σας όπου καλύπτετε με πίσσα θρησκευτικά σύμβολα και όπλα; Τα θρησκευτικά σύμβολα υπήρχαν στη δουλειά μου από τότε που έκανα μελέτες επάνω στο σύστημα της Πίστης με διάφορες φόρμες και σε διάφορες χώρες, και διαπίστωσα ότι δεν έχει σημασία σε ποια θρησκεία πιστεύει κάποιος αλλά το να έχει ένα υγιές σύστημα Πίστης. Σε αυτό βοηθάει η θρησκεία, κι έτσι άρχισα να δουλεύω με την εικονογραφία της θρησκείας που ήταν πιο κοντά σε μένα, δηλαδή τον Σταυρό και άλλα χριστιανικά σύμβολα. Η πίσσα απλώς τυχαίνει να είναι το υλικό μου, και σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται περί πολιτικής δήλωσης, ούτε σε αυτά τα έργα ούτε σε κανένα άλλο. Όσον αφορά στα όπλα, η ιδέα ήταν να καλύψω ψεύτικα όπλα με πίσσα αφαιρώντας τους με αυτό τον τρόπο τις λειτουργίες τους, αφού όταν είναι καλυμμένα με πίσσα δεν μπορούν να δουλέψουν, αλλά ταυτόχρονα να τονίσω και το σχήμα τους, να τα κάνω πιο δυναμικά και από την άλλη ακίνδυνα.

Υπάρχει μία παράξενη ομοιότητα των έργων σας με τις φωτογραφίες των πουλιών που είχαν

καλυφθεί από πετρέλαιο και πάσχιζαν να σωθούν από την πετρελαιοκλιδα, στη διάρκεια του Πολέμου του Κόλπου. Το πιστεύετε κι εσείς αυτό; Νομίζω ότι είναι απλώς μία οπτική συσχέτιση. **Τεχνικά πώς δημιουργείτε τα έργα σας; Κατά πόσο συμμετέχει η κίνηση του σώματός σας στη δημιουργία;** Η δουλειά με πίσσα είναι κάτι πολύ επικίνδυνο. Απαιτεί μεγάλη συγκέντρωση και συμμετοχή του σώματος. Η διαδικασία είναι πολύ έντονη, χρειάζονται πολλές ώρες για να τελειώσει ένα κομμάτι (ενώ μεσολαβούν μερικές μυστικές τεχνικές) και μετά χρειάζονται πολλές ώρες «ανάρρωσης» μέχρι να προσθέσω το δεύτερο χέρι. Οπότε καταλαβαίνετε τι συμβαίνει, όταν το κάθε κομμάτι έχει από 15 μέχρι 30 στρώσεις. Είναι σχεδόν διαδικασία που κρατάει ένα μήνα!

Το να σε πασαλείβουν με πίσσα και πούπουλα ήταν μία συνθησιμένη μέθοδος τιμωρίας τα παλιά χρόνια, στην Άγρια Δύση. Υπάρχει κάποια διάθεση «τιμωρίας» στη δουλειά σας, προς αντικείμενα και σύμβολα; Απολύτως καμία, η δουλειά μου είναι ένα προσωπικό ταξίδι επάνω στη διατήρηση και στη μεταμόρφωση. Δεν υπάρχει καμία διάθεση τιμωρίας! Βλέπετε πόσο ενδιαφέρον είναι το πώς δίνουμε διαφορετικές ερμηνείες ανάλογα με το σύστημα των ιδεών μας και πώς επηρεαζόμαστε από ένα γεγονός. Για μένα η πίσσα σημαίνει μόνο διατήρηση, preservation.

Πόσο έχει επηρεάσει η Goth κουλτούρα τη δουλειά σας; Όχι πολύ, το αναγνωρίζω όμως ότι κάποια κομμάτια μου μοιάζουν να είναι κοντά στην Goth κουλτούρα.

Τι μουσική ακούτε όταν δημιουργείτε; Υπάρχουν κάποιοι συγκεκριμένοι καλλιτέχνες ή

γκρουπ; Όχι κάτι συγκεκριμένο, εξαρτάται από την ημέρα, τη στιγμή, τον καιρό... Μπορεί να περάσω από Punk σε Frank Sinatra κι από εκεί σε Morricone. Το σημαντικό στοιχείο που πρέπει να έχει η μουσική είναι να είναι έντονη.

Οι έννοιες του «τολμηρού» και του «έντονου» πώς μεταφράστηκαν στη δουλειά σας για την καμπάνια του Johnnie Walker Black Label και του Double Black; Μπήκα στο project την εποχή που έψαχναν για έναν πραγματικό χαρακτήρα με συγκεκριμένα στοιχεία και είχα την τύχη να διαλέξουν εμένα! Αμέσως ένιωσα μία δυνατή σχέση να υπάρχει ανάμεσα σε μένα και τη μάρκα, αρχίζοντας από την απλή χρωματική διασύνδεση και να συνεχίζει βαθύτερα. Η διαφήμιση είχε σχεδιαστεί για να εμπνέει μία ενστικτώδη οπτική μεταφορά για έναν τολμηρό και έντονο χαρακτήρα, και ειλικρινά πιστεύω ότι η δουλειά μου προβάλλει αυτό το στοιχείο σε κάθε ένα κομμάτι που έχω δημιουργήσει στην καριέρα μου. Το «καπνιστό» του χαρακτήρα που μπορείς να βρεις στο Johnnie Walker Double Black το βρίσκεις και στη δουλειά μου. **A**

Ο τίτλος της συνέντευξης είναι ένας στίχος από το καινούργιο βιβλίο του Δημήτρη Καλοκύρη, «Ισαύρων» (εκδ. Άγρα). Ένα ποιητικό βιβλίο καυστικό («Ο σκοπός αγοράζει τα Μέσα») και ανορθόδοξο («Ενα είναι το Κόμμα, κι η ανοιξη ακριβής»), από ένα συγγραφέα και μεταφραστή που έχει υπάρξει εκδότης σπουδαίων περιοδικών και σήμερα είναι πρόεδρος στην Εταιρεία Συγγραφέων.

«Στη ζωή ξεκινά κανείς ως ποιητής/και καταντά πεζογράφος» λέει ένα δίστιχο ποίημά σας. Η δραστηριότητά σας ως πρόεδρος της Εταιρείας Συγγραφέων είναι στα πλαίσια αυτής της «υποχρεωτικής κατάντιας»; Το ποίημα αυτό δεν αναφέρεται μόνο στη λογοτεχνία, αλλά είναι αντίληψη ζωής – μεγαλώνοντας ξεπεζεύεις από τον Πήγασο. Όσο για τη σχέση μου με την Εταιρεία κρατάει από την ίδρυσή της το '81. Απλά τα τελευταία δύο χρόνια ανέλαβα χρέη προέδρου, και εκτός των διακηρύξεων ή των αμιγώς συνδικαλιστικών θεμάτων με τα οποία ασχολούμαι, κάνουμε και πιο δημιουργικά πράγματα, που ταιριάζουν, αν θέλετε, στον κόσμο της... ποιήσης του αναφέρατε.

Όπως; Θα προκρίνω κάποιες περιπτώσεις που φροντίζουν ώστε να γίνει πιο εξωστρεφές το πρόσωπο της Εταιρείας. Πριν από ένα μήνα κάναμε την πρώτη συνάντηση φανταστικής λογοτεχνίας. Επινοήσαμε ένα συγγραφέα, δημιουργώντας βιογραφικό που περιλαμβάνει από φωτογραφίες μέχρι εργογραφία. Κατόπιν διοργανώσαμε μια ημερίδα (και νυχτερίδα), όπου δεκαπέντε μέλη παρουσίασαν τη δική τους άποψη για το συγγραφέα. Εντός των ημερών θα κυκλοφορήσει από τις εκδ. Αίωλος το βιβλίο με τις εισηγήσεις, το οποίο θα το παρουσιάσουμε στον Ιαπό. Από τις εκδ. Καστανιώτη κυκλοφορεί ο τόμος «Οι τόποι της λογοτεχνίας» στον οποίο μέλη της Εταιρείας ανθολογούν ή γράφουν ένα καινούργιο κείμενο για τον τόπο τους – όχι υποχρεωτικά τον γενέθλιο, αλλά όποιον αυτοί θεωρούν τόπο τους. Εξελίξαμε το ημερολόγιό μας. Το φετινό είχε θέμα τις Γέφυρες – από αυτή του οδοντιάτρου μέχρι τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου και κυκλοφορεί από τις εκδ. Πατάκη. Η εκδήλωση έγινε πάνω στη γέφυρα του Ρίου και μετά συνεχίστηκε στο Δημοτικό Θέατρο της Πάτρας, το οποίο βούλιαξε από κόσμο! Σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων πραγματοποιήσαμε μια πολύ μεγάλη έκθεση στο χώρο της πρώην ΕΑΤ ΕΣΑ, όπου εκτέθηκε το καλλιτεχνικό έργο 50 μελών της Εταιρείας. Μιλάμε για συγγραφείς που έχουν αναγνωρισμένο καλλιτεχνικό έργο από ζωγραφική έως φωτογραφία, έχουν γυρίσει ταινίες...

Το τελευταίο βιβλίο σας σε ποιον τομέα το βρίσκουμε μέσα στα βιβλιοπωλεία;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΟΚΥΡΗΣ ΜΕ ΩΔΕΣ ΔΕΝ ΒΑΦΟΝΤΑΙ ΑΥΓΑ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Θέλω να πιστεύω στα βιβλία ποιήσης. Είναι το 51ο βιβλίο μου και είχα χρόνια να εκδώσω ποιητική συλλογή. Πολλά από τα κείμενα είχαν δημοσιευτεί σε περιοδικά, ξαναδουλεύτηκαν και πήραν τη θέση τους στο βιβλίο.

«Νομο[σ]ταγής πολίτης: Ψηφίζω κομμουνιστές/ καπιταλιστικών χωρών». Αναρωτιέμαι πώς γεννήθηκε ένας τέτοιος στίχος. Πολλοί γεννήθηκαν τυχαία· ακόμα κι εκεί που περπατάω στο δρόμο μπορεί να έρθει με τον αέρα η ποίηση. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου έκανα κανονική μεταγραφή κειμένου, το οποίο είχα διαβάσει στο δρόμο. Το «Τιμές κάτω του σκότους» ήταν ανακοίνωση στη βιτρίνα ενός καταστήματος, γι' αυτό και ο τίτλος μέσα στο βιβλίο είναι «αυθεντικός αναγραμματισμός». Για μένα αυτή η ανακοίνωση είναι ένας αυτούσιος και δραστικός στίχος. Στο βιβλίο υπάρχουν πολλοί τέτοιοι σκόρπιοι στίχοι· μάλλον η δυναμική τους είναι τόσο ισχυρή που δεν θα μπορούν να ενταχτούν σ' ένα μεγαλύτερο ποίημα – ποιητικές αναλαμπές τους λέω. Από την άλλη με ενδιαφέρει και το πεζογράφημα, γιατί διαθέτει μια πολύ διαφορετική τεχνική που είναι χρήσιμη για να εισχωρήσεις πιο βαθιά στα πράγματα, αλλά και να κάνεις πιο εκτενή σχόλια... Πάντως δεν βάζω πολύ σαφή όρια μεταξύ των ειδών. Στο βιβλίο θα βρείτε ποιήματα, δοκιμακά κείμενα, μέχρι και τη μετάφραση ενός ποιήματος του Πινδάρου, γιατί θεωρώ πως και η μετάφραση είναι ένα πρωτογενές υλικό. Χιού-

μορ, σάτιρα, λοξό κοίταγμα είναι κάποια από τα χαρακτηριστικά μου, τα οποία διέπουν και αυτά τα κείμενα.

Μέσα στο 2015 θα βγει ο δεύτερος τόμος από το «Παρασάγγες», πάλι από τις εκδ. Άγρα. Θα είναι στην ίδια λογική με τον πρώτο; Να υπογραμμίσω πως ο πρώτος τιμήθηκε με το βραβείο διηγήματος του Ιδρύματος Ουράνη της Ακαδημίας. Ο πρώτος τόμος είχε τον υπότιτλο «Ονομαστικόν» και ήταν γραμμένος με λεξικογραφικό τρόπο. Εκεί είχα καταχωρημένες γνωριμίες μου με γνωστούς ανθρώπους των Τεχνών – δεν ήταν βιογραφικά σημειώματα. Τα επεισόδια που εκεί διηγούμαι δεν μεταδίδουν υποχρεωτικά κάποια μεγάλη σοφία, παρά την αίσθηση μιας συνάντησης – ακόμα και για έναν καφέ. Με τον Γκάτσο, για παράδειγμα, όταν πίναμε καφέ στου Ζοηπαρ' δεν συζητούσαμε αναγκαστικά για ποίηση αλλά για ό,τι μας απασχολούσε εκείνη την εποχή ή απασχολούσε την επικαιρότητα. Η συνάντησή μου με τον Ίταλο Καλβίνο ήταν μια απλή ωραία συνάντηση δύο ανθρώπων που συμπάθησε ο ένας τον άλλο. Μόνο όταν μεσολαβεί το μαγνητόφωνο ο συνομιλητής αλλάζει. Θυμάμαι την πρώτη φορά που συναντηθήκαμε με τον Μπόρχες ήταν πολύ χαλαρός και όλα κυλούσαν ωραία· όταν άνοιξα το μαγνητόφωνο μόνο και μόνο για να γράψω τη φωνή του άλλαξε αμέσως ο τόνος, ο τρόπος της φωνής του, αλλά και αυτά που έλεγε. Ο δεύτερος λοιπόν τόμος αναφέρεται πάλι σε πρόσωπα, αλλά αυτή τη φορά μέσω διευρυμένων βιβλιοπαρουσιάσεων, και φυσικά θα υπάρχει ευρετήριο που θα συνδέει και τους δύο τόμους.

Δεν σας έτυχε όμως στις προσωπικότητες να υπήρξαν και αυτοί που, ανεξάρτητα αν θαυμάζατε το έργο τους, δεν σας πήγαιναν ως χαρακτήρες; Σπανίως έχει συμβεί και η σχέση μου παρέμεινε επιφανειακή. Από την άλλη, πολλές φορές τα προβλήματα της δουλειάς δεν με άφηναν να σταθώ πολύ στο γεγονός πως απέναντί μου είχα, για παράδειγμα, ένα μεγάλο συνθέτη και διανοητή όπως ο Χατζιδάκις. Τόσο στο ραδιόφωνο όσο και στο περιοδικό ήταν τόσα τα θέματα που είχαμε να λύσουμε, που δεν σκεφτόσουν ποιον είχες δίπλα σου. Στην αρχή οι συναντήσεις μου είτε αναφέρομαι στον Ελύτη είτε στον Εμπειρίκο ήταν φυσικά επιφυλακτικές. Στη συνέχεια όμως και όταν έχουν μεσολαβήσει πολλές πίστες που μοιραστεί μαζί οι σχέσεις γίνονται πιο φιλικές και καθημερινές. Από την άλλη με τον Εγγονόπουλο, αν και είχαμε επαφή για χρόνια, δεν μπορώ να πω πως γίναμε ποτέ φίλοι – ίσως να μην ταίριαζαν οι ιδιοσυγκρασίες των χαρακτήρων μας. Ως ένα βαθμό καταλάβαινα πως ήμουν ένα τυχερό δοχείο, αλλά δεν ήξερα πως όλο αυτό στο μέλλον θα το αξιοποιούσα. ▀

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

Ξεκαρφώματα, 100 αντι-κείμενα δημιουργικής ασάφειας,

ά α α άμ, ε . λει ά - ι μο

100 σατυρικά κείμενα γραμμένα στην εφημερίδα «Στο Καρφί» από τον Κάπα Σαρδάμ (κατά κόσμον Κώστα Μαρδά) δημιουργούν ένα σουρεαλιστικό σκηνικό της πολιτικής πραγματικότητας καθώς παρωδεί, υπό τύπον ρεπορτάζ, τα πολιτικά γεγονότα από το 2014 έως τις αρχές του 2015. Μια σειρά κειμένων που μας πηγαίνουν από την Εθνική Κατάθλιψη στην Εθνική Κατάπληξη.

Ενδεικτικά μερικοί τίτλοι: «Τα δερματικά προβλήματα του Αντώνη Σαμαρά από το σκίσιμο των Μνημονίων» / «Πατί ο ΣΥΡΙΖΑ αμφισβητεί το Μνημόνιο της Ανάστασης» / «Οι 100.000 ώρες του Γιάννη Βαρουφάκη στον αέρα» / «Η πρώτη μου φορά άνδρας στην κάλπη!» / Πανικός στη Wall Street με τη γέννηση του Χριστού» / «Δεν παίζουν πια μαζί Σαμαράς-Καραμανλής»

«... 100 όσει η α ξηση του ατ τατουμισ ο !

Δια πιστι έ α αντ σει νειου ου ό •ι ονομι ν•άνη •α ου ά η σεό σου –“εντό ,ε τό αιε τα αυτά” του ••• --τον απη-

ο ο ν ια“ ημι- ου ι ασά εια” στη ιατ ση τη συμ ν α - έ υ α μετου ανειστέ . υνα- ντ σαμεα ά ε ε τοα ό ευ- ματουν ου ό στο α εοτου αι, έξοντα έξ το ου ά- μισο, α άντψε με ε σσεια άνεση...

, - •, †# ^ : ιευ ου -

έ, τελι άτι οβλέ ειη συμ ν α με τα ληξι ό ε- σμα € έη, ου έ τασαν τα 70 ι ;

•-•••, - ^ : Δεν ό ειται να α οστο με α ό τι σε- λο ι έ μα εσμε σει , ι' αυτό αι α τ σουμε του %εσμο αν συμ νο ν να ια ν σουμε μαζ του , στε να συμ ν συν οι %εσμο ό τι μ ο ο με να ια ν σουμε, συμ ν - ντα όμ αιεμε ό τι εν α τα άξουμε τη ημοσιο- νομι συμ ν α α αι την οι ονομι ισο ο α. ι ο σ έ τ , εν α ια- τα άξουμε τον νο του ό- μ λει!...»

«- ντι ολ τευση με ι ου - νια!

το μέτ ο του αλο ντυ- σματο –το α νατο σημε ο του συ ιζα ι ου υ ου ι ο συμβουλ ου- α σει τη μάξη η πτημένη < έα Δημο- ατ α, μετά τη λ ση τη βουλευτο ο α •ο λτεση ό τι ό ειται ια αξ ιστη υβέ νση αιε αβά- τε ! μ να με λη ο ο- ε του“, ε α ματο ”, ο όε ο του όμματο -- ντ νη αμα ά έξει σει αυστη έ εντολέ αιστου άν ε αι σιι υνα ε βουλευτέ να ε ναι ντυμένοι αι ντυμένε στην τ έα, να βάζουν α ιβά α ματα αι να εμ αν ζονται σαν ι ου- νια, στε η ια ο ά με το ασουλο το α ιστε ό look να ε ναι εμ αν ...»

ΞΕΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

JONATHAN FRANZEN

Ο σπουδαίος Αμερικάνος συγγραφέας επισκέπτεται για πρώτη φορά την Ελλάδα και θα συναντήσει το αναγνωστικό κοινό την **Τρίτη 28/4**, στις **19.30** στην **Ελληνοαμερικανική Ένωση** (Ώρα 22, - - να) και θα συζητήσει με το διακεκριμένο δημοσιογράφο και συγγραφέα **Αναστάση Ιστωνίτη**. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στα αγγλικά με ταυτόχρονη διερμηνεία στα ελληνικά. Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό με δελτία προτεραιότητας. Η διανομή των δελτίων ξεκινά στις 17.30 στην Ελληνοαμερικανική Ένωση. (Τα βιβλία του Jonathan Franzen κυκλοφορούν από τις εκδ. **Ψυχογιός**)

CARYL FERREY

Ο Γάλλος συγγραφέας που έγινε ευρύτερα γνωστός στην Ελλάδα με το μυθιστόρημα **Μαπούτσε** (εκδ. **Άγρα**) θα μιλήσει για τα βιβλία του με συντονίστρια τη **Μικέλα αρτουλάρη**. **24/4, 21.00, βιβλιοπωλείο Πλειάδες** (- ου ζε ο η62, ' α άτι)

Μια κούρσα ενάντια στο χρόνο... και ένας αδυσώπητος εχθρός.

«Η πλοκή είναι συναρπαστική: η δράση ενισχύει την ένταση και αυξάνει την αγωνία. Είναι ένα μυστήριο με επίκεντρο μια δολοφονία, μια φρέσκια ματιά πάνω στη σύγχρονη πολιτική και μια σπουδή σε έναν ασυνήθιστο άνθρωπο».

Literary Review

«Ο Προσκυνητής είναι το θρίλερ του 21ου αιώνα: μια ιδιοφυής πλοκή, με αριστοτεχνικά σχεδιασμένους χαρακτήρες... Ένα απολαυστικό και φιλόδοξο βιβλίο, γραμμένο με επιδεξιότητα και οίστρο».

Adam LeBor, The Times (UK)

«Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα, γεμάτο σασπένς, που θα σας κόψει την ανάσα!»

Janet Maslin, The New York Times

«Το καλύτερο βιβλίο της χρονιάς!»

Suspense Magazine

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗ

Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΑΘΗΝΑ

Στο νέο βιβλίο της **Αθηνάς ατζή** «Η Θάλασσα έφυγε» (εκδ. Μεταίχμιο) η Αθήνα πρωταγωνιστεί. Με αυτή την αφορμή ζητήσαμε από τη συγγραφέα να μας γράψει για το ποια είναι η δική της Αθήνα. Μαζί με το κείμενο έστειλε και φωτογραφίες...

Η συνονόματη πόλη είναι για μένα περπάτημα που μετράει πολλά χιλιόμετρα σε δαιδαλώδεις ημι-δομημένες διαδρομές στο αστικό και εξοχικό τοπίο της και φωτογραφική αποτύπωση κατά το δοκούν. Τις αποστάσεις τις μετρώ σε χρόνους και πέρα από τις τακτικές διαδρομές μου – για παράδειγμα, σπίτι-Μεταίχμιο ίσον ανεβαίνω ένα λόφο / κατεβαίνω ένα λόφο (Λυκαβηττός) σε σαράντα λεπτά, εμπλουτίζεται το ρεπερτόριο με απρόσμενες περιπατητικές εμπειρίες, π.χ. ο φωτογραφικός περίπατος στην Οδό Πειραιώς, σύλληψή της πρότασης της εικαστικού και φίλης Αιμιλίας Ίαννοπούλου και εκτέλεση των δυο μας, απ'όπου και οι φωτογραφίες μου εδώ και το project «Genius Loci».

Η δική μου Αθήνα είναι η τέχνη του δρόμου και οι χιλιάδες φωτογραφίες των έργων της στη συλλογή μου. Μου αρέσουν οι κώδικες των τοίχων στο άστυ και μου αρέσει να φαντάζομαι ότι μου απευθύνονται προσωπικά καμιά φορά. Η δική μου Αθήνα είναι ο γείτων Υμητός, ο très long, και τρελός στην παραφθορά του, κατά μία εκδοχή, με τις καλέντουλες του και την ετήσια συγκομιδή τους για το θαυματουργό λαδάκι που πρωτοείδα στη Γαύδο και περιέλαβα στη «Θάλασσα».

Η δική μου Αθήνα είναι οι κήποι που πληθαίνουν: ο κήπος της Δουκίσσης στο Βυζαντινό Μουσείο με το θεσπέσιο ροδόνα, ο κήπος της (Βασιλίσσης) Αμαλίας στο Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών, ο άλλος κήπος της στο ρωμαϊκό λουτρό εντός του Εθνικού Κήπου, ο γνωστότερος ίσως όλων, του Νομισματικού Μουσείου, και οι παλαιότεροι, ο μπροστινός και κυρίως ο μυστικός του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου. Είναι οι λόφοι, Λυκαβηττός και ανάβαση στον Άι-Γιώργη σε γλυκά βράδια μεταβατικών εποχών, του Αρδηντού όπου προκύψει, απεργκλιτως μαζί με ανάβαση των σκαλοπατιών της Οδού Άγρας και φόρο τιμής στο σπίτι του ποιητή. Οι εκκλησίες της, ο Άγιος Νικόλαος Ραγκαβάς για τους Χαιρετισμούς με τη σκαλωσιά στο ιερό και τα κεράκια μόνη πηγή φωτός, ο ομώνυμος Χωστός, αγνοημένος και παραμελημένος στην είσοδο του ΚΤΕΛ Κηφισού, η Αγία Κυριακή της Οδού Αθηνάς με τα φωτοστέφανα δρεπανάκια στην οροφή, η Μονή Καισαριανής με τα χελωνάκια της.

Η κατά Μποτέρο «Αρπαγή της Ευρώπης»

στην Πειραιώς στο City Link, που βρήκα παρηγοριά από τις αιχμές του κόσμου στις στρογγυλάδες της έναν Φλεβάρη που θρηνούσα το λαβωμένο Αττικόν απέναντι, ο «Δρομέας» (που θέλω να επιστρέψει στην Ομόνοια) και ό,τι αντιπροσωπεύει και η πλαϊνή όψη του Hilton που ζωντανεύει τον Μόραλη και μια εποχή που η Αθήνα αισιοδοξούσε. Η Βαλαωρίτου, ευγενικός πεζόδρομος χωρίς το αγοραϊόν πνεύμα της Βουκουρεστίου, η Ηρώδου Αττικής που περιέχει νερατζιές και εύζωνες και μια είσοδο του Εθνικού Κήπου που έκλεισε πίσω μου και με κλείδωσε μέσα μια μέρα Μαΐου που η Αθήνα φλεγόταν. Και μαγαζιά, πολλά μαγαζιά, ξεχωρίζω το βουλγάριο παντοπωλείο στο Παγκράτι και το μπαχαράδικο χαμπλά στην Ευριπίδου.

Η Αθήνα μου είναι εν κατακλείδι μία καλειδοσκοπική αντίληψη του αστικού βίου που φέρει άλλοτε ελαφρά τη καρδία και άλλοτε βαρέως την απίθανη περίπλοκη ιστορία της κι όστις επιχειρεί να την «εξευγενίσει» με τρόπο ισοπεδωτικά ομοιόμορφο ματαιοπονεί. **Α**

oldies but GOLDIES

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΕ 100 ΛΕΞΕΙΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΣΑ

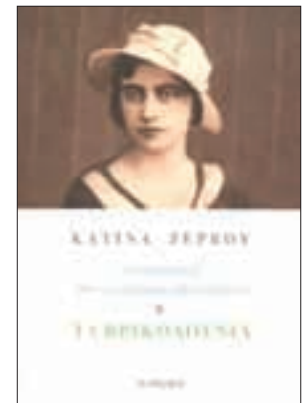
Κατίνα Ζερβού
«Αναμνήσεις από τα παιδικά μου χρόνια»
ή «Τα βρυκολούνια»

Το Ροδακίό, Αθήνα 2007

μ
μ • • • •
• • • μ • μ ,
- € • • • •
- • • μ • -
- • μ μ • €-
• • • •
• • • •
• • • •
• • • •
• μ ... μ μ
• μ † • • • •
μ †, μ • •,
† ‡ - .

Τ € μ †
• • • • •
• • • • •
μ , - • μ • •
• • • • •
- • • • • € . Γ % •
• • • • • μ • μ , • •
μ • • • • • μ
€ - , • • • •
• † • † , • - , •
† • , - € • • • •
• , • • • • μ • • (... -
€ = ... • • • •) :
• • • • • μ • •
• • • • •

→ d.fyssas@gmail.com

ΤΖΟΝΑΘΑΝ ΦΡΑΝΖΕΝ

Ο σπουδαίος Αμερικανός μυθιστοριογράφος για πρώτη φορά στην Ελλάδα

Την Τρίτη 28 Απριλίου, στις 19:30, στην Ελληνοαμερικανική Ένωση
Πληροφορίες: 210 3680900 (εσωτ. 152), www.hau.gr/culture

Ένα ιδιόμορφο μυθιστόρημα, ενδεικτικό της συγγραφικής ιδιοφυΐας του Τζοναθάν Φράνζεν, για τους κραδασμούς μέσα στην οικογένεια και τη σκέψη της ίδιας με την κοινωνία και τον κόσμο.

Ένα από τα κλασικά μυθιστορήματα της σύγχρονης πεζογραφίας που σήμανε την αρχή της δημιουργικής πορείας του Φράνζεν και τον ανέδειξε στους κορυφαίους της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Για αναγνώστες με απαιτήσεις

www.psichogios.gr

JOHN GREEN

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ BESTSELLER

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΔΕΣΤΕΡΙ

ΧΑΡΤΙΝΕΣ ΠΟΛΕΙΣ

PAPER TOWNS

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Α.Α. ΛΙΒΑΝΗ

www.livanis.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ETHAN CROSS

Ο Ποιμένας

«Ο Ethan Cross δημιούργησε έναν καλογραμμένο, βίαιο, αμεικτο σφιλέτη, που φέρνει στην επιφάνεια τους πιο ενδόμυχους φόβους κάθε ανθρώπου. Για θαρραλέους αναγνώστες!»

—A.J. Hartley, συγγραφέας ●

ETHAN CROSS

Ο Προφήτης

«Το καλύτερο θρίλερ από τότε που ο Thomas Harris έβγαλε τον Χάνιμπαλ Λέκτερ στη σύνταξη. Ένα αριστοτεχνικό παιχνίδι "γάτας-ποντικού" που θα διαβάσετε με τα δάχτυλα σφιγμένα και το στομάχι σας κόμπα.»

—A.J. Hartley, συγγραφέας ●

DALE CARNEGIE & Associates

Πώς να κερδίζεις φίλους και να επηρεάζεις τους ανθρώπους στην Ψηφιακή Εποχή

Οι δοκιμασμένες στον χρόνο συμβουλές του Dale Carnegie έχουν βοηθήσει εκατομμύρια αναγνώστες να πετύχουν στην επαγγελματική και την προσωπική τους ζωή. Τώρα, το πρώτο και καλύτερο βιβλίο του είδους του κάνει μια νέα αρχή για να δομάσει τις πολυπλοκότητες των σύγχρονων καιρών. ●

ROBERT T. KIYOSAKI

Πατί οι καλοί μαθητές καταλήγουν ως ενήλικες να δουλεύουν για τους κακούς μαθητές

Ο κόσμος μας αλλάζει. Το βιβλίο αυτό απευθύνεται σε γονείς που θέλουν να προετοιμάσουν τα παιδιά τους για έναν κόσμο για τον οποίο δεν τα προετοιμάζουν τα σχολεία —τον πραγματικό κόσμο του χρήματος.

—Robert T. Kiyosaki ●

ALAN C. FOX

Κοινωνικά εργαλεία

54 κοινωνικά εργαλεία που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε για να νιώσετε πιο ευτυχιόμονοι, να πετύχετε επαγγελματικά και να ενισχύσετε τις σχέσεις σας με την οικογένειά σας, τους φίλους σας και τους συνεργάτες σας. ●

Matthew Inman

Μήπως η γάτα σου σχεδιάζει να σε δολοφονήσει;

Σπαρταριστικό χιούμορ, υπέροχες γελοιογραφίες και... πολλές γάτες συνθέτουν αυτό το απολαυστικό βιβλίο. Με άλλα λόγια, ετοιμαστείτε για μια χουμοριστική ματιά στα όδυστα της γατίσιας ψυχολογίας! ●

www.facebook.com/klidarithmos.gr • www.klidarithmos.gr

ATHENS voice

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ **STRANGE CITIES: ATHENS**

παρουσιάζουν

Athens

THE

SPRING PARTY

EXPERIENCE

9

ΣΑΒΒΑΤΟ

ΜΑΪΟΥ

21:00
M.M.

ΔΙΠΛΑΡΕΙΟΣ
ΣΧΟΛΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ
ΘΕΑΤΡΟΥ 3

(πίσω από τη Βαρβάκειο)

Stoli
THE
VODKA
100%

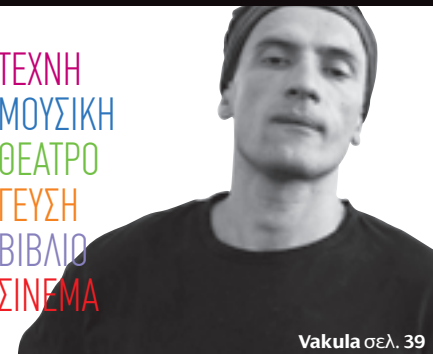
Η ΠΟΛΗ ξαναΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ
ΣΤΗ ΘΡΥΛΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ

cosmorama

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Vakula σελ. 39

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ ΦΟΡΑΕΙ ΛΑΚΡΟΥΑ

Στο μπαλέτο που ανεβάζει η ΕΛΣ στο Μέγαρο Μουσικής η ηρωίδα του παραμυθιού στηριζόμενη στις πουέντ της και ντυμένη σε κοστούμι Κριστιάν Λακρουά οδηγείται από τον ίδιο τον Γιόχαν Στράους το νεότερο στο χορό.

Το μπαλέτο που έγραψε ο «βασιλιάς του βαλς» Γιόχαν Στράους ο νεότερος, παίρνει στα χέρια του ο Ρενάτο Τζανέλλα, σημερινός διευθυντής του Μπαλέτου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, προτείνοντας τη δική του ανάγνωση.

Η φαντασμαγορική παραγωγή που θα δούμε, πρωτοπαρουσιάστηκε από τον ίδιο στην Κρατική Όπερα της Βιέννης και τώρα ανεβαίνει στην Αθήνα με τους κορυφαίους χορευτές σολίστ και το Corps de Ballet της ΕΛΣ. Η προβλεπόμενη υπόθεση του έργου διαδραματίζεται στον κόσμο της μόδας γι' αυτό και ο Τζανέλλα κάλεσε το μετρ της γαλλικής μόδας Κριστιάν Λακρουά να σχεδιάσει τα σκηνικά και τα κοστούμια της παράστασης. Φιλιγκράν τεχνική και αισθητική καρικατούρας για μια Σταχτοπούτα αχρονική, ενώ θα δούμε και άλλες ωραιές παρεμβάσεις: Εισήγαγε το χαρακτήρα του Γιόχαν Στράους του νεότερου, αλλά επίσης επιφυλάσσει ευτυχές τέλος και για τα λιγότερο φωτεινά πρόσωπα του έργου, τη μητριά και τις δύο αδελφές της Σταχτοπούτας. Δική του προσθήκη είναι επίσης οι χαρακτήρες της δεσποινίδος Τσερρίνι και του κυρίου Κουέρρα, πρώτων χορευτών του Μπαλέτου της Κρατικής Όπερας της Βιέννης, οι οποίοι λαμπραίνουν το χορό της Β' Πράξης. -ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΑΧΑΗ

INFO

24-26 & 28-30/4, Μουσική διεύθυνση: Ηλίας Βουδούρης. Χορογραφία - Φωτισμοί: Ρενάτο Τζανέλλα. Σκηνικά - Κοστούμια: Κριστιάν Λακρουά. Χορεύουν: Αλεξάντερ Νέσκωβ, Στράτος Παπανούσης, Σταυρούλα Καμπουράκη κ.ά. Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Προώληση: 210 3662 100, 210 7282333, www.nationalopera.gr, www.megaron.gr

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

→ agenda@athensvoice.gr

www.athensvoice.gr

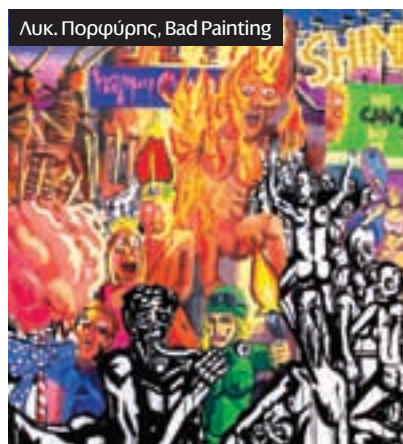
ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:
210 Guide, ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

Comicdom Con Athens, Ulises Farinas

Αμαλία Σωτηροπούλου

Λυκ. Πορφύρης, Bad Painting

Νίκη Ελευθεριάδη

Ανδρέας Βάνος

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr

COMICDOM CON ATHENS 2015

•έκατη •ρονιά για τη γιορτή των κόμικς και η κεντρική έκθεση του φεστι•άλ, «Great American Comics», αποτελεί τμήμα της ομ• νυμης συλλογής του **Cartoon Art Museum** του San Francisco και φιλο•νεύει αυθεντικές σελίδες και αναπαραγωγές έργων από σημαντικούς δημιουργούς. Επίσης: ατομική έκθεση του , φωτογραφική έκθεση «Cosplay» του , γνωριμία με το έργο του ρλανδού **Declan Shalvey**, τον -άλλο **Patrice Killoffer** κ.ά. 24-26/4, Ελληνοαμερικανική Ένωση, Μασσαλίας 22, Κολωνάκι

ΑΜΑΛΙΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Εε αυτή την έκθεση ολοκληρ• νεται η τελευταία ενότητα της τριλογίας με θέμα τις αρυάτιδες του Ερε•θείου που έ•ει απασ•ολήσει τη φωτογράφο από το 2013. Εδ• η •ενιτεμένη αρυάτιδα έρ•εται εικονικά στη γενέτειρά της για να συναντήσει τις αδελφές της, να συνδεθεί με το παρελθόν της και να ενωθεί με την ιστορία της. τίλος: «Missing Sister - Trilogy». 23/4 - 11/5, Γκαλερί Σκουρά, Σκουρά 4, Κολωνάκι

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΗΣ

Στην έκθεση «adventure» παρουσιά ονται ασπρόμαυροι πίνακες με ακρυλικά σε καμ•ά και σ•έδια με σινική μελάνη σε •άρτι και αποκαλύπτουν το τα•ίδι του πνεύματος σε μονοπάτια α•αρτογράφητων περιο•• ν του ασυνειδήτου. 23/4 - 16/5, Γκαλερί Έρση, Κλεομένους 4, Κολωνάκι

LIAM EVERETT

Εια σειρά από αφηρημένα γραφικά έργα μεγάλων διαστάσεων πάνω στους προ•ληματισμούς του καλλιτέ•νη για τα συστήματα υποστήρι•ης, τα όρια, η ενσωμάτωση και η αντο•ή. τίλος της «Its rising brings no light». 23/4 - 30/5, Eleni Koroneou Gallery, Δημοφώντος 30, Αθήνα

BAD PAINTING

έσσερις ωγράφοι (Α ., .Λ , • μ. • • -

•) εκθέτουν «Αναξίοπιστες αστικές μαρτυρίες». οινό στοι•είο η σκληρή πραγματικότητα, η •ρήση της γραφικής επιφάνειας ως πλατφόρμα. 23/4 - 6/5, Beton7, Πύδνας 7, Βοτανικός

ΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ

α «Μικρά τοπία» της δεν είναι ποτέ ρεαλιστικά, δεν απεικονί ουν συγκεκριμένους τόπους, προέρ•ονται από ένα αρ•ικό ερέθισμα, είναι μια σύνθεση μνήμης και φαντασίας. 28/4 - 16/5, Αίθουσα Περιτεχνών Καρτέρης, Ηροδότου 5, Κολωνάκι

FP.W
FASHION PHOTOGRAPHY WORKSHOP

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ | THE ART OF PHOTOGRAPHY IN THE FASHION INDUSTRY

5TH DIMOHRANIA THE MOJAVE

Δημιουργική Εκπαίδευση

Creative Education

FASHION PHOTOGRAPHY WORKSHOP | CREATIVE ACADEMY by GEORGE BRADPOULOS
FP.W | ALL RIGHTS RESERVED © CREATIVE MOJAVE

facebook.com/FashionPhotographyWorkshop

2111.893993 | 6979682808 | FashionPhotographyWorkshop.gr

VARIOUS ARTISTS Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

9 με 5

Όταν η «δουλειά γραφείου» αντικαθιστά την «έμπνευση»

Ο τίτλος του καινούργιου

βιβλίου του Μπάμπη Αργυρίου με βάζει σε σκέψεις. Λέγεται «Προτιμώ τα παλιά τους» κι εγώ αναρωτιέμαι... Τι κάνω με όλους αυτούς που αισθάνομαι μια ηλικιακή συγγένεια, οι οποίοι είναι σαν κι εμένα, λίγο μικρότεροι ή μεγαλύτεροι, και είναι προφανές πως το hype τους είναι πίσω, στο παρελθόν; Πέρασα το Σαββατοκύριακο παρέα με το «Duets» του Van Morrison, το «Modern Blues» των Waterboys, το «Edge of the sun» των Calexico και τον Paul Hartnoll (Orbital) που έχει το πρώτο σόλο άλμπουμ. Δεν ενθουσιάστηκα με κανένα αλλά πέρασα καλά με όλα. Λογικά μιλώντας, προτιμώ τα παλιά τους κι αυτό είναι κάτι που ισχύει πολύ συχνά με μουσικούς και συγκροτήματα, που έχουν στην πλάτη τους 20 ή 30 χρόνια ζωής και καμιά δεκαριά άλμπουμ στο ενεργητικό τους. Όμως, βρήκα σε αυτούς τους δίσκους τη μαστορική τέχνη καθώς είναι τίμιοι δημιουργοί και για αυτό διαρκώς ψάχνουν, εξελίσσονται και βελτιώνονται τεχνικά. Βρήκα ανάγκη για έκφραση και δημιουργία και την ταπεινότητα του ανθρώπου που ξέρει πως τα καλύτερά του, αυτά που προκάλεσαν αίσθηση και ενθουσιασμό, βρίσκονται πίσω. Βρήκα μεράκι, προσωπικές εμμονές, εκρήξεις ευφυΐας, τη συστηματική εργασία και την προσπάθεια που έχει αντικαταστήσει το «νεανικό ενθουσιασμό».

Όσο τα χρόνια περνάνε και η τρέλα της έμπνευσης δεν ρέει –όπως το καυτό αίμα στις φλέβες– τότε είναι η συστηματική, επίμονη, διαρκής και λεπτομερής «εργασία γραφείου» που την αντικαθιστά. Από τον Nick Cave ως τον Διονύση Σαββόπουλο, πολλοί έχουν μιλήσει για την ανάγκη της συστηματικής εργασίας «9 με 5» που κάποτε περιφρονούσαν και κορόιδευαν. Είναι ο τρόπος που οι δημιουργοί (αλλά και κάθε εργαζόμενος) μέσης ηλικίας καταπολεμεί την έλλειψη πηγαίας έμπνευσης, τη βαρεμάρα, τα χρόνια που τον βαρύνουν, αλλά και την ενέργεια που έχει ελαττωθεί. Είναι η απάντηση στο ερώτημα «Γιατί να κάνω ακόμη ένα άλμπουμ;». Γιατί αυτοί οι άνθρωποι θέλουν να συνεχίσουν να ζουν και να δημιουργούν. Κι εγώ μαζί τους...

Διαβάζω σε μια συνέντευξη του Paul Hartnoll: «Είναι ασταίο! Ποτέ δεν ήθελα μία κανονική δουλειά αλλά τώρα βρίσκω πως το να κάνω μουσική, είναι η δουλειά μου. Κάθομαι σε ένα γραφείο με το κομπιούτερ μου από τις 9 ως τις 5 και μου αρέσει αυτός ο τρόπος. Αν έρθεις στο σόου μου θα με δεις με ένα λάπτοπ να εργάζομαι. Κατά έναν περιεργό τρόπο αυτό με κάνει να αισθάνομαι πιο άνετα. Ο τρόπος που προσεγγίζουν την τέχνη τους οι "παλαιμάχοι" νεανικοί μου ήρωες με κάνει να αισθάνομαι μαζί τους μία ιδιαίτερη συγγένεια και με βοηθάνε να καταλάβω τη δική μου προσέγγιση στον τρόπο της δουλειάς μου. Τους καταλαβαίνω με έναν τρόπο που κανένας νέος δεν θα μπει στον κόπο να το κάνει – και δικαίως. Όμως, δεν τους συμπονώ και δεν τους "λυπάμαι". Απλώς στους καινούργιους δίσκους τους, που δεν είναι γυλιστεροί και δεν προκαλούν πολλές συζητήσεις, μπορώ να διακρίνω τις αρετές της προσπάθειας, της καλής πρόθεσης, της μαστορικής τέχνης, της τιμιότητας, τις αναλαμπές από το παρελθόν, τη γοητεία των χρόνων που έχουν μετουσιωθεί σε τέχνη, την ανάγκη για ζωή και τη διάθεση για δημιουργία από ανθρώπους που έχουν αποδείξει πως είναι καλλιτέχνες».

→ makismilatos@gmail.com

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΑΛΒΑΔΟΡ ΜΩΡΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ

Λίγο πριν την τρίτη και τελευταία για τη σεζόν αθηναϊκή συναυλία στο Κύτταρο, ο Στέλιος Σαλβαδόρ, ιδρυτικό μέλος και ψυχή του συγκροτήματος Μωρά στη Φωτιά, μιλά για το ξεκίνημα, την πορεία και το μέλλον των φλεγόμενων μωρών.

Υπάρχει κάποια ιστορία από τη δημιουργία του πρώτου άλμπουμ; Όλα τα τραγούδια είναι σε στίχο και μουσική δική μου, περιγράφουν αληθινές καταστάσεις και έγιναν με βασικό κίνητρο να βρω κάτι που να μ' αρέσει να ακούω στην ελληνική γλώσσα, η οποία αποτέλεσε για μένα πρόκληση για το αν θα μπορούσε να αποδώσει σε έναν πιο «σκληρό» ήχο. **Τι ιστορίες λες με τα νέα τραγούδια από τις «Σκιές στη Σελήνη»;** Η αγαπημένη μου ιστορία είναι το ομώνυμο τραγούδι «Σκιές στη Σελήνη» που αφορά την προσπάθεια μιας κοινωνίας να ζήσει ειρηνικά, εξορίζοντας το δήμειο δολοφόνο στην επιφάνεια του φεγγαριού απ' όπου και οι μαύρες κηλίδες που φαίνονται στο φεγγάρι. Είναι μια συμβολική ιστορία που θέλει να πει ότι οι ώριμες κοινωνίες δεν χρειάζονται δήμειο για να λειτουργούν.

Ποια ήταν η συναυλία σας που θυμάσαι πάντα; Στο Ανοιχτό θέατρο του Δήμου Συκεών το καλοκαίρι του 1995. Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι τόσο πολύς κόσμος από τόσο νωρίς το απόγευμα θα μπορούσε να καταφτάνει από παντού στο χώρο της συναυλίας και το βράδυ με μια φωνή από 3.000 άτομα να σκεπάζει τη δική μου και να τραγουδάμε μαζί.

Ποια ανάγκη σε οδήγησε στη μελοποίηση Ελλήνων ποιητών στους «Θεατρίνους»; Θαυμάζω την ποίηση, διαβάζω ποίηση και τα τρία αυτά ποιήματα είναι αριστουργήματα για μένα, από αγάπη και θαυμασμό τα μελοποίησα. Στο

«Χαμαιλέων» του Οδυσσέα Ελύτη άλλαξα δικούς μου στίχους σε προϋπάρχον τραγούδι για να τοποθετήσω το ποίημα του Ελύτη, γιατί ένιωσα πως ταίριαζαν απόλυτα με τη μουσική.

Οι στίχοι σου έχουν κοινωνικοπολιτική σημασία. Πώς βλέπεις την κρίση; Η κρίση σε κάποιους φαινόταν από πολύ παλιότερα. Εγώ πραγματικά ζούσα σε μια συνεχή κρίση όλα αυτά τα χρόνια. Και καταλαβαίνω πως κι άλλοι πολλοί ήταν σ' αυτή την κατάσταση. Φαίνεται πως ό,τι ζήσαμε τα προηγούμενα 20-30 χρόνια στη χώρα μας ήταν μια μικρή περίοδος ειρήνης, ανάμεσα σε πολλές περιόδους πολέμου. Αν παρομοιάζαμε αυτό που ζούμε μ' έναν πόλεμο, θα ήθελα να πω κάτι που λέει ο Λ. Τολστόι: «Οι πόλεμοι δεν κερδίζονται από τους στρατηγούς, αλλά από τους στρατιώτες». Και τα μεγάλα ιστορικά πρόσωπα δεν ήταν αυτά που έκαναν την ιστορία, αλλά οι λαοί τους και οι άνθρωποι που τους οδήγησαν.

Τι είναι για σένα μουσική; Ένα ποτάμι στο οποίο μπαίνουμε άλλοτε για να ξεχάσουμε κι άλλοτε για να θυμηθούμε. Έτσι, την ώρα που διασκεδάζουμε ακούγοντας την αγαπημένη μας μουσική, ακόμη και όταν απλώς ακούμε αδιάφορα κάτι, χωρίς να προσέχουμε ιδιαίτερα, πάντα υπάρχει η μνήμη μας που φορτίζει ανάλογα τη μουσική που ακούμε. Άρα πρέπει να προσέχουμε πώς χτίζουμε τη «μουσική μας» μνήμη. Ποια είναι τα ακούσματά μας και πόσο γυμνάζουμε τη μνήμη μας αυτή, γιατί χρειάζεται κι ένα είδος εκγύμνασης και μύησης για να είμαστε «σωστοί» ακροατές. Να ακούμε δηλαδή με την ψυχή μας και όχι αυτό που ταλαιπωρεί την ψυχή μας. Γιατί κάτι που ισχύει γενικά, ισχύει και για τη μουσική: «Αν δεν ελέγξεις εσύ το μυαλό σου, θα το κάνει κάποιος άλλος για σένα».

ΚΥΤΤΑΡΟ, Ηπείρου 48 & Αχαρνών, 210 8224134. Έναρξη 22.00. Είσοδος € 10. Προπώληση viva.gr, Public, Ianos, Πα

πασωπτηρίου, Seven Spot, Reload Stores. Στις 24/4.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη η συνέντευξή στο site

Samsung Galaxy A3
και Galaxy A5
+ Music Voice @
**PASSION
POINTS**

Κάθε εβδομάδα τα
3 top σημεία
της πόλης

1 Leon of Athens @ Gazarte

Βουτάδων 32-34, 24/4, 22.00
Ο Leon και η μπάντα του γιορτάζουν ένα χρόνο κυκλοφορίας του άλμπουμ του «Global». Μια βραδιά γιορτή. Όλοι μαζί, μια παρέα με special guest τον Παύλο Παυλιόδη.

2 Όπενινγκ πάρτι @ Ταράτσα BIOS

Πειραιώς 84, 23/4, 21.30
Το πιο κομψό όπενινγκ πάρτι ταράτσας με μουσική που επιμελούνται οι Bad Spencer, Chris Kontos και Oh Yeah! Χορός κάτω από τα αστέρια, ωραία θέα, φρέσκα παπατά και όλη η παρέα σε αμέτρητες πανοραμικές ομαδικές selfies με τη νέα λειτουργία wide selfie του Samsung Galaxy A5.

3 Belleville @ Floral

Θεμιστοκλέους 80, 25/4
Σκοτεινή ατμόσφαιρα των cabaret του μεσοπολέμου, νοσταλγική διάθεση, λεπτές πινελίες χιούμορ και επιρροές jazz, blues, swing. Πάρε μαζί σου το Samsung Galaxy A5 για τις απαραίτητες selfie με extra λειτουργία «Beauty face». Διορθώνε στέλειες και κάνε τη ζωή πιο... φωτεινή.

Samsung
GALAXY A

Μουσική με εικόνες και κινηματογράφος με ήχους. Το In-Edit International Music Documentary παντρεύει τις τέχνες και δημιουργεί το μεγαλύτερο καλλιτεχνικό γεγονός της Θεσσαλονίκης. Ξεκίνησε από τη Βαρκελώνη το 2003 και έχει πλέον εξελιχθεί σε ένα από τα μεγαλύτερα κινηματογραφικά φεστιβάλ του κόσμου. Από τις 23 μέχρι και τις 29 Απριλίου μουσικά ντοκιμαντέρ περνούν από τις οθόνες του ιστορικού κινηματογράφου «Ολύμπιον» στη Θεσσαλονίκη και μας γεμίζουν με φως, πληροφορίες και ξεχωριστούς ήχους. Μετά από ένα πέρασμα που έκανε τον Φεβρουάριο στην Αθήνα, το In-Edit πάει Θεσσαλονίκη με ιδιαίτερη μουσική παρέα. Ο Freddie Mercury, οι Pulp, ο Nick Cave, ο Alice Cooper, οι Spandau Ballet, η Punk σκηνή της Washington Dc, οι Doors, οι Lamb of God και η Aretha Franklin είναι μερικοί μόνο από αυτούς που θα μας συντροφεύσουν. Όμως το φεστιβάλ δεν τελειώνει εδώ. Dj sets, μουσικά showcases, συναυλίες μαζί με το In-Edit Connect—που αποτελεί ένα professional event—ολοκληρώνουν το γεγονός το Σάββατο 25/6 που κλείνει με ένα μεγάλο πάρτι στο Μπορντελό, μετά την τελευταία προβολή του Freddie Mercury στις 29/4. Η Α.Β. θα είναι εκεί ως χορηγός επικοινωνίας.

IN-EDIT

ΔΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗ!

Το μεγαλύτερο φεστιβάλ μουσικού ντοκιμαντέρ έρχεται στη Θεσσαλονίκη

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΡΗ
Artwork: ΑΘΗΝΑ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ο **Κωνσταντίνος Κουλουζάκης** είναι creative director της εταιρείας Parenthesis και ένας από τους βασικούς διοργανωτές του φεστιβάλ στην Ελλάδα. Του μιλήσαμε για να μάθουμε κάτι παραπάνω.

Τι είναι τελικά το «In-Edit» Festival που κάνει τη Θεσσαλονίκη να παραμιλάει; Είναι ένα παγκόσμιο φεστιβάλ μουσικού ντοκιμαντέρ, που καταγράφει με την ίδια ειλικρίνεια τις στιγμές δόξας αλλά και τις εντάσεις, τις αποτυχίες, τις συγκινήσεις και τον παγκόσμιο χαρακτήρα της μουσικής, παρά την αλλαγή των αποχρώσεων της ανάλογα με τη χώρα, την πόλη ή τη γλώσσα. Δεν ξέρω αν κάνει τη Θεσσαλονίκη να παραμιλάει αλλά σίγουρα την κάνει να σιγοτραγουδάει. Όταν τα φώτα της αίθουσας χαμηλώνουν μένουν μόνο οι νότες και οι στίχοι, που αφηγούνται με μοναδικό τρόπο ιστορίες και συναισθήματα.

Πώς πήρες την πρωτοβουλία να αναλάβεις τη διοργάνωση (και τη δημιουργία) αυτού του φεστιβάλ; Το φεστιβάλ ξεκίνησε πριν 13 χρόνια στη Βαρκελώνη, όπου βρισκόμουν για μαστέρ και δουλειά. Οι ίδιες οι ταινίες με έπεισαν ότι πρέπει να μπει και η Ελλάδα στο χάρτη του In-Edit, αυτής της τεράστιας μουσικής πλατφόρμας. Μετά από κάποιες προβολές, λοιπόν, και κάποιες συναντήσεις στην Ισπανία αποφασίσαμε με τους συνεργάτες μου στην Parenthesis να κάνουμε το μεγάλο βήμα.

Γιατί «In-Edit»; Γιατί είναι ιστορίες από το παρασκήνιο του μουσικού κόσμου. Βγαίνουν μέσα από την καρδιά, δεν φορμάρονται και δεν λέγονται για να κερδίσουν τις εντυπώσεις. Μοιάζουν με ιστορίες που λες ένα βράδυ σε φίλους μετά από ποτό ενώ το ραδιόφωνο ακόμα παίζει. Είναι αυτές που ο σκηνοθέτης θα ήθελε να κόψει στο μοντάζ για να τις κρατήσει δικές του.

Τον Φεβρουάριο ήσασταν στην Αθήνα. Θα μας ξανάρθετε; Εννοείται. Έγινε το πρώτο βήμα και σίγουρα θα επιστρέψουμε. Το κοινό της Αθήνας αλλά και οι επαγγελματίες αγάλιασαν το φεστιβάλ. Ήδη έχουμε κλείσει το επόμενο γεγονός.

Αθήνα, Θεσσαλονίκη... Ενδεχομένως σκέφτεστε να συμπεριλάβετε και άλλες ελληνικές πόλεις στο φεστιβάλ; Το σίγουρο είναι ότι το In-Edit θα παρουσιάσει ενδιαφέρουσες προτάσεις κατά τη διάρκεια όλης της χρονιάς τόσο μέσα από προβολές αλλά και με άλλους τρόπους που σύντομα θα ανακοινωθούν.

Τι θα δούμε στη Θεσσαλονίκη; Κάτι ιδιαίτερο που να έχεις ξεχωρίσει; Τα περισσότερα από τα σημαντικά μουσικά ντοκιμαντέρ παγκοσμίως στις σκοτεινές αίθουσες του Ολύμπιον. Ο βασικός κορμός των ταινιών παραμένει ο ίδιος με την Αθήνα. Προσωπικά, η punk σκηνή της Washington Dc μέσα από το ντοκιμαντέρ «Salad Days» αλλά και η ταινία για τους Spandau Ballet είναι από τις αγαπημένες μου. Περιμένω εννοείται την προβολή έναρξης για τους Pulp.

Ντοκιμαντέρ και μουσική, πώς παντρεύονται αυτά τα δύο; Το ίδιο το ντοκιμαντέρ σαν κινηματογραφικό είδος έχει ως βασικό συστατικό του την αλήθεια και την καταγραφή της. Νομίζω το μουσικό ντοκιμαντέρ αποτελεί μια προσπάθεια ανάδειξης της ψυχής του μουσικού κόσμου.

Τι να περιμένουμε από το «In-Edit» festival στο μέλλον; Σίγουρα ένα πλήρες ελληνικό διαγωνιστικό. Θέλουμε να προσφέρουμε στο κοινό ενδιαφέρουσες προτάσεις όλο το χρόνο. Προτεραιότητά μας είναι να κάνουμε σταθερά βήματα και να πετύχουμε την ολοκλήρωση της εμπειρίας του θεατή. **A**

ΕΙΝΑΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ...

ΚΟΝΑCS

Τουλίπες και αγάπη

Μετά από αναβολές η Ολλανδή Sharon Konacs έρχεται οριστικά στην Αθήνα με το πρώτο της ολοκληρωμένο άλμπουμ «Shades of Love» και το single «My Love» με heavy rotation στο ελληνικό ραδιόφωνο. Τριπλό support από Angelica Dusk με το νέο της άλμπουμ «Marionette» και τους Greeklish Babylon, The Moka Band.

Βοτανικός Live Stage, Κασσάνδρας 19, 210 3473835. Εναρξη 20.30. Είσοδος €15, ταμείο €20. Προώληση viva.gr, Public, Παπασωτηρίου, Ιανός, Seven Spots, Reload Stores, Ticket House. Στις 24/4

AN CLUB
Σολωμού 13-15,
210 3305056
23/4: Sonic Jesus. 24/4:
Sonata Antartika. 26/4:
Heathens Rage. 29/4:
Toy, Cave Children.

BIOS
Πειραιώς 84, 210 3425335
23/4: Μπάιος τσάρτασ opening.

ΓΥΛΙΝΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
Λεωφ. Συγγρού 143, Νέα
Σμύρνη, 210 9315600
Παρ. Μ. Θεοχάρης.

FLORAL
Θεμιστοκλέους 80,
210 3800070
24/4: The Temperers. 25/4:
Belleville.

FUZZ
Πειραιώς 209, Ταύρος,
210 3450817
25/4: The Thurston Moore
Band.

GAGARIN
Λιοσίων 205, 211 4112500
25/4: Nightstalker.

GAZARTE
24/4: Leon Of Athens με
καλεσμένο τον Παύλο
Παυλιδη και support από
την Αρετή Κοσμιδου. After
party DJ Spector (Pepper).
25/4: China Moses.

HALF NOTE
Τριβωνιανού 17, Μετς, 210
9213310
23-24/4: Ευριδικη, Ηρώ.
25-28/4: Αλέκα Κανε-
λίδου.

ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ
Ιερά Οδός 18-20
25/4: Emma Shapplin,
Nefeli Walking Undercover
(Τα εισιτήρια της 3/4 ισχύ-
ουν κανονικά)

ΚΥΤΤΑΡΟ
Ηπείρου 48 & Αχαρνών,
210 8224134
24/4: Μωρά στη Φωτιά.
25/4: Voices of the Mist
Fest. Vol. 1. 26/4: Altar of
Plagues. 29/4: Acid King,
Black Cobra.

ROMANTSO
Αναξαγόρα 3-5, 216
7003325
23/4: Georg Gaudy, Andy
Watts. 24/4: Ten Velvet
Years Fest. 25/4: Space
Blanket, The East. 25/4:

**Nous Showcase με Karen
Gwyer και Call Super.**
26/4: Swingtastic Rock n'
Roll party.

SIX DOGS
Αβραμίου 6-8, Μονα-
στηράκι, 210 3210510
23/4: Dirty Fences. 24/4:
Super Stereo. 25/4:
Lunatic Medlar. 27/4-3/5:
A Post Jamboree #2.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ
Φραντζή & Θαρύπου 35-
37, 210 9226975
Κεντρική Σκηνή 23/4:
Χαχales. 24/4: Ν. και Γ.
Στρατάκης. 25/4: Φ. Δελ-
βοριάς.
Club 23/4: Π. Βουλγα-
ράκη. 24/4: Μ. Πάχου.
Σάβ. House Band. 20/4:
HoLiMe!ia. 22/4: Μ. Πα-
παδόπουλος. 27/4: Α.
Ερμανουλιδης. 28/4: Β.
Μπαμπούνης. Plus. 23/4:
Α. Μπελλές. 24/4: Σ. Γραμ-
μένος. 25/4: Ο. Περίδης.

ΆΛΛΟΙ ΧΩΡΟΙ

ΙΑΝΟΣ
Σταδίου 24, 210 3217917
25/4: Σταύρος Λάντασις
Quintet.

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Βασ. Σοφίας & Κόκαλη,
210 7282000
23/4: ΚΟΑ. 26/4: Ελένη
Σκάρκου. 27/4: English
Chamber Orchestra /
Quatuor Ardeo.
29/4: Χρίστος Παπαγε-
ωργίου.

**ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ
ΤΕΧΝΩΝ**
Συγγρού 107-109, 210
9005800
29/4: Adhocracy. ●

CLUBBING

ΠΕΜΠΤΗ 23

• Summer opening party @ **Bios**. Και η τσάρτασ ανοίγει. Μουσικές επιλογές από τους Chris Kontos, Bad Spencer, Oh Yeah.
• Big Fun @ **Vibe**. Groovy beats και sleazy basslines από τους DJ Fo, Eliot, Denis D'Or.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24

• Analysis Techno Movement Party @ **Second Skin**. Technoheads night στο Red Room με τους George Apergis, Rebus, Modok.
• Amateurboyz @ **Six Dogs**. Το pro dance δίδυμο της πόλης μαζί με τον Chevy στα ντεκ του six dogs.
• Clouds @ **ViceVersa**. Το techno δίδυμο των Clouds μαζί με τον δικό μας Christian Cambas
• Tonny Lasar @ **Senza**. Στα ντεκ του basement οι resident

DJs του Deltafalamda, Tonny Lasar, Jose Amba και Klaap.
• (dressed in) Black @ **Death Disco**. Dark wave, minimal wave και post punk από τους Georges Lab, PanosDread της Geheimnis Records, Xristos Ieremias, Marilia Fotopoulou και τον Leo Skiadas.

ΣΑΒΒΑΤΟ 25

• Vakula @ **six d.o.g.s**. Με special guest τον Ουκρανό mastermind της deep house Mikhaylo Vityuk (Firecracker) στα ντεκ και τους Sunshine Pedro και Locke, νικητή του διαγωνισμού Mixtape από το project Walk the night.
• Call Super @ **Romantso**. Μετά το live της Αμερικανίδας Karen Gwyer, στα ντεκ ο Λονδρέζος παραγωγός Call Super. Μαζί του οι Black Athena και ο Breakin Moves σε ένα back 2 back set.
• Dimitris Paspapropoulos

@ **Death Disco**. Το μνημιαίο last chance party με new wave, electro και EBM. Μαζί του οι Leo Skiadas & ExpiK.
• Felizol's Synth Porn 02 @ **six d.o.g.s**. Στο δεύτερο pocket party στο bar αφιερωμένο στην πορνογραφία του ηλεκτρονικού ήχου.
• George Fakinos @ **Second Skin**. Καλεσμένοι του στο main floor με industrial, EBM, dubstep, goth οι George Geo Kar & Paul Philippou. Στο Red Room επιστρέφει ο Dr D με metal, stoner, nu metal.
• Mood Night @ **Monastiraki Center** (Αγ. Ελεούσης 3). Η ομάδα Blend προσκαλεί τη Nicole Moudaber και τον Paul Ritch σε μια techno βραδιά. Μαζί τους στα ντεκ οι resident DJs του Blend, Mikee και Manolaco.

gdim400@gmail.com

ΜΟΝΟ ΣΕ ΕΜΑΣ Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΟΥ ΑΕΙΖΕΙ

50 €

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Η ΧΡΥΣΟΣ ΣΕ ΕΥΡΩ -ORO IN EURO HELLAS- προσφέρει εξαιρετικές τιμές για τα καλιά σου κοσμήματα, τις υψηλότερες τιμές στην αγορά. Γίνεται εύκολα και άμεσα: Αποσπώντας σ' ένα από τα καταστήματά μας πάνω από 30 γραμμάρια χρυσού 18 καρατίων ή 14 καρατίων, θα εισπράξεις 50 ευρώ περισσότερα από τις τρέχουσες τιμές.

Τα καταστήματά μας:
Λεωφ. Συγγρού 37, Αθήνα τηλ. 210 9228553 | Λεωφ. Κηφισίας 26, Αθήνα τηλ. 210 7706155 | Πατησίων 113, Αθήνα τηλ. 210 8820780

Η προσφορά ισχύει από XX/XX/XX έως XX/XX/XX ή ελάχιστη ποσότητα χρυσού 18 kt ή 14 kt για να ισχύει η προσφορά είναι 30 γραμ. Δεν προστίθεται σε άλλες προσφορές εν ισχύ.

Ονειρα που γίνονται πραγματικότητα.
Κοσμηματοπωλείο . Εργαστήριο Χρυσοχοίας . Αγορά Χρυσού

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Τόσες ταινίες, καμιά αληθινά καλή!

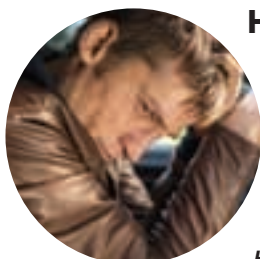
Σε επιφυλακή (QUI VIVE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαριάν Ταρντιέ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ρεντά Κατέμπι, Αντέλ Εξαρ-
χόπουλος, Ρασίντ Ντεμπούζ, Μουσά
Μανσαλί

Ο Σερίφ είναι ένας εσωστρεφής φύλακας σε πολυκατάστημα σε μια επαρχιακή πόλη της Γαλλίας, που φιλοδοξεί να γίνει νοσοκόμος. Μια παρέα εφήβων που τον ενοχλεί, μια νεαρή δασκάλα που θα γνωρίσει τυχαία κι ένας παλιός του φίλος μπλεγμένος με τον υπόκοσμο θα αλλάξουν την ζωή του.

Η εξαιρετική ερμηνεία του Ρεντά Κατέμπι (που πρόσφατα είδαμε στο «Μακριά από τους Ανθρώπους») αποτελεί το πιο ενδιαφέρον στοιχείο αυτής της ταινίας που, ακόμη κι αν στην πορεία χτίζεται πάνω στο μοτίβο μιας σχεδόν αστυνομικής ιστορίας, είναι στην ου-

σία ένα καλοσχηματισμένο, αληθοφανές πορτρέτο του κεντρικού χαρακτήρα της. Η ιστορία του έχει όλες τις αποχρώσεις και τις φωτοσκιάσεις, που αναδεικνύουν την πολυπλοκότητα της ζωής ενός ήρωα που αν και «συννηθισμένος» δεν παύει να είναι ενδιαφέροντας και η Ταρντιέ ξέρει πώς να φωτίσει εκτός από το εσωτερικό του και την μεγάλη εικόνα γύρω του, τον κόσμο στον οποίο κινείται. Η αποτύπωση της πραγματικότητας του αστικού ιστού μιας επαρχιακής πόλης και των χαρακτήρων που κατοικούν τις γειτονιές, όπου ζουν οι «αληθινοί άνθρωποι», είναι ζωντανή και εντυπωσιακή. Μέσα από την ιστορία του Σερίφ μπορείς να δεις μία ακόμη μεγαλύτερη, που μιλά για το πώς οι κοινωνικές, οι οικονομικές και οι συναισθηματικές συνθήκες της ζωής των ανθρώπων σαν εκείνον, καθορίζουν την «μοίρα» τους σε μια ταινία που περισσότερο από οτιδήποτε άλλο (ερωτική ιστορία, αστυνομικό θρίλερ) είναι ένα πετυχημένο δείγμα σινεμά με συνειδηση και κοινωνικά ευαισθητοποιημένη ματιά. Μπορεί να μην έχει το όραμα ή την δύναμη, που θα το έκανε αληθινά ξεχωριστό, αλλά δεν παύει να είναι γοητευτικό.

Η δεύτερη αλήθεια

(EN CHANCE TIL) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σουζάνε Μπίερ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Νικολάι Κόστερ
Βαλντάου, Ούλριχ Τόμσεν,
Μαρία Μπνεβί

Η ζωή ενός αστυνομικού θα αλλάξει δραματικά όταν το μωρό του θα πεθάνει ξαφνικά ένα βράδυ κι εκείνος θα πάρει μια παρορμητική και απεγνωσμένη απόφαση.

Η Σουζάνε Μπίερ έχει υπογράψει μερικά από εκείνα τα δυνατά δράματα, που βοήθησαν το σύγχρονο δανέζικο σινεμά να αποκτήσει τη φήμη που έχει σήμερα παγκοσμίως. Μόνο που όταν κάνεις κάτι καλά, τείνεις να το επαναλαμβάνεις. Κι όταν κάτι σου φέρνει ένα Όσκαρ (αυτό της ξενόγλωσσας ταινίας για το «Ίσως, αύριο»), τείνεις να το επαναλαμβάνεις ακόμη πιο δραματικά κι έντονα. Τόσο ώστε η «Δεύτερη αλήθεια» να περνά τα όρια του σκληρού δράματος και να τρέχει ξέφρενα προς το φτηνό μελόδραμα δίχως να αντιλαμβάνεται τη διαφορά. Η λεπτή γραμμή ανάμεσα στα ηθικά διλήμματα και τα σοβαρά ερωτήματα διασχίζεται με την ευκολία μιας δακρύβρεχτης τηλεταινίας κι αν οι άνθρωποι που βρίσκονται πίσω από το φιλμ δεν ήταν κατά τα άλλα τόσο ικανοί και επαγγελματίες το αποτέλεσμα θα μπορούσε εύκολα να είναι αξιογέλαστο. Δυστυχώς, είναι δύσκολο να πάρεις στα σοβαρά τις ακραίες υπερβολές του σεναρίου, ακόμη κι αν το εξαιρετικό καστ κάνει ό,τι μπορεί και ακόμη κι αν τα ψήγματα μιας ενδιαφέρουσας ηθικής διερεύνησης βρίσκονται θαμμένα κάτω από τις ευκολίες.

Το μυστικό της Ανταλίν

(THE AGE OF ADALINE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λι Τόλαντ Κρίγκερ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπλέικ Λάιβλι,
Μίσιελ Χούιςμαν, Χάρισον Φορντ

Η Ανταλίν είναι 109 ετών αλλά η φυσική της εμφάνιση είναι μίας γυναίκας 29 ετών, γιατί δεν γεννά ποτέ. Προκειμένου να κρατήσει το μυστικό της, ζει μια μοναχική ζωή. Μέχρι να γνωρίσει τον κύριο τέλειο. Και πλούσιο. Και ευγενή. Και αισθηματία. Και δεν θα μπορέσει να αντισταθεί.

Αν η παραπάνω σύνοψη σας προϊδεάζει για μία αληθινά εξωφρενική ρομαντική μπουρδα, αυτό το οποίο σας περιμένει στην οθόνη είναι κάτι παραπάνω. Φανταστείτε ένα τσουνάμι μελοδράματος που παρασύρει στην πορεία του κάθε ίχνος λογικής και ωριμότητας και ίσως να πάρετε μία ιδέα για το τι ακριβώς είναι το «Μυστικό της Ανταλίν». Με ένα σενάριο που θυμίζει το πιο ακραίο Άρλεκιν που (δεν) διαβάσατε ποτέ και με εικόνες που μοιάζουν βγαλμένες από σελίδες ιλουστρασιών περιοδικών, το φιλμ απαιτεί να αφήσετε στην είσοδο κάθε αντίρρηση και όλο τον ορθολογισμό που μπορεί να διαθέτετε. Σε αντάλλαγμα θα σας προσφέρει μία υπέροχα όμορφη Μπλέικ Λάιβλι, κουκλίστικα σκυλάκια, γοητευτικές εικόνες απόλυτης κενότητας και ανάλογα με το πόσο σοβαρά θα το πάρετε, γερές δόσεις συγκίνησης ή γάργαρα, αβίαστα γέλια. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο υπάρχει μια σοβαρή πιθανότητα να το απολαύσετε!

ΑΚΟΜΗ

>>> Ο μυθικός Χιλιανός σκηνοθέτης Αλεχάντο Χοντορόφκι επιστρέφει μετά από χρόνια με μία ονειρική αυτοβιογραφική ταινία. «Ο Χορός της πραγματικότητας» (*La Danza de la Realidad*)** είναι μία κατά στιγμές μαγευτική, κατά στιγμές άβολα ναΐφ κινηματογραφική εμπειρία. Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθείς τη σημασία που έχει για το σκηνοθέτη η δημιουργία της, αλλά αυτό το ποιητικό, συχνά γοητευτικό φιλμ είναι άριστο και προβληματικό. >>> Βραβευμένη στο φεστιβάλ Βενετίας πριν δύο χρόνια, η τελευταία ταινία του Τσάι Μινγκ Λιανγκ «Αδέσποτα σκυλιά» (*Jiao You*)** είναι ένα φιλμ που απευθύνεται σε υπομονετικούς θεατές που δεν έχουν πρόβλημα να κόψουν τους δεσμούς με το παραδοσιακό αφηγηματικό σινεμά. Η ιστορία ενός εξαθλιωμένου πατέρα που προσπαθεί να ζήσει τα δυο παιδιά του στη σημερινή Ταϊπέι, ξετυλίγεται μέσα από όμορφες, αργόσυρτες (αλλά αληθινά αργόσυρτες) σεκάνς. >>> Βασισμένος στην αληθινή ιστορία δυο φτωχών μεταναστών, που το 1977 έκλεισαν το φέρετρό του Τσάρλι Τσάπλιν από τον τάφο του και ζήτησαν λύτρα, «Το τίμημα της δόξας» (*La Rançon de la Gloire*)** του Ξαβιέ Μποβουά είναι μία κατά στιγμές συμπαθητική και τρυφερή αλλά κυρίως άνευρη dramedy με συχνά «τσαπλινικό» ύφος. >>> Ο Κέβιν Κόστνερ είναι προπονητής της ομάδας στίβου στη μικρή πόλη ΜακΦάρλαντ στην Καλιφόρνια και θα οδηγήσει τους αθλητές του μακριά στο «Πρωταθλητές με ψυχή» της Νίκι Κάρο, που είναι βασισμένη σε αληθινή ιστορία. >>> Ο Μάικλ Αλμερέιντα μεταφέρει τον «Κυμβελίνο» του Σέξπιρ στη σύγχρονη Αμερική, στον υπόκοσμο και σε συμμορίες μοτοσικλετιστών στην «Αναρχία» (*Cymbeline*) με πρωταγωνιστές τον Ίθαν Χοκ και τον Εντ Χάρις. >>> Μία γυναίκα σε ένα ερημικό σπίτι κι ένας απρόσκλητος φωνικός επισκέπτης συνθέτουν τα υλικά της αγωνίας στο θρίλερ του Βασίλη Κατσίκη «Παραμονεύοντας» (*Lurk*). >>> Ο Νίκος Ασλανίδης στο ντοκιμαντέρ του «Παράδοση πατρίδα» αφηγείται την ιστορία ενός άντρα του οποίου το χωριό και η οικογένεια σφαιριάστηκαν από τους Γερμανούς κι εκείνος βρέθηκε τελικά να ζει και να μεγαλώνει τα παιδιά του εκεί.

ΟΔΟΣ ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ

Ο **Θοδωρής Γκόνης** και η **Ιωάννα Παππά** βαδίζουν στο δρόμο της μεγάλης ποιήτριας στην ομώνυμη παράσταση

Οι αντίκες και τα αντικείμενα στα παλιατζίδικα της οδού Τουρναβίτου βοηθούν στο να μεταφερθείς νοερά στην Αθήνα του '20. Φαντάζομαι τη Μαρίκα να περπατάει με βήμα ορμητικό, ίσως ακόμα λίγο υπερροπτικό, το δρόμο. Να κάθεται στο τραπέζακι του γωνιακού καφεενείου κάτω από τον ανοιξιάτικο ήλιο, να βγάζει από την τσάντα της ένα πακέτο Sante, να ανάβει και να τραβάει την πρώτη ρουφηξιά με ευχαρίστηση. Τότε ούτε ο ήλιος ούτε τα τσιγάρα θεωρούνταν επικίνδυνα Ένα τέτοιο ανοιξιάτικο πρωινό συνάντησα στο θέατρο Θησείων τον Θοδωρή Γκόνη και την Ιωάννα Παππά, σκηνοθέτη και πρωταγωνίστρια της παράστασης «Οδός Πολυδούρη» που έγραψε η Ρούλα Γεωργακοπούλου.

ΜΕ ΤΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΘΟΔΩΡΗ ΓΚΟΝΗ

Δεύτερη χρονιά φέτος για την «Οδό Πολυδούρη» Παίχτηκε με επιτυχία πέρσι και έτσι γεννήθηκε η επιθυμία να επαναληφθεί. Είναι μια νέα παραγωγή, που την ανέλαβε ο Γιώργος Λυκιαρδόπουλος και παιζεται στο «Θησείων», ένας χώρος ιδανικός γιατί ταιριάζει στις τελευταίες μέρες της Πολυδούρη.

Θα μάθουμε κάτι περισσότερο γι' αυτή τη γυναίκα βλέποντας την παράσταση; Μάλλον το αντίθετο, θα πάρουμε ένα σφουγγάρι να σβήσουμε μερικά από αυτά που έχουμε μάθει και νομίζουμε ότι ισχύουν για αυτήν. Η παράσταση «σε στέλνει» να ψάξεις μόνος σου και να δεις αυτό που θέλεις. Η Πολυδούρη δεν ήταν αυτό που νομίζουμε, είναι κάτι άλλο που ο καθένας μπορεί να ψάξει, αν τον ενδιαφέρει, να το βρει. Αυτό κάνει και η Ιωάννα Παππά, μία εξαιρετική ηθοποιός. Για μένα ήταν πολύ σημαντικό που δούλεψα μαζί της μετά από πολλά χρόνια. Και φυσικά το κείμενο της Ρούλας που σε ενεργοποιεί.

Ποιες είναι οι δυσκολίες τού να ασχολείσαι με ένα υπαρκτό πρόσωπο; Δεν υπάρχει ο φόβος να κάνεις κάτι που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα; Δεν χτυπάω το κουδούνι ενός προσώπου τρέμοντας. Έχω το θάρρος να το χτυπήσω κι αν μου ανοίξει, μου άνοιξε. Είχα την επιθυμία να χτυπήσω το κουδούνι που έγραφε «οδός Πολυδούρη». Από κει και πέρα, επειδή η Πολυδούρη είναι μεγάλο πρόσωπο και μεγάλη ποιήτρια, ουσιαστικά μας δανείζει τη μάσκα της για μιλήσουμε και για άλλα πράγματα. Πίσω από αυτή τη μάσκα είναι όλες οι γυναίκες του κόσμου. Είναι, εξάλλου, πολύ γενναίοδωρη και η ποίησή της δεν ανήκει σ' αυτήν, ανήκει στους αναγνώστες. Αν εμείς σταθούμε άξιοι της γενναιοδωρίας της, αυτό θα φανεί στην παράσταση. Η Πολυδούρη είναι ένα πρόσωπο που το αγαπάμε, είναι στη γειτονιά μας, είναι στο δρόμο μας, οπότε τη συναντά-

με. Όταν κατεβαίνει να πάρει τσιγάρα, γιατί κάπνιζε πάρα πολύ, την έβλεπα. Τον καπνό της τον ξέρω, τον είχαμε πάνω στα ρούχα μας. Δεν έχω κανένα τρόπο, μόνο ένα θαυμασμό νιώθω και με τιμάει που μου δίνεται η ευκαιρία να εμπλακώ στην ιστορία της.

Θα έλεγε κανείς ότι η Πολυδούρη, όσο προοδευτική και αν υπήρξε, είναι μια γυναίκα άλλης εποχής. Τι έχει να πει στις γυναίκες τού σήμερα; Πρώτα από όλα, ζώντας το 1920 μια γυναίκα τόσο χειραφετημένη, το να ζητάει τα δικαιώματά της δεν ήταν λίγο. Τότε δεν είχε δικαίωμα ψήφου καν η γυναίκα, και είχε αγωνιστεί γι' αυτό με κάποιους βουλευτές. Δεν ήταν κλεισμένη σε ένα γυάλινο πύργο, απεναντίας, αυτό λέει και σε όλες τις γυναίκες του κόσμου: μπορεί να μην είμαστε όμοιοι, αλλά είμαστε ίσοι. Ήταν άξια θαυμασμού, ερχόταν μόνη της από ένα δρόμο δικό της.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΠΑ

Πώς αισθάνεστε που επιστρέφετε στα μονοπάτια της «οδού Πολυδούρη»; Χαίρομαι πάρα πολύ που μπορούμε να την παρουσιάσουμε ξανά στην Αθήνα. Ο χώρος είναι πολύ ιδιαίτερος, λειτουργεί από μόνος τους ως σκηνικό, καθώς δίνει την αίσθηση δωμάτιου νοσοκομείου. Έχει απολυτή σύνδεση με την ιστορία. Το υλικό ήταν αρκετά «κατακτημένο», αν θέλετε, μέσα μου. Επειδή είναι μονόλογος ασχολήθηκα από νωρίς και με πολλή προσωπική δουλειά.

Με ποιο τρόπο την προσεγγίσατε; Δεν μπήκα στη διαδικασία να μιμηθώ ή να ενσαρκώσω την Πολυδούρη μέσα από την μυθολογία της. Ήταν ένας άνθρωπος που ματαιώθηκε αρκετά, αλλά και μια γυναίκα με έντονη προσωπικότητα. Έγινε μία μελέτη και μέσα από πρόσωπα που είχαν κοινά σημεία αναφοράς: για παράδειγμα δύο πρόσωπα με τα οποία ασχολήθηκα ήταν η Φλέρυ Νταντωνάκη και η Amy Winehouse ± είχαν κοινά σημεία όσον αφορά τη ματαιώση, τον έρωτα, το θάνατο. Το βιβλίο που βασίστηκε για να μάθω περισσότερα πράγματα για την ίδια ήταν αυτό της Χριστίνας Ντουινιά.

Τι γνωρίζατε γι' αυτήν πριν καταπιστείτε με το ρόλο; Γνώριζα μόνο την ποίησή της και την ιστορία της με τον Καρυωτάκη. Προσπάθησα να ανακαλύψω ποιες ήταν οι αφορμές για τη συγκεκριμένη θεματολογία στα ποιήματά της. Για παράδειγμα, το έργο της μιλάει πολύ για το θάνατο. Η ζωή της ταυτιζόταν με το έργο της. Υπάρχουν φράσεις από τα ποιήματά της μέσα στο μονόλογο που δένουν με τα υπόλοιπα κομμάτια, αλλά με τρόπο έμμεσο. Η σχέση που τελικά αποκτά το κοινό με το πρόσωπό της μέσα από την παράσταση είναι έμμεση, και αυτή ήταν η πρόθεσή μας. ●

www.athensvoice.gr

Διαβάστε
όλη τη συνέντευξη
στο site

Η ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ΠΟΥ ΤΟ ΑΓΑΠΑΜΕ, ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΜΑΣ, ΟΠΟΤΕ ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΑΜΕ. ΟΤΑΝ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΣΙΓΑΡΑ, ΓΙΑΤΙ ΚΑΠΝΙΖΕ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ, ΤΗΝ ΕΒΛΕΠΑ.

INFO

Στις 30/4 θα πραγματοποιηθεί στο Polis Art Café στη Στοά του Βιβλίου παρουσίαση του βιβλίου της καθηγήτριας Χριστίνας Ντουινιά «Ρομάντσο και άλλα πεζά» με τα άπαντα της Πολυδούρη. Η Ιωάννα Παππά θα απαγγείλει αποσπάσματα από το βιβλίο. Ως 17/5, Πέμ.-Κυρ. 21.15, Θησείων - Ένα θέατρο για τις τέχνες, Τουρναβίτου 7, Θησείο, 210 3255444

SHOPPING /
SOUL /
BODY /
MIND /
MARKET

NEO SWATCH STORE

Στο The Mall Athens

Δροσερό, παιχνιδιάρικο και με πολύ... Swatch look είναι το νέο Swatch Store στο The Mall Athens, όπου τα μεγάλα χρωματιστά visual των συλλογών διακοσμούν περιμετρικά το κατάστημα και συνδυάζονται άψογα με τα μοντέρνα λευκά έπιπλα. Εδώ θα βρείτε όλες τις νέες ανοιξιάτικες και καλοκαιρινές συλλογές, όπως την *Xlite* με το δυναμικό συνδυασμό αλουμινίου και το καουτσούκ, την *RW & B* εμπνευσμένη από το ναυτικό στιλ και τη θάλασσα, αλλά και την απόλυτα καλοκαιρινή *Surfing the Wave* με τα πιο ζουμερά και δροσερά μοντέλα ρολογιών για την πιο ανέμελη εποχή του χρόνου. Μαζί και η *Flik Flak*, το αγαπημένο ελβετικό brand ρολογιών για παιδιά έως 12 ετών, με μοντέλα που διακοσμούν είτε αγαπημένοι ήρωες καρτούν είτε απίθανα σχέδια που εξάπτουν τη φαντασία! Ανδρέα Παπανδρέου 35, Μαρούσι, 2ος όροφος, 210 6197472 .Της Νατάσσας Καρυστινού

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

12 Χρόνια Μικρό Πολυτεχνείο Νύχτες Γιορτής

Μέρες & Νύχτες Γιορτής στο γνωστό Πολυχώρο Σεμιναρίων Μικρό Πολυτεχνείο, που φέτος τον Απρίλιο ολοκληρώνει 12 χρόνια ζωής και λειτουργίας έχοντας δώσει έμπνευση, γνώση και βήμα για δημιουργία σε πάνω από 10.000 Αθηναίους, οι οποίοι δρασκελίσαν ως τώρα την πόρτα του για να παρακολουθήσουν σεμινάρια τέχνης με αρκετούς από τους πιο σημαντικούς Έλληνες δημιουργούς και καλλιτέχνες, που δύσκολα τους συναντάει κανείς σε ρόλο δασκάλου για ερασιτέχνες και κομπιστές.

Η Δήμητρα Γαλάνη, ο Γιώργος Ανδρέου, ο Οδυσσέας Ιωάννου, ο Λένος Χρηστίδης, ο Ερρίκος Μπελιές, η Σοφία Φιλίππιδου, η Μελίνα Τανάγρη, ο Γιώργος Πανόπουλος είναι μόνο μερικοί ανάμεσά τους.

Καθημερινά ελεύθερες εισοδοί για το κοινό κατόπιν κράτησης σε όλα τα εισαγωγικά μαθήματα των νέων σεμιναρίων που ξεκινούν από 23/4 έως και 7/5.

Η έμφαση όμως δίνεται στο απόγευμα του Σαββάτου 25 Απριλίου όπου πολλοί από τους ξεχωριστούς συνεργάτες του Μικρού Πολυτεχνείου θα είναι παρόντες στην παρουσίαση των καλοκαιρινών προτάσεων του Μ.Π. για

Επιμόρφωση αλλά και Δημιουργικές Διακοπές με σεμινάρια στις Μικρές Κυκλάδες σε ανοιχτή συνάντηση με το ενδιαφερόμενο κοινό.

Παράλληλα, τα σεμινάρια που ανοίγουν αυτή την εποχή δεν είναι λίγα και σχεδόν όλα παρουσιάζονται από τους εισηγητές τους το βράδυ του Σαββάτου:

Από τα Εικαστικά και τα Life'n Style Σεμινάρια.

Ζωγραφική & Ιστορία της Ζωγραφικής του 20ού Αιώνα. Κόμικ. Κόσμημα. Βυζαντινή Βιβλιοδρασία & Συντήρηση Χειρογράφου, Σκηνογραφία, Ενδυματολογία, Personal Styling, Fashion Design & Κοπτική / Ραπτική.

Ορθοφωνία, Θεατρικό Τραγουδί, Physical Theatre & Υποκριτική Αρχαρίων για Μονόλογο στους Τομείς Θέατρο & Μουσική.

Μυθοπλασία, Δημιουργική Γραφή, Διαδραστική Γραφή και Παραμύθι στα Λογοτεχνικά Σεμινάρια.

Φωτογραφία, Σκηνοθεσία Κινηματογράφου & Video Art στα Ψηφιακά Σεμινάρια.

Η επετειακή νύχτα των παρουσιάσεων των σεμιναρίων ολοκληρώνεται με ένα μεγάλο πάρτι των νέων μουσικών ραδιοφωνικών παραγωγών του Rocket Radio (το διαδικτυακό μουσικό ραδιόφωνο του ΜΠ) ως τις μικρές ώρες με κληρώσεις πολλών δώρων στους παρόντες φίλους της βραδιάς.

INFO

Μικρό Πολυτεχνείο
Πλ. Αγίων Ασωμάτων 7, Θησείο, 210 3252998, 210 3243306,
www.mikropolytexneio.gr

elementsOFstyle

SHOPPING / SOUL / BODY / MIND / MARKET

ERRE DUE

Καλλυντικά που θα σας κάνουν πιο γοηπευτικές και λαμπερές θα βρείτε στη νέα σειρά Άνοιξη/Καλοκαίρι 2014 της Erre Due. Από κραγιόν, πούδρες λάμψης, lipsticks, προϊόντα περιποίησης νυχιών, σε εκπληκτικά φωτεινά χρώματα και σε πολύ προσιτές τιμές.

LUMBERJACK

Η έννοια Urbanature εκφράζει τη φιλοσοφία της νέας Lumberjack: την ένωση της φύσης με το αστικό περιβάλλον, της απλότητας με την απαιτητικότητα, της άνεσης με το τσιζάιν. Η νέα εικόνα αντικατοπτρίζει τις ιδρυτικές αρχές του brand. Πρόκειται για μια «φυσική» σύγκλιση της παράδοσης, σε στενή σχέση με τη φύση και με τη νέα μόδα της πόλης.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Το διήμερο σεμινάριο **Ορι-αίας Αστρολογίας** από τη διεθνούς φήμης αστρολόγο Μπάρμπαρα Νταν, στο πλαίσιο της εναλλακτικής έκθεσης Alterscope. Θα μάθετε για τις βασικές έννοιες και τους κανόνες της ωριαίας αστρολογίας, για τους αστρολογικούς χάρτες κ.λπ. ενώ θα γίνει και συζήτηση. Στις 25&26/4 (11.00-13.00), στον Πολυχώρο Πολιτισμού «Αθηνάϊς». Πληρ.: 210 6411890, 698 5640828, 697 3805429

Για περισσότερη μόδα, ομορφιά, shopping μπες στο www.athensvoice.gr/fashion-look

GAME OF THRONES

Την ευκαιρία σε 550 τυχερούς να παρακολουθήσουν σε αποκλειστική κινηματογραφική προβολή το πρώτο επεισόδιο του πέμπτου κύκλου του «Game of Thrones», πριν ακόμα και την παγκόσμια πρεμιέρα, έδωσαν τα κανάλια Novacinema. Ο συναρπαστικός πέμπτος κύκλος της σειράς θα μεταδίδεται κάθε Κυριακή στις 4 μετά τα μεσάνυχτα από τα κανάλια Novacinema 1 και Novacinema 1 HD, ταυτόχρονα με την Αμερική, και σε prime time προβολή κάθε Δευτέρα στις 22.00.

ROCHE

Το κοινωνικό πρόγραμμα «Εφόδια ζωής, Βήματα ζωής», μέσα από το οποίο καλύπτονται οι εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών ευάλωτων οικογενειών, σχεδίασαν και υλοποιούν από κοινού η φαρμακευτική εταιρεία Roche Hellas και η ΜΚΟ Praksis. Στο πλαίσιο του προγράμματος, η Roche αναλαμβάνει για δύο έτη την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών συνολικά 400 και πλέον παιδιών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, με ποσό που αγγίζει σχεδόν τις 200.000 ευρώ. Ανάμεσα στις δραστηριότητες περιλαμβάνονται η δανειστική βιβλιοθήκη, οι βραδιές ανάγνωσης με τη συμμετοχή γνωστών καλλιτεχνών αλλά και οι διαδρομές πολιτισμού, όπου τα παιδιά επισκέπτονται μουσεία και άλλους πολιτιστικούς χώρους.

ΤΙ ΝΕΑ

JOSE CUERVO

Τον επόμενο Don of Tequila αναζητά η No 1 τεκίλα στον κόσμο, αυτόν που κατακτώντας τον τίτλο, θα καλλιεργήσει το δικό του κομμάτι γης στο Μεξικό και θα κάνει τη μπλε αγαύη, απόσταγμα ζωής. Η έναρξη του διαγωνισμού στην Ελλάδα ανακοινώθηκε ένα μεγάλο πάρτι, όπου κλήθηκαν όλοι οι bartenders να μπουν στο www.DonsOfTequila.com, να δώσουν τη δική τους Jose Cuervo πρόταση και να διεκδικήσουν τη θέση τους στον ελληνικό ημιτελικό και τελικό, τον Ιούλιο.

BACARDI

Γιορτάζοντας την 153η επέτειό του, το No1 σε πωλήσεις ρούμι στον κόσμο για πάνω από μια δεκαετία, παρουσιάζει την ανανεωμένη του φιάλη και τη νέα του ετικέτα. Η νέα φιάλη διατηρεί το κλασικό «Georgia Green» χρώμα, είναι όμως πιο λεπτή και ψηλή, σε ιδανικό βάρος για να χρησιμοποιείται εύκολα από κάθε επαγγελματία bartender. Το BACARDI καινοτομεί και με τη νέα του ετικέτα, η οποία είναι φτιαγμένη από ανακυκλωμένες ίνες χαρτοκλαμάου, συστατικό για την παραγωγή του ρούμι.

ΛΟΥΜΙΔΗΣ ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ

Ένα μοναδικό ταξίδι στην παράδοση άρχισε από τις 21/4 η ιστορική αντλία του Λουμιδής Παπαγάλος, που θα κάνει στάση σε 12 δήμους σε όλη τη χώρα, κερνώντας τον αγαπημένο ελληνικό καφέ φτιαγμένο στη χόβολη και αποκαλύπτοντας τα μυστικά για την τέλεια παρασκευή του. Σε κάθε στάση του θα μπορείς, επίσης, να κερδίσεις συλλεκτικά δώρα αλλά και τον καφέ σας για έναν ολόκληρο χρόνο. Facebook: LoumidisPapagalos.

ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ

Απολαύστε Υπεύθυνα

**ΑΝ ΘΕΣ ΨΑΓΜΕΝΟ
ΚΟΚΤΕΙΛ ΠΑΡΕ ΕΝΑ
ΜΕ ΒΥΝΗ, ΛΥΚΙΣΚΟ
ΚΑΙ ΜΑΓΙΑ.**

#BETTERBETRUE

ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ

Απολαύστε Υπεύθυνα